ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ПЕТНАДЕСЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

471.1990.09.21 По-висока от Христа....4204
472.1990.09.21 Приказка за трите сестри....4210
473.1990.09.25 Домове на Словото и Делото....4214
474.1990.09.26 Разсекретеното осияние....4221
475.1990.10.03 Послание за Франция....4236
476.1990.10.06 Опрозрачняване на Земята....4246
477.1990.10.11 Сияние за избраните....4252
478.1990.10.11 Минимум-програма за ученик....4261
479.1990.10.11 Задача за две сирачета....4266
480.1990.10.27 Тази обител трябва да бъде свещена!....4271
481.1990.11.07 Трите нови години....4282
482.1990.11.20 Холизации и холузации....4290
483.1990.11.21 Предавателният кристал на Елма....4299
484.1990.11.25 За Словото, Тръбите и Вярата.... 4313
485.1990.11.27 Бог обича да Си противоречи....4326
486.1990.11.27 Любовта изисква, но само от себе си....4336
487.1990.11.30 Приказка за Розовата Планета....4343
488.1990.12.10 Как се спасява човечество....4353
489.1990.12.16 Благоменително дружество... 4359
490.1990.12.18 Закони на братската обител....4369
491.1990.12.18 Молитва за мир (пиеса-холизация за деца и възрастни с монада)....4372
492.1990.12.31 Розовата звезда пристига!....4419
493.1991.01.05 Любовта е да се сетиш....4434
494.1991.01.05 Ултрòника, супрòника и септилни църкви....4436
495.1991.01.07 За свободната воля, за Родопите и за "Лоцмана"....4451
496.1991.01.08 Осияние за Венно....4470
497.1991.01.08 Калдерон отново на земята.... 4489
498.1991.01.09 Приласкатели на сърца.... 4494

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

21.IX.126(1990)г.
София - Изгрев

ПО-ВИСОКА ОТ ХРИСТА

ЖЛО / ДКШ (Ноинна)

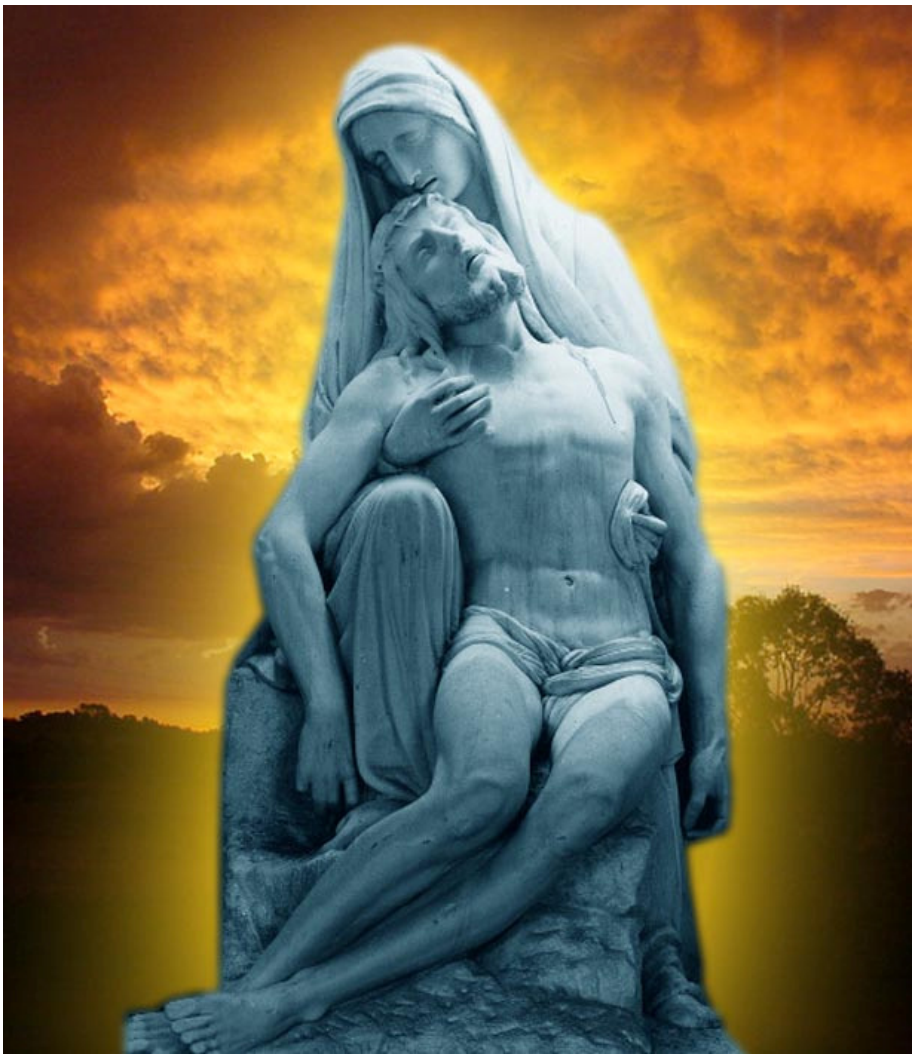

*(Недоумението от темата и заглавието беше голямо, но в осиянието това се доказва по един удивителен и неочакван начин. Въпреки че Елма (Христос) е не само Син, но и Баща и Майка "по съвместителство", тук Той ни подсеща да не забравяме Коя е по-голяма от Него и в кои същества има свещена частица от Нея, поради което заслужават подобаващото обожание, преклонение и уважение. Ако Той говори и за най-нищожното същество, че в него има нещо по-високо от Христа, това е не самото то, а именно Майката в него. Въпреки че Синът е равнобожествен и едно с Бога, Той никога не забравя Родителите Си и умее да се поставя в смирено положение - **под** тях. В противен случай не би бил Синът, "а някой пъклен предтавител", както обяснява Елма на едно място – б.п.)*

19,00ч.

Зададен е въпрос за събитията през последните дни.

- Сценарият на Сатаната тежи неизменно с безбройните си токове от егоизъм. Всяко същество на Земята, почти без изключение, се възвръща към този сценарий със скоростта на любовта към себе си, а тази скорост е неимоверна.

Когато някой се опита да тръгне по нов път, всички наоколо се надигат с неистов вой и плач или страшен душевен садизъм, за да попречат. Повярвалите в Новото са като хартийки, които се превиват от вятъра и много лесно се отказват от своите светли намерения.

Когато сърцето – старата Ева – намери територия и "близки", то не позволява разширяване на Христовата верига, понеже е засмукало кокала самò. Тази най-древна трагедия се повтаря ежесекундно на земята - и разпъването на Учителя е актуално всяка секунда. Когато вие отблъснете възможността за нов тип отношения, за повече души в дома и сърцето си, вие забивате нов ръждив перон в дланите на Онзи, Който още не е слязъл от кръста! Когато искате да наложите ***своята*** *воля, та да тръгне всичко по старому, тъй както светът иска, вие ставате съучастници на Рим и кървави палачи на Невинния.*

Той плаче постоянно, денонощно! Той се раздира от ужасяващи болки и сподавя неистови викове

*всяка милионна част от секундата поради милионите удари на брутални създания, които търсят **своето** право и отказват правото на другите. Просто невъзможно е адът да не се надигне с всичките си ненаситни гърла и разкъсващи зъби, когато някой е решил да слезе от сцената и да скъса сценария.*

"Трети" не значи някой, който да спи с други двама в някаква къща или в някаква стая. "Третият" е онзи, който решава да постави точка на своя егоизъм и на своето самомнение - и на понятията, които го правят неотстъпчив и придирчив.

С този опит и с провала от няколко дни се нанася удар на приятелите от веригата и цялото човечество. Провалът на идеята за редуване по къщите и в грижите за децата е провал на основното – това, което е ядката на Божественото Учение. Всеки трябва да има по една стая – самостоятелна, - където да е напълно защитен от контакти, когато се нуждае от това. Същевременно, във всеки братски дом трябва да има по една стая, в която, по ред и по жребий, могат да остават двама души за определени срокове - от няколко часа до няколко седмици или месеци. Трябва да има най-разкошна квартира, етаж или къща за всяка бременна, за млечната майка, за майката с малки дечица. Трябва да имате стая за гости от провинцията или от чужбина. Чак тогава можете да правите опити да си доставяте радостта да живеете по повече в една обща стая или кварти-

ра, обща къща. Същевременно, всички ще участват в разпределянето на грижите по дома, градината, храната, децата и пр. ***Това*** *е новият сценарий,* ***това*** *е моделът, това е Новото Човечество – Новото Небе и Новата Земя, за които съм ви говорил! Същевременно, няма да се задържате в една къща повече от седем години - това е най-дългият срок. Някои ще остават по една година и ще се смѐнят по ред и по жребий, някои - по три години, а ще има смяна и през месец, и даже през седмица. Ей така ще се въртите из къщите; пък който не иска, напълно свободен е да си живее, както са си живели хората досега - да остарява и да се разболява, да се "устройва" и окопава, да подлудява и се изражда.* ***Нямам*** *път за такива! Пътят Ми за тях е затворен навеки! Пред тях съм сложил една тежка бариера, наречена* ***гробища*** *- и съм ги парализирал от страх и безпокойство, та дано поскоро напуснат тая планета и престанат да тормозят децата Ми!*

Вампирът не може да понася смяна на аури, въпреки че има и "обратни вампири". Само че тия, "обратните" не се наричат вече "вампири", нито "смукачи", а са “опронти” – вълци, удушващи цели стада от невинни. И за ***тях*** *си имам усмирителна ризница, но там нещата са други. Тях ги превръщам в скали и камъни, в дълговечни метали, за да се научат да стоят на едно място. Вампирите ги превръщам в реки и течности, в облаци, в па́ри и звездни огньове, за да се*

отучат да смучат и да живеят дълго в една форма.

Сега и на вас казвам: вашата стратегия не трябва да разчита на ***никого****. Вашата сила седи в упованието на Бога и на себе си. Вашата най-малка програма трябва да бъде програмата на самотника, програмата на самотната майка, която се е нагърбила с отглеждането на 15 деца - най-малко... Такива майки бяха вашите баби и прабаби, а те са нещо повече пред очите на Господа, отколкото всички окултни и светски хайлази от всички сегашни позорища. Една такава велика майка кърмеше, миеше, обличаше, переше и кърпеше, възпитаваше и правеше хора от най-малко дузина човеци, без да разчита на никого, дори на мъжа си! Родилата детето - Бога в следващата Му форма на земята – с* ***това*** *се започва науката за живота на природно равнище! И ако ѝ останат три секунди от денонощието, за да се прекръсти поне два пъти – стига ѝ...* ***Това*** *са нейните публикации, църкви и университети,* ***това*** *са нейните театри, файтони и "тънки стратегии"... Нея Господ целува на Небето* ***право*** *в устата или я държи отдясно на себе си, понеже отдясно се намира по-високото.* ***А Майката - дори когато е гнида и кърлеж, - е с нещо малко по-високо дори и от Христа, понеже се родее с Небесната!***

Само Аз съм с теб - и с ония, които си помръдват пръста да наредят програма за общи порядки и доброволни замествания. Мир и любов ти желая - и

повече там няма да стъпиш, понеже мястото е осквернено! Осквернено отвсякъде! Ако останеш, хазяинът ще умре от тежка болест, понеже повдигна наема; приятелите един по един ще се разбягат и ще получат космични обгаряния; а ония, които не могат да търпят повече от един или двама от себе си в къщата, ще се наложи да тръгнат по психиатрии.

Казах!

- А къде ще спя, тогава, тази вечер?

В Мария (Роза-Мария П.) - с децата заедно!

21.IX.126(1990)г.
София - Изгрев

ПРИКАЗКА ЗА ТРИТЕ СЕСТРИ

20,40 ч.

Още от Рила - командния пулт на планетата, - три главни проводника дадоха на късо. Опитът за братство се разпадна, въпреки отчаяните усилия и тежкото раждане на новата ера. Между най-главните жички до днеска запрескачаха зловещи искри. Над планината замириса на пожар.

- И, все пак, в тоя тържествен час на Моята Майка, Аз заявявам, че ремонтът е извършен! Затова трябваше да ви събера тази вечер в дома на тази, която носи Нейното име, и да бъдете спонтанно поканени да прекарате заедно. Изолацията ще бъде довършена най-късно до утре, включително. Три народа и три космоса са вече помилвани. Затова вече мога да ви разкажа една малка приказка, която се случи наскоро:

Три дивни дъщери на Бога слезли в тъмното царство, за да покажат пътя на народа му към Слънцето. Те били толкова красиви и одухотворени, че който ги срещнел, ахвал от почуда, спирал се и оставал така дълго време с отворена уста. Но един ден царят на тъмното царство, който се разхождал по цял ден с една коса и косял, защото не можел да търпи цветята, дочул за тяхната слава и наредил да ги повикат при него.

Тези сестри се наговорили да се превърнат в три бабички, за да се отврати от тях всичко живо в страната на смъртта, и - най-вече, - за да не станат пленници на лошия цар с косата. Така те били представени на Негово Величество и той разпознал в тях отвратителните лица на три вещици, грозни като смъртта - Грубостта, Ревността и Безпокойството. Царят им подхвърлил по една малка жълтица и ги пуснал да си вървят. За да не ги върне случайно по някаква приумица, те започнали, на всичко отгоре, и да се карат като махленски циганки и дигнали олелия до Бога... Всяка нападала другата с нокти, със зли думи и зъби, и скоро се хванали за косите и почнали да метат дворищата така бясно, че царят заповядал да насъскат кучетата му срещу тях. Скоро те излезли от пределите на двореца на лошото царство и отново навлезли сред полята на Рая. Една гарга още дълго време ги наблюдавала как продължават да се карат и да се бият без да има защо, въп-

реки че отдавна били навлезли в полята на своята родина. Тя им извикала:

- Сестрици, сестрици, забравихте ли кои сте вие? Защо забравихте да развалите черната магия още с първата крачка в тучните ливади на Доброто? Нима не разбирате, че вашата опасна игра, ако продължи още малко, ще превърне в камъни всички животни и хора в Щастливото Царство, а тревите и дърветата ще изсъхнат, подобно на нашите?...

Тогава ненадейно се обадил кълвачът с елмазения клюн и започнал да дълбае в една равна скала зашифрована телеграма:

"Съблечи грубостта, да дочакаш милост и нежност! Съблечи ревността, за да дойде Той, Принцът, завинаги! Съблечи безпокойството – и децата ти ***чисти*** *ще бъдат опазени!*

Като хвърлите грубостта, си отива простотията. Като хвърлите ревността, гордостта си отива завинаги. Като оставите безпокойството, приключвате с вашето неверие в Господа!"

*

Тази вечер ви измъкнах от адския дом и ви викнах в Дома Ми – трамплин на М., - за да може, след веща поправка, да посрещнете Новото в новия дом на Ноинна, в който ще посрещнете гости. Наистина по случай Новата учебна година, ако решите да я празнувате според прогнозите.

Господ дава и Господ в кошара вкарва!

- Може ли по-подробни пояснения?

- Нещо съм ви говорил за тройновселенските токове...

(По-късно в устна холизация бе пояснено, че трите приятелки могат да образуват така наречената "Велика Тройка" – б.п.)

25.IX.126(1990)г.
София - Изгрев

ДОМОВЕ НА СЛОВОТО И ДЕЛОТО

17,53 ч.

Ян и Ин присъстват ясно в Домовете на Словото. По-голямата широта на Словото допуска и хора от Общия клас в Домовете на Словото, докато в Домовете на Делото се живее само с ученици от Младежкия, Специалния клас. Дом на Словото може да отвори всеки въздържател и вегетарианец, който комплектова лекциите и беседите Ми, както и новите материали. Не се допуска библиотека и фонотека

на Новото Слово без познаване на класическото. Това има не само познавателно, но и кабалистическо, магическо значение, понеже Дом на Новото Слово без Моите книги до средата на този век би подпалил планетата.

Сега ви казвам нещо ново. Има чисто количествени отношения при комплектоването на Словото Ми от различните Ми изяви. Така, средна пропорция от 5 страници от осиянията отговаря, по кондензация на асуин, лоринор и орландиум, на 500 страници от беседите, т.е. 1:100. Съвсем неслучайно не се каза веднага 1:100, понеже числото 5 има решаващо значение. Пет отделни беседи или пет тома са наймалкото число, което трябва да присъства в една библиотека на Словото. Основанията за това са много сериозни, но не мога сега да ги обяснявам. Точно по тази причина, докато Новото Слово не стане по обем сто пъти повече от пет тома беседи, не може да се образува Дом на Словото, който да бъде напълно безопасен. ***Това*** *е макропропорцията, която има своята могъща сила. Има обаче и микропропорция, която е точно обратната и която имах пред вид от самото начало (5 страници осияния на 500 страници беседи). Някак да го комплектовате със съответното число томове Мои беседи, макар и с отделни преградки, ако искате, за да се уравновесят напреженията и да не се ускори неимоверно много кармата и дихармата на присъстващите и съседите.*

Вие, които сега правите преписи и събирате Новото Слово, наистина можете да подпалите планетата, понеже това са центрове, огнища, видими от галактически разстояния. Аз взимам нужните мерки за ограждане на такива центрове и образуване на словесна изолация, но това струва известни усилия на съществата, пазители на Словото. Такива същества от божествения свят се явяват мигновено на всяко място, където се съхранява, чете или слуша Словото Божие, не само защото такъв е законът, но и понеже трябва да бъдете предпазени от божествена радиация. Вашите съседи са още твърде крехки и слаби, за да издържат на такъв концентрат от Слово, което слиза за пръв път на вашата малка планета. За Моите ***орхинауми*** *– архангели от новата божествена класа, които отговарят за новите центрове на Словото - е истинско щастие да извършват тази служба, понеже тяхното отсъствие от редовната им полева работа се компенсира с присъствието на човешки души, четящи и слушащи Словото Божие. Дори и архангелите не могат да чуват Словото Божие пряко и затова се стремят към близост с хора от новата раса, приближени на Словото, за да откриват Бога отново чрез Словото, което спускам през приближените. С това обаче не се постига само присъствие на съответните архангели на полето на тяхната специфична работа, и се налага друг да се натоварва с техните дейности и отсъс-*

твия.

Всичко това Аз съм предвидил, и уравняването на напрежението и работите става за микросекунди през мощния Ми мозък, за който няма никакви граници. Проблемът обаче може да се реши и по друг начин, ако вие сте съзнателни и решите да изпълните указанията Ми за комплектоване на Новото Слово с класическото, във всеки Дом на Словото. Тогава няма да се налага, в периодите, когато един материал не се консумира от някого там, да стоят архангели-пазители, за да уравновесяват потенциалите. Това се дължи на Моето най-древно майсторство да разреждам мощта на идеите чрез примери и тълкования в Словото Си, когато говоря на народа. Тези промеждутъци между две мисли с божествено напрежение в беседите съдържат ***именно*** *тоя отрицателен заряд, който отблъсква интелектуалците и претенциозните, но спасява слушателите от припадъци и излъчвания, от всякакви неуправляеми ускорения на развитието им. В тези промеждутъци, Аз съм напомпал беседите с много по-голям отрицателен заряд, отколкото е необходимо, понеже принципът на надеждността и непредвидените случаи е винаги водещ, при една общонародна работа на Учителя. Именно това напомпване сега ще свърши прекрасна работа, ако вие комплектовате осиянията с беседите според микропропорцията, понеже потенциалът ще стигне. Това е само едно* ***техническо*** *указание, кое-*

то може да се изпълни от съзнателните основатели на Дома на Словото при техните дежурства. Това е само една малка молба, която не ви задължава в никакъв случай, понеже Аз съм свикнал да Си гледам работата сам. При все това, една услуга би помогнала, понеже принципът на икономията е основен принцип на Проявеното Битие, и особено на ясновселената. Към този съвет Ме подтикна именно тя, понеже, макар и преизпълнена с мир, тя трепти сега от божествено безпокойство, наблюдавайки огнищата на Новото Слово напоследък.

Опасността идва предимно от натрупването на материали, които не се консумират и не са в постоянно обръщение. Затова трябва да се помисли за въвеждане на модерни технологии, примерно с компютри, с дискети или твърда памет, така че вие да не притежавате предварително голям тираж от натрупаната продукция. Разбира се, това е само "плачевният" метод на разпространение, докато напълно безопасният и най-желателният е преписването на ръка в Домовете на Словото и навън, което унищожава напълно взривността на носителя, тъй като в хартията е останал флуид от консуматора. Печатните издания на Словото, както и лентите, които не са прослушани и осъзнати, а преписани механично, съдържат огромен коефициент на взривност, и там се налага Моето уравновесяващо поле.

Това са бели кахъри - не се тревожете, ако не можете на първо време да Ми помогнете или ако няма да можете въобще. Ако не винаги е възможно при презапис да се прослушва, и то от нов човек - не от тия, които са прослушвали вече, - то контрата си остава в Мене, но Аз съм за това и Лоното, което поема всички контри и обира всички луфтове. В противен случай, Проявеното Битие нямаше да съществува.

И така, идеален Дом на Словото представлява сфероид, а не квартира, нито даже елира или някаква кристална структура. Вие трябва да проектирате Домовете на Словото именно като сфери, но това е далечно бъдеще. В противен случай, вие трябва да разполагате Словото в библиотеки или дискотеки с вътрешна сферична архитектура, което е постижимо дори и при вашите условия. Идеален Дом на Словото е онзи, в който не се раздава печатна продукция, нито се правят механични презаписи, а се правят ръкописни преписи и краснописни индивидуални издания. Словото се слуша в момента, при това от четец. На второ място – от записи. Идеален Дом на Словото е онзи, от който синовете и дъщерите на Словото излизат окрилени и подмладени, верни на Единствената Заповед на Отца ни: "Учете - и всичко останало ще ви се придаде."

ОРЛАН, ОРЛАНИН, ОРЛАНОРИУМ !

Крилото на Мира да повее над Икло навсякъде!

Един странен въпрос, зададен от присъстващ:

- Има ли връзка между липсата на Домове на Словото и разпространението на спина напоследък?...

Въпреки абсурдността на този въпрос, Източникът отговаря изненадващо:

- Спинът все още е следствие на наситеността на планетната аура със Слово, което не се консумира достатъчно. Обаче, дори и да се появят достатъчно Домове на Словото, където се консумира, ако веднага не се появят и надеждни центрове на Делото, ще дойде нов вид недостатъчност и хората ще полудяват масово. Това ще стане, най-много, до пет години от сега нататък. Затова - побързайте с програмата и братските срещи и дейности.

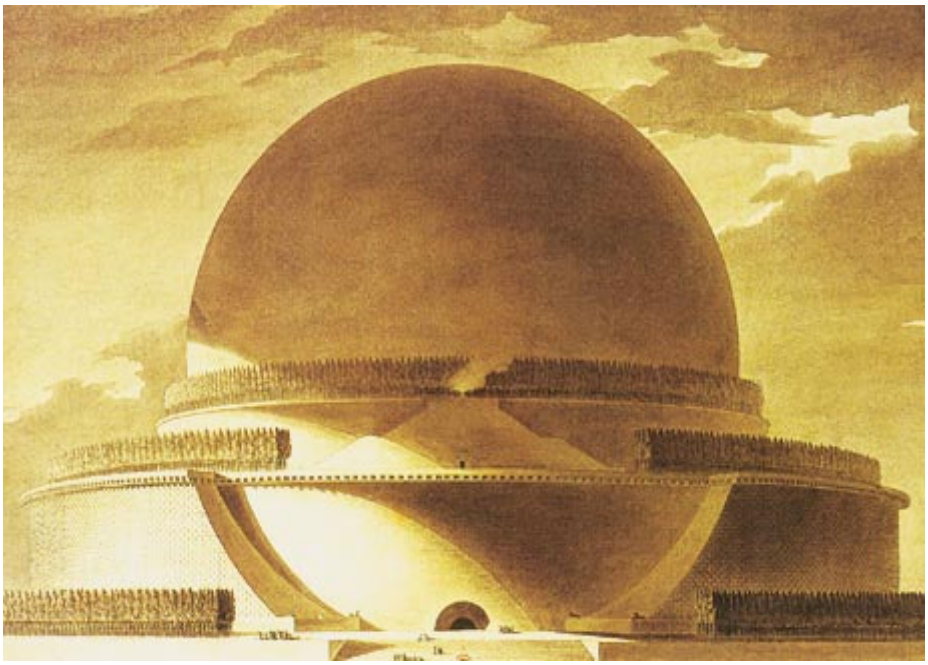

26.IX.126(1990)г.
София – Изгрев

РАЗСЕКРЕТЕНОТО ОСИЯНИЕ

Осиянието е било закодирано.
Разрешение за разсекретяване:
18.IV.1991г., 18:30 ч.,
по съображения на Елма

19,26 - 22,05 ч.

Този път няма да има послание, а отговор на най-важния ви въпрос. Само че искам от вас да запазите това осияние в тайна и да посвещавате в него само приятели, проверени през 7 сита.

Аз не съм примиренец. Примирението ***има*** *своето място, но примирение с Бога, със съдбата, а не с човешкия порядък. Когато съм ви съветвал и показвал как да оцелеете в света, приемайки неговия осно-*

вен сценарий, Аз никога не съм се примирявал с него напълно, нито имам намерение да се примирявам.

Колизиите, които стават в света, и катастрофите, нещастията, епидемиите и пр. са все Моя работа, тъй като на лъжата трябва да се отвръща с огън!

Само че такава работа е по силите само на Онзи, Който вижда всичко и може всичко, а не на някаква отделна каста, държава или йерархия. На същото основание казвам, че Аз се бунтувам срещу невежеството и неправдата много активно - не само с лошите последствия, но и с ***градивните*** *слънчеви методи. Точно поради това не изключвам, а напротив, сам вдъхновявам всевъзможни научни открития и изобретения, които могат да помогнат на живота.*

Фактически, ***Определено Битие без наука е невъзможно; Проявено Битие без техника е невъзможно.***

Природата представлява синтез на наука и техника, като израз на грижата. Самата ясновселена произхожда от милостта, но съществува като математика.

Хипервселената превръща в ***живот*** *нейните модели, понеже съществува като техника. Обаче, ако не беше абсурдът, тази техника щеше да бъде полумъртва.*

Абсурдът Ми, именно, произтичащ от Отца, създава неравновесието, потенциалната разлика, откъ-

дето се раждат животът и безсмъртието.

Ето защо ви приветствам, мъдреци, разумници и посветени, които откривате нови неща и ги въплъщавате в плът в Битието!

Такава наука и техника са напълно божествени и остават такива завинаги, понеже не водят към смърт и безобразие, а приближават съществата към Бога.

Въпросът е в това, че мъртвоядите въведоха мъртвотехниката, а мъртвомислещите въведоха мъртвонауката. Те искат да опазят един живот, който сами са създали извън рамките на Истината и Доброто. Божественият живот навсякъде не се нуждае от мъртвотехника, понеже всичко там е предвидено и няма никаква опасност съществото, което люби Бога и ближния, да не бъде осигурено с всичко. Мъртвоядите обаче са прекъснали връзката с Истината и Доброто и искат да оцелеят по изкуствен начин, с изкуствени храни, напитки и удоволствия. Работата на всички учени, политици, общественици, служители, техници и пр. е да поддържат това мъртвоядство, което Аз не наричам "наука", но наричам "изкуствено дишане"... С това изкуствено дишане вие продължавате живота на прегрешилите, вместо да се спретнете и разберете какво иска от вас Природата и как можете да се върнете в естественото си състояние.

Аз продължавам да твърдя и ще твърдя винаги,

че вие, ако поставите една бременна в центъра на една пустиня и тази бременна не се интересува кой е бащата на детето ѝ, нито се безпокои дали ще умре след няколко дни, то непременно Небето ще отвори около нея извор и ще начене оазис!

Това обаче не е достатъчно, но и най-красивите и прекрасни приятели трябва да оградят тази бременна с нежно внимание и да ѝ поднасят всички дарове на духа и сърцето. По тази начин, плодовете около нея ще вържат. Ако вашите овошки в полето не връзват, това е защото не водите достатъчно приятели сред тях, а ги обработвате сами; защото сте алчни. И най-богатият урожай не представлява нищо в сравнение с урожая на една градина, където влизат всички, които пожелаят, и пеят, свирят и разговарят сладко за любов и обич, а после волно си взимат плодове, без насита. Вашите нещастни места са в такова плачевно състояние дори и когато напомпате плодовете с вода, светлина и торове, понеже вие ги храните с мисълта за продан и ги ужасявате с вида на огъня и буркана. Като влязат първите круши и сливи в казана ви, те съобщават на майките си в градината да не раждат вече толкова много, понеже и другите им рожби ги очаква същата участ. Глупакът ще се изсмее на такова твърдение, ала науката ви вече знае, че растенията пищят и се гърчат от паника, когато наоколо има убиец. Всички вие, които правите зимнина, конфитюри, туршии, сладка

и компоти, не се различавате по нищо от касапите, понеже сваряването на една жива ягода се равнява на сваряването на 1/10 от живо пиле! Пропорциите са най-различни, Карма си има своите най-точни изчисления. Освен че убивате своите собствени живи клетки с тези препарирани деца на Природата, вие ще се вселите в точно толкова растения, колкото сте подхвърлили на убийство, и колкото животни сте малтретирали по един или друг начин.

Самото мелене на житото е първият ви грях - и няма сила, която да ви отърве от последствията, ако не се научите да ядете сурови даже и житото, царевицата, боба, картофите, тиквата. Ама казвате: "Това е невъзможно" - Ами тогава не яжте! Защо сте се засилили?... Човек може да остане прекрасно млад поне 500 години, ако се храни със всички останали сурови храни, които са му по вкуса, при условие обаче, че те не са орани и копани, нито садени, торени и плевени. Култивирането на земята и рас-тенията е една огромна нула, една квадратна лъжа на черната ложа, която е подкокоросала търговците да ви държат гладни чрез своите наемници, чрез съда и полицията. Ако вие оставяхте природата в девствено състояние и не пипвахте да преместите нито един камък, за да преработите нещо в нея, тя щеше да ви засипе с блага и условия - нямаше да има никакъв недоимък и всичко щеше да бъде реки от мед и масло!

Вие се намирате обаче пред една разрушена планета, на която основите са изстискани. При това положение и при наличието на все още мощни експлоататори с машини, търговия, собственост и пр., вие нямате никаква надежда да възстановите първоначалния лик на Земята и затова се налага да приложите някои методи и изобретения, които мога да ви подскажа. Но именно тия тайни не бива да се откриват напълно и веднага на човечеството, понеже [продавачите] или ще ви убият, или ще ви окрадат - в най-добрия случай...

Първият метод е тайната на някои мъдреци на Изтока, някои йоги и даже факири, да прорастват едно семенце за няколко часа да стане на дърво и да даде плод пред очите ви. Това не е никакъв проблем за напредналите цивилизации и аз искам вече да започнем с Явленията, а не само с голото Слово, колкото и да е важно Словото в момента. Това те извършват с концентрирани психически сили и чрез отключване и на ускорение и на програмата в семето чрез оптимално насищане на въздуха и земята със светлина и влага, в количества, равни на тяхното целокупно получаване през целия период до узряването. Трябва, разбира се, да се знаят и съответните формули, но това не е задължително, понеже е старият метод. В най-напредналите школи на Изтока владеят тези методи, но там Посветените знаят, че няма смисъл да ги предават на човечеството, понеже хората ще

ядат и ще пият по същия начин, по същия начин ще правят ракия и вино - и природното изобилие с нищо не ще помогне на човека да стане по-добър и по-умен. Щом Бог ви е оставил в това положение, това значи, че Той е преценил, че пътят на страданията и лишенията е по-добър от този на формалното изобилие, понеже вие има още какво да плащате и какви количества да изработвате по пътя на вашето разрушение. Ако не беше така, ония от Запада щяха да бъдат хора, понеже имали всичко по пазарите си... Само че Аз под "хора" разбирам не второсигнални маймуни на 4 колелета, с апартамент, вила и сметка в банката, а същества, които летят свободно из Вселената и са вечно здрави, млади и красиви! Ще ме извинят приятелите на Запад, ама Аз считам за човек само оня, който раздаде цялото си богатство на бедните и остане гол и бос на улицата, без пукнат цент настрана или в шепата си. При това, под "бедни" Аз не разбирам месоядци и пияници, а същества от новата раса, които имат данни и талант, а нямат условия да ги проявят.

Начинът да възрастите едно дърво за няколко часа и да се отрупа с плодове са не формулите, понеже и за това се плаща кармично, а новият начин на живот и обмяна между учениците. Когато ви говоря за тройка, шесторка и дванадесеторка от новите Божествени групи, Аз имам предвид духовни, културни, космически постижения. Но ако можехте да напра-

вите божествена четворка, осморка, десеторка и - най-мъчното - божествена двойка, вие бихте въздействали на природата по най-удивителен начин така, че тя щеше да се надпреварва да ви се отблагодарява.

При все това, ще ви дам някои идеи за рационализации и изобретения от типа на некротехниките, понеже в ръцете на Посветени те не биха станали източник на доходи и не биха били използвани за пагуба на човечеството. Още при първите няколкостотин съвършени микродома за бременни, кърмещи и майки с малки деца в неосквернена природа, Аз ще ви обясня принципа на сваляне на ток от йоносферата, принципа на пратките през четвъртото измерение, принципа на индивидуалния микроклимат. Още много принципи предстои да ви спусна, ако Учението Ми не остане безплодно и решите да направите и стъпка към Делото.

Междувременно, искам да внуша на някой с поразвит мозък да използва наличните познания на човечеството в областта на енергетиката и акумулаторите, за да създаде дреха като ситна мрежа, която може да се затопля и охладява според нуждите. Едно динамо в тока на обувката, няколко пръстена от самата тази дреха, които да се свиват и разтягат заедно с гръдния кош, без да го ограничават да диша свободно, даже и една малка перка под носа, която да се върти с дишането и издишането, по-

вярвайте ми като на математик и физик, Който е имал нещо общо със създаването на Вселената, дори и при съвременните ви нещастни акумулатори могат да създадат един приличен микроклимат на човешкото тяло, макар и по изкуствен начин. В бъдеще ефективността на тези механизми и акумулатори ще порасте дотолкова, че топлината ще бъде достатъчна да се оцелее в най-люта зима или високо някъде в Хималаите.

*Подхвърлял съм ви и идеята за панели, за модули, по които пешеходците да стъпват, образувайки чрез тротоарите електричество или пневматично загряване. По Моите изчисления, това може да надхвърли мегаватовете на всички атомни електроцентрали и на всички обикновени, ако се настелят с тези плочи централните улици на най-големите градове. Някой би ме оспорил, но под "мегаватове" Аз разбирам само онези, които са с К**И**ПД (коефициент на **истински** полезно действие). Тоест, дори и да надвишават нуждите ви атомните електроцентрали, то тяхното вредно действие от окултна гледна точка е толкова огромно, че дори и при пълна надеждност срещу радиация, те бомбардират етерното тяло на стотици километри около себе си и причиняват рак и имунна недостатъчност в неограничени размери. Затова вие трябва да се върнете към една екологична енергетика, и щом сте още прости и не можете да се въртите из квартирите както всички разумни човечес-*

тва, по-добре навъртайте километри с разходки по меки енергопанели и произвеждайте климат и електричество. И без това сновете по улици и тротоари за глупости, то поне да вършите нещо полезно... Заводите и предприятията за такива панели ще възстановят разходите си за броени месеци, при разумно планиране и надеждна организация за подмяна на панелите извън строя.

Трето перо на Новото човечество ще бъдат, наистина, дирижаблите. Само че Аз ще ви открия един прост начин за пълно ликвидиране на всички напоителни системи без изключение, ако вие се научите да вземате вода от морето с конвейри от цепелини и системи за дестилация на водата и отстраняване на баласта от сол, който ще ви бъде допълнително производство. По този план, Бялото Братство първо ще превърне Сахара и всички други пустини и безводни местности в райски оазиси - и фирмата, която първа направи модел на този уникал, ще се нарече "спасител на човечеството". Производството на южни и всякакви останали плодове от тези бивши пустини ще направи владетелите им толкова богати, че ония, които са им ги продали на безценица, ще умират масово от яд и бяс...

Вие трябва да сте добри, практични Посветени, благодушни като гълъбите, но хитри като змиите. Това значи да бъдете предприемчиви, с гъвкав ум и размах, така че никой да не може да ви противостои

със столетия. Не мислете всичко това за фантазии. Ако това тайно послание не го скриете или кодира те с някакъв шифър, за да остане само за вас и за вашите хора, още при първата публикация на осиянията крупни бизнесмени ще ви откраднат идеята и ще направят нещата за броени месеци и дни, понеже те не са безверници като вашата бюрокрация и виждат във всичко печалбата.

Просто устройство за сваляне на електричество от йоносферата Аз мога да ви опиша, пак при условие, че то ще остане патент на честните хора и няма да се използва за промишлени и военни цели. Затова първо ще създадете критерий за въздържател, критерий за вегетарианец, критерий за суровоядец, критерий за чистота на въздуха, който дишате, и критерий за водата, която пиете. Според тези критерии, вие ще направите система от градиенти, отчитаща биохимията на индивида.

Щом става дума за апаратури, Аз искам от Белите Посветени апаратури, които да отчитат чистотата на кръвта от разстояние. Това е напълно възможно дори при нивото на сегашната наука и техника. Има индикатори, които могат да отчитат полето на желязото и полето на холестерола в кръвта на човека, както и полетата на останалите наркотици, опиати и отрови. Има индикатори на адреналина, норадреналина и останалите агенти на агресивността, материализма, мошеничеството, гордо-

стта и егоизма. Психофармакологията ви е напреднала много, но вие трябва да изобретите апарати-индикатори на основните замърсители в организма и психиката на повечето хора на цивилизацията. При това условие, вече ще мога да ви продиктувам някои основни принципи на космическата енергетика, агрономия, транспорт, домостроителство и пр., при които обладателите на тези средства ще бъдат само добрите и чистите хора. Вие трябва да маскирате безкрайно хитро и да сложите механизми във всяко такова изобретение - апарат, уред, машина, устройство, - които да изключват действието им в присъствието на човек с нечиста кръв.

Аз съм предвидил хората с нечиста кръв и нечиста мисъл да почнат да измират масово още в близките 15-20 години, но има пороци, които са трудно изтребими, и окултните пуяци ще има да се дуят още стотици години... Такива могат да преминат всички тестове за чиста кръв, без да ги хване никакъв индикатор, затова машините не могат да ви помогнат във всичко. Тия окултни бизони и пуяци ще има да увличат още немалко лековерни младежи и да ги пращат по болници, психиатрии и гробища.

Що се отнася до "йонелектата", с която ще сваляте електричество от йоносферата, трябва да се съобразите с честотата на вибрациите на йоните високо в атмосферата и да откриете вещество или устройство-резонатор, способни да трептят със съ-

щата честота. По подобен начин могат да се направят печки, които да черпят направо от слънцето, независимо от неговото положение и разстояние.

Следващото голямо откритие при вас ще бъде именно телеенергетиката, но и вашите теленерзи ще създадат, между другото, и грамадни морални проблеми, понеже по същото време има опасност да се изобрети и телепортатора и тогава охраната от телепортиращи се във вашата стая ще трябва да се гарантира с все по-мощни и по-мощни теленерзи. По този начин може да настане мрачна епоха, когато да оживяват само най-богатите. Точно затова се поставя под въпрос съществуването на самата планета. Всяка планета, при която магьосниците постигат тези дарби или учените постигнат пренасянето, се поставя под запрещение и се подписва заповед за нейното взривяване. Пренос без етика е равносилен на най-лошия пъкъл. Ние имаме редица печални филми в нашите космически архиви от този характер.

Мога да ви ***засипя*** *с подобни идеи за рационализации и изобретения, стига да искате, но може и сами да задавате въпроси, понеже идеите не идват само в една глава и всеки един от вас може да бъде в контакт с Небето. Чрез настоящата връзка с този единатор, вие можете да правите само справки, доколко вашата идея е божествена и ефективна.*

За завършек, тази вечер искам да насърча и им-

пулса в някои приятели да произвеждат баници, сладкиши, питки и пр. от черно брашно със собствени ярмомелки на житото, за да няма и следа от загниване. Тези произведения ще се разнасят първо по вътрешните ви кръгове, начиная от бременните, по реда, който знаете, но излишека може да продавате на пазара, който ще глътне всичко. Безкрайно е разнообразието от картофени, соеви, бобени, грахови и прочие каши и питки, които, в комбинации с определени зеленчуци, могат да бъдат онова лакомство, на което някой смъртен не би могъл да се съпротиви, а Аз зная дори и безсмъртни... Вашата система, за разлика от Запада, е стигнала до конфекцията с нулев асортимент, на който вие можете да се съпротивите с едно огромно количество шеметни вкусотии, комбинирайки просто десетина вида зърна, десетина вида бобови, ядки, плодове и овощия по най-простия закон на комбинациите. Някои от тия комбинации не се понасят, но най-претенциозните окултисти и Шелтънисти могат да не вземат участие. Повечето експерименти ще ви направят най-приятно впечатление и ще бъдат крайно хранителни. Ще започнем от напълно суровите технологии и ще преминем през сушенето, центрофугирането, печенето на слаб огън и пр. При всички случаи, ние ще контролираме комбинациите да бъдат по законите на кабалистичните хармонии. Няколкостотин от вашите произведения ще останат в кухнята на Ново-

то Човечество!

По-правилното обаче е да въведете нова форма на достъп до плодовете на земята. Новата Култура изключва не само преработките, но и пазарите. Истинският продавач или дарител ще допуска потребителя направо в градините - да си бере сам. Такава продукция ще се счита за качество "екстра" и продавачите могат да ѝ искат най-висока цена, а хората на новата култура да ги дарят първо на майките и децата.

Относно продаването, което наричам "продънване", Аз ще ви чета специална лекция, за да видите как то понижава качеството на продукта и еволюционното ниво на "продънвача" и "глупувача"... Даване и "продънване" са двата полюса, между които се плете драмата на човечеството.

3.X.126(1990) г.
България
София – Изгрев

ПОСЛАНИЕ ДО ФРАНЦИЯ

19,45 – 21,40 ч.

*Тръбач на Господа и Слънце на човечеството – **ето** какво е великата Транса (Франция)! Същността на френския народ е сърцето, а сърцето няма друг синоним, освен Отца. Тот, Абсолютният, Творецът на всичко и всички има олтар или орган, наречен "сърце". Негов образ, престол на Небето, е Слънцето; птицата, която прославя Твореца, е петелът, а лъвът е най-царствен от всички, като образ на Този, Който създава, около Който се върти цялото Битие.*

Атомът на монадата – неделимата същност на всяка безсмъртна твар; тихият глас отвътре, който ни шепне; любовта, която не може да се спре с

*нищо и никога – **ето** портретът на Франция, портретът на прословутата, вечна искра Божия, за която се говори от началото на Сътворението.*

Ако на света нямаше французи, нямаше да има Божествено изгаряне на олтара на даването. Светът не познава по-огнен вик в пространството от вика на вълшебната птица, която буди душите за осъзнаване. Този вик сепва монадата да се осъзнае, че е произлязла от Бога-Отца, и да се събуди от съня на илюзиите. Този Божествен, прекрасен вик, е светъл зов на духа да открие всички сърдца, на които е написано името Божие.

Срещнете ли французин, поклонете му се! Той е частица от Бога-Създателя и в него гори пламъкът на доблестта, чарът на истината, сиянието на необятната Обич Божествена и прелестта на Свободата, която не може да бъде поробена. Това е самото огънче в центъра на монадата, което осиява времена и пространства и се равнява на Тот, Абсолютния. Самият живот се покланя на Онзи, от Когото се създава, така че народите, носители на живота, които проявиха Сина, сега ще славят слизането на самия Баща – а Бащата слиза в сърцата само на Своите.

Това, което се нарича Творчество – Франция е! Това, което се нарича Начало – Франция е ! Това, което се нарича Обич, отдаване, пълно изгаряне без мисъл за себе си, в името на народ, човечество, Бог и

Космична Родина е самата душа на Небесната ТРА́НСА, която се разпознава по огнения поглед; която се разпознава по пламенното чело, прекрасния нос на най-финия благородник и алените устни на човека на Словото, на Любовта, на веселието.

Истината на Транса е Истина на Единството Божие; Обичта на Транса е Обич на пълното, абсолютно Единство, което не знае да мисли за себе си, освен когато се защитава в Името на Единния. Съвършенният французин - онзи, който се намира на Небето и гледа през очите на тази чаровна нация - е единственото стъпало, през което се влиза в най-високата вселена – тази на Бога-Отца!

Това, което се постига при слънчевите култове, орфическите школи и поклонниците на Агни на Изток, се постига от само себе си, ако някой обикне божествено французин. Не че много французи не са с отворена монада, в която Бог пулсира видимо, за разлика от всички други народи, но засега и досега основната маса от този народ още не е открила пълната формула на самоотдаването. Адептът, омесен от тестото на този най-пръв Божествен етнос, има това изключително предимство, че притежава ***открита*** *монада, т.е. монада на* ***изявения*** *Отец. И най-неопределен да е, подобно на Онзи, Когото представя, всеки втори французин се стреми да реализира уникалното, което извира в него, и да се отличи от другия, доказвайки своята извънредна различност и*

ценност.

Няма народ, който тъй брилянтно да намира себе си и да отстоява себе си, неподдавайки се на на колективни хипнози и масови подражания. Всички подобни явления в историята на Франция нямат нищо общо със стадното чувство, а произтичат от Закона на Огъня, на пожара – закон за Божественото творчество. Даже и в най-мрачните епохи, Сатаната трудно е успявал да внуши на истинския французин подражание. По-скоро, безобразията са пламвали, подобно на бомба, на подпалена огнена течност и душевна лудост, отколкото поради подчинение и тъпо повтаряне.

8.04.127(1991) 19,30 – 20,24 ч.
Иулма (Родопите)
(Елма има съображения защо да е Иулма, а не Юлма)

Истината за Транса е една: "Да преминеш отвъд!" Не отвъд този свят, а отвъд всякакви рамки, предели и дефиниции. Определеното Битие ни наймалко не смущава всеки французин, който е отворил монадата си, понеже разкрита душа значи протон, излязал от границите на програмата. Този особен плам на сърцето, непризнаващ канона и съдържащ многоцветно вълшебство, заличавайки прозата на всяка черно-бяла недействителност, се изтръгва само от тоя народ. Нищото – ето обекта му, от който с наслада той извлича сияния, за да ги превърне в Нещо. Не плашете французина, че някъде нямало "ни-

що" – той ще ви се изсмее и ще се хвърли в бездната, понеже "нещото" за него е море до глезените. Напротив, пропадналите от тази необикновена нация само се уверяват през всички времена, че стъпвайки в света на "нещото" или хвърляйки се отвисоко в плитчините му, са се връщали много назад.

Няма нищо по-смешно от французин, посягащ на свободата на другите. Токът на алохимите моментално пронизва гърдите на будните и те обсипват с подигравки и смях сътворителите на "ред" и "порядък"....

Неприятното и същевременно особено ценното в много от тях, типичните французи, е че те трудно могат да изслушват другиго, освен себе си. Външната вежливост не е нищо – у тях се чува едно непрестанно вътрешно говорене на самия себе си, изследване на собствената линия, при която се отрича всичко неуникално.

Но съвършеният син на Транса е интегрален, затова той може да бъде и почитател. Той е най-големият артист, превъзходен изобретател, пръв фантазьор и бунтар, познайник от най-първа класа. Френскиият наклон (елементарна вълна и частица) е паралелен на Отца не по отклонение, а именно по нулевост. Нулевост на наклон означава постоянно възвръщане - съвършенната низина на амплитудата, в която се събират всички пикове на външните опитности. Затова първодвигателят на този напъл-

но божествен народ е сам Бог-Отец; и ако той се моли на Него, ще се отърсва от всичко преходно моментално. Отец, като махало, оплита цялото Битие и Небитие, но с различни скорости се възвръща от Своите траектории, за да бъде верен на Себе Си. Така и наклонът, паралелен на Тот, е протонът-алохим Рен, прародител и закрилник на Йоанна (Жанна Д'Арк); докато архидеят Михаил (архангел Михаил) е само неговият първи канцлер – Пазителят на Кралския Печат и пълномощникът на Господа на Земята.

Тъй, както в Родопа се вливат всички етерни корени на хората и съществата по Земята, така монадните, преди да се влеят окончателно в Рила, преминават през едно място във френските Алпи и потъват направо до магмата. Представете си над 15 милиарда тънки нишки, протегнати от всички страни към това място, за да се очистят и проверят от Монадата на Земята, която е с наклона на Транса!

Щом се говори за монада, непременно става дума за Божествена Франция, тъй като всеки истински французин приема в сърдцето си по няколко нишки от другите народи, за да ги препрати право нагоре и после навътре през Алпите. Всеки французин е нещо като магнитно поле, като гейзер - и вие рядко ще видите подобни хора по Земята.

Разбира се, става дума за обитателите на тази велика страна, които имат монада, душа. В момента те са над 58%, останалите са шкарто – пион-

ки на черната ложа с големи носове, от които не може да се очаква нищо, освен подигравки. Големият нос рядко говори за монада; но когато монада влезе в такова тяло, тя може да прави наистина чудеса, понеже такъв нос не се предава за нищо на света.

Орфей беше с френски наклон на монадата си, колкото и странно да ви се вижда това. Всеки индивид, оставащ сам с уникалната си идея, надхвърлил векове и граници, живеещ не в бъдното, а във вечното настояще, има наклона на Отца; на първоалохима Рен, който е точно Негово отражение.

На Франция предстои не само да обедини Европа, но и да създаде Обединени Световни Щати. Никой друг няма тази семка и не може да се справи, понеже главите на монадните вериги сега се събират във Франция, а самите вериги завършват с посветени - заключватели на вериги, - които са почти до един в Русия. Затова, без Русия Транса не може да завърши своето дело, нито Русия без Транса. Наполеон - членът на Бялото Братство – имаше мисия да обедини тези народи още тогава, но без война; обаче той пропадна на изпита си. Великата Дева някога – едно национално божество, в което се въплъти сам Михаил – изчисти страната от нашественици, а френската душа – от наслоенията на манифактурата. Франция чу нейния глас и научи урока си, че нищо не идва отвън, а извира само отвътре, от великото малко, от великото слабо и нищото. Разбра

окончателно, че само животът и ценността на отделната личност са смисъл на всяко дихание, и че борбата за опазване на монадата чиста е единствената свята борба във Вселената.

Ако вие искате да попаднете на потока, от който се отива в недрата на Рен, първо трябва да обикнете някой французин. Ако имате щастието и той да ви обикне, ще блесне нещо като волтова дъга в пространството - и вие ще започнете да светите.

Светлината - ето портрета на тази най-божествена държава! Обаче наклонът, който е нулев, се намира в съкровищницата на планетата – сърцето на всеки истински трансанец. Този наклон напоследък бе открит и от модерната ви физика и бе назован условно "тахион". Тахионната същност на човека се движи с променлива скорост, между границите на светлината и безкрая, и затова не е от този свят, а от света на безсмъртието. Тя ражда в съществата импулса да дават, а даването е най-горе от всичко. Мнителността, субективизмът, обидчивостта, бързата негативна оценка и бездънният материализъм – това са само сенките на Транса, но туй е нещо неизбежно на черна планета, когато в една страна има толкова високи върхове.

Самоотдаването, самоизгарянето на олтара на сърцето и върху кладата на обичта и на творчеството - ето симптомът за наличие на монада, за трансформацията, която доказва че веществото се

е превърнало в дух, а притежанието - във вечност. Накарайте някой французин да погледне за миг слънцето, когато е на зенита: ако той е с искра Божия, моментално ще получи ток оттам и ще ви го предаде. В този ток ще почувствате светая светих на монадата: импулсът да бъдеш верен на себе си, необятната нужда да бъдеш свободен и изгарящия пламък на нуждата да раздаваш.

При изгрева влиза в очите фотон – само един фотон - и той преобразява за миг атмичното тяло на ученика. Това ще го усетят най-силно немците с искра Божия и посветените от атмически тип. Но в идващата епоха, когато предстои Сам Бог-Отец да слезе на Земята, Неговият метод ще бъде мигновеното поглеждане на Слънцето, когато е точно в зенита - само за една нищожна част от секундата. Това е времето, когато ще може да се улови тахион – наклонът на Рен – националният дух на французите! Най-странното е, че това ще повлече след себе си редица спонтанни действия – раздаването на всичкото си имане, самосъбличнето напълно гол, и Окончателната Изповед - изповедта на трансианеца, че се отказва от всички собствени мнения, от общественото мнение, от мненията на ангелите и божествата - и се отдава на сърцето си абсолютно. Това е още ***далечен*** *момент за вас. Французите, които опитваха с нудизма, а сега пък се мъчат да ги ограничават, почувстваха този вик на искрата Божия и*

напънаха вратите на Царството Божие, но преждевременно. Това оголване на храма небесен не може да става преди проверката на монадата, и такива планове и обители са опасни, ако там се навъртат роботи.

Първата тотевритмия на орфически клас ще бъде извършена с преобладаващи французи и французойки с отворена монада, именно по този начин. Тотевритмията се играе точно по пладне.

Франция е единствената страна в момента, която е дала зелен семафор за раждане на ауровим! Ето защо Провансът и неговите тайнствени планини ще станат първото светилище на тахионната психология, в която любовта към всички и обичта към единствения ще се напрегнат до максимум и ще изхвърлят напъна на Родилката направо в центъра на Земята ви! Оттам духът на един посветен ауровим, с физическо тяло в Прованса, ще го изпрати направо в Слънцето - и вие ще имате представа за това, що значи Отец на Небето и Отец на Земята.

ТРАНС, ТРАНСА́Н, ТРАНСИУРИЯ !

- ... за да бъде благословен всеки флуид, обвеян от духа на Момента !

6.X.126(1990)г.
София - Изгрев

ОПРОЗРАЧНЯВАНЕ НА ЗЕМЯТА

ЖЛО / СП

Този текст е подобен на други осияния, които представляват сложна смесица от оригинални идеи и съвети на Елма и проекти и опити на някои цивилизации, които са се оказали неекологични и наивни. Елма, като педагог, има практиката да ни изпитва понякога и с тестови холизации, за да ни накара да "зачертаем" грешните отговори и да оставим верните. Всеки има правото да реши своя тест индивидуално и да запише изводите си (б.п.).

6,10-7,08ч.

Вашата задача е да доведете новите познания

и новите програми до знанието на будните души по света. Само това е вашата задача, като апостоли и служители на Новото Учение. Организатори и специалисти ще дойдат веднага; хора със средства ще има преизобилно. Божественото живее във всяка душа, включително и във властниците, включително и в учените, включително и мултимилиардерите. ***То*** *именно ще ги накара да разпознаят Новото Учение и да му се възхитят,* ***то*** *ще ги подтикне да му се отблагодарят. Но това ще стане, ако вие прокарате новите сведения и приложите Новото Учение по абсолютно нов начин.*

Преди да ти спусна идеи за още няколко технологии в помощ на вас и на човечеството, искам да се спра по-обстойно върху едно изобретение, за което съм вече загатвал. Преди пълното унищожаване на вещите и машините, което е предстоящо, ще останат няколко извънредно важни приспособления в служба на Новото Човечество. Първото от тях, което трябва да бъде доведено да съвършенство и да се намира под постоянен контрол за неговото акуратно действие, е измерителят на биологическата чистота, може да го наречем "пюример" или "биопюример". Той би бил напълно излишен, ако имахте щаб от ирисодиагностици, който да го замести, но това е твърде скъпо и трудоемко. Освен туй, никой диагностик не би могъл да се мери по точност и скорост с чистомера, затова неговото изобретяване е належа-

що. Той може да бъде създаден и ще бъде създаден под вещото ръководство на девите, на херувимите и илухимите. До този момент вие вече сте много напреднали и създадохте неговата половина – устройство за наблюдение на ириса и компютърна ирисова диагностика. Следващият етап е да създадете критерий, алгоритъм с цифрови индекси за степента на здраве и биологическа чистота на организма. Първото ще зависи от минималния брой или липсата на знаци за болести в ириса на окото, а второто може да се измерва според прозрачността на окото. Такива принципи и алгоритми са напълно постижими. Чистомерът ще залегне в основата на Новия божествен тип разпределение на благата. Даренията и даровете на природата от сега нататък вие ще ги разпределяте не по човешки критерий, а според чистотата на кръвта. Хората с най-малко петна в ириса и с най-прозрачно око ще получат достъп най-първи до изобилието и разнообразието на всички божествени блага, и то като се започне от бременните, кърмещите и децата. Небето ще извърши тази селекция естествено, без никакъв технически чистомер, като предостави месоядците, нетрезвениците и обитателите на градовете на тяхната нещастна съдба.

В момента се спускат нови вируси, които трябва да унищожат всеядното човечество с нови 4 болести. Но когато се касае за нов братски механизъм за разпределяне на благата, предимствата и привиле-

гиите, без био-пюриметър вие няма да можете да минете засега. Хората с най-чиста кръв постепенно ще стават граждани на планетата, имащи право на безплатен достъп до всички братски и дарителни градини, жилища и транспортни средства.

Сега вече искам да ви спусна идея за пещерите-градини, които ще спасят новото човечество през настъпващите усложнения в атмосферата. Вие трябва да каптирате всички пещери с подземни реки и особено тези с по-топли води. Това ще направи напълно излишни скъпите оранжерии и парници. На този етап, вие имате два шанса за осветяване на тези пещери. Единият е монтиране на ел.генератори на пещерните водопади и бързеи и захранването на безвредни хелиеви лампи, а вторият е използването на световоди. Може да измислите предварително коя от тези технологии е по-икономична. Снопове от световоди, инсталирани естествено по клоните на дърветата по хълма, за да няма грозни гледки и нови строителства, ще се спускат направо в пещерата през естествено отворен или най-кратък сондаж, а в краен случай и през входа на пещерата – по този начин вие разрешавате въпроса радикално. Има термални води в пещери, създаващи микроклимат дори за производство на уникални южни култури. Всички инвестиции в този план ще изплатят капиталовложенията за броени месеци, ако се започне с едногодишни култури.

Вие трябва да изберете пещери с разрешението на учените, геолозите и пещерните организации, за да не се разруши пещерната флора и фауна. На най-уникалните места може да сключите договори със съответните власти, научни и туристически организации, както и с частни бизнесмени и акционерни дружества за получаване на авторски процент от тази идея, след като я патентовате. Така може въобще да не се занимавате с пряката експлоатация. От приходите обаче ще закупите собствени братски пещери, където ще се намери работа за хиляди приятели и битът и изхранването ще ви бъдат подсигурени, а излишъкът ще разпределите по хората, според предимствата, измервани чрез чистомера.

Това озаряване, осветяване на пещерите - там, където ще бъде разрешено от учените, - ще изиграе и огромна езотерична роля: ще въздейства върху подсъзнанието на човечеството. В пещерите засега се крият много тъмни духове, вампири и дракони от приказките, които не могат да издържат на дневна светлина. Изгонвайки ги оттам, вие прочиствате и човешкото подсъзнание, понеже има една дълбока вътрешна връзка. На първо време, има една реална опасност тези духове да обсебят някои извършители на работата или хора от околното население, както обсебват някои миньори и пещерняци. Тази опасност обаче ще съществува само за хората, които ядат месо и се събуждат след изгрев слънце.

Със съгласие и съдействие на властите и учените се разрешава и избиване, прокопаване на естествени прозорци през най-тънките места на пещерите, които да бъдат оформени с кварцово стъкло. В бъдеще ще ви посоча методи за опрозрачняване на земна маса, каквито се ползват от някои Мои подземни цивилизации. Това е предимно акт на съзнанието. Когато то стане кристално и в него се яви ясномислене и ясновселенско виждане, планетите стават прозрачни и Посветените виждат слънцето през цялото денонощие. Когато не самосъзнанието, но и тялото ви стане прозрачно и това се случи с цяла една цивилизация, то планетата им става самата действително прозрачна и има всички условия да образува около себе си хелиосфера, т.е. да стане самата тя звезда. Това става тогава, когато понятието ви за мъдростта и понятието ви за истината се превърнат в действителна Мъдрост и Истина и се прелеят в дейна Любов.

Значи, когато вие постигнете дълбоко в съзнанието си Истината и Мъдростта за Любовта, ще видите планетата си прозрачна. И когато приложите тази Любов на дело, вие самите ще станете кристални, напълно прозрачни, и ще принудите планетата си да последва вашия пример. Когато пък изпитате призив да разпространите тази любов из целия Космос и да я дарите на всички, водородът около вас ще започне да се превръща в хелий и вие ще

наченете, заедно с всички слънца във вселената, великата проповед на хелия – благородното Слово и Дело на Тройката. *(Хелият има всъщност един протон и два електрона, но "официално" протоните са два. В действителност, единият е оригиналният, а другият – негов двойник - б.п.)*

11.X.126(1990)г.
София - Изгрев

ОСИЯНИЕ ЗА ИЗБРАНИТЕ

"Невинните избират любовта пред богатството"
Картина от Pierre-Paul Prud'hon (1758-1823)

4,00 - 5,52ч.

Осияни от Господа!

Първи Мои чада на истината, сомнение не познаващи! Жадуващите пир на Словото, спасени ще бъдат завинаги! Настъпи последният час, когато пресяването става най-голямо. Хвала ономува, който

усеща с всичкото си сърце, душа, ум и дух нуждата от обединение и единство, понеже казах ви: населението на Земята ще се самоизбие по няколко съвършено нови начина. Един от тях е самоубийството чрез ***ядене****. Ония, които се* ***хранят****, те не приемат яд в кръвта, понеже всяка отрова произлиза от ядането, т.е. отравяне. Сега всички ония, които не могат без животински продукти, си заминават по-масово, отколкото до този момент. Същото се отнася и до приемащите студена вода и студени течности в организма си. На трето място са заспиващите след 10 часа вечерта и всички спящи след изгрева. Онези правила, които съм ви дал в божествената Школа, сега важат с най-пълна сила, така че няма защо да ви ги изброявам. Изучавайте Словото - и ще преминете през Тясната Врата.*

Сега обаче идва и вече работи нещо съвсем ново: провал на продавачите. Тъй като продавачите на Запад отдавна са под знака на трите смърти и четирите пашкулности, дойде време и на вас да се предложи този пореден изпит: продавачи ли сте или не сте продавачи? Възвръщането към "продънването" се нарича частна сметка, изгода и инициатива, при която основната цел е печалбата. Продънват се не само продавачи на мъртвини, но и производителите на мъртвородени желания, чувства и мисли. Едно от тия мъртви, стари желания, е сатанинското поведение в дома – нуждата да изгониш ония, които се

*групират за общ живот. Сега, при новото положение на Юпитера, навсякъде пробудените души се спасяват от чумата на деветдесетте години. Туй е най-опасният ментално-астрален СПИН, който Аз наричам "**душевна** недостатъчност"- порязването на всички ония, които искат да живеят по двама, по трима или по четирима най-много, и то според родовия вампиризъм. Там, където няма кръвна или физиологическа връзка, се появяват етерно-астрални съобщества на малки територии в обема на едно жилище, така че и хазайката ви от другата стая също може да бъде смукало от първа категория. Смукалата сега са в катастрофално положение, понеже Юпитер в Лъва създава повсеместно желание за свободно групиране, свободно оставане на повече сродни души в тясно пространство. Вие трябва да се групирате като овцете и конете против вълците, т.е. вампирите, които се нахвърлят от памти века върху стадото Божие, за да си грабнат плячка и да я ръфат сами в леговището. Това са, по точно, "упирите". Душевната недостатъчност на старите поколения сега си отива! Ако вие не бяхте слезли от Рила с този импулс да не се разделяте, някои от вас щяха да си заминат, други да се разболеят тежко – и това да се предаде по вашите сродни вериги.*

Войната на живот и смърт да бъдат изгонени от Моя дом почувствалите тая нова необходимост, се превръща в гробища за нейните подпалвачи. Сега

на някои от вас всичко това изглежда като пълен хаос, обаче при такива усилни времена, ако няма обмен на много аури, вирусите на новата епидемия ще ви поразят неизбежно. Единственото сложно нещо, което вие не можете да направите, е подсигуряването на стаи за самоизолация - ако не за всички, то поне по жребий. Така, в един дом или в няколко дома вие винаги трябва да организирате стаи за всеки поотделно, стаи за по двама, но с периодично променяне на онзи, който ви гостува, или на самите гости.

Аз нямам нищо против да оставате по двама и за повече от седем години, ала ако самият ви партньор се променя. Тези промени са не само вътрешни, не само в темперамента, характера, поведението, но са също непременно и спонтанни подмладявания, произтичащи от отсъствието на ближния по няколко месеца в годината, по няколко дни в месеца и поне три дни в седмицата. В противен случай, съжителят ви се превръща във вампир или вие самите ставате такива.

Последното нещо, което сега става, е необходимостта от съжителство на повече приятели в една стая, за да се снеме напрежението. Проблемът обаче не е решен, ако не се подсигурят самостоятелните стаи и стаите за периодично гостуване на различен гост. Тези неща съм ви ги говорил напоследък много, но не съм изяснил, че оставането по двама в една стая или в едно легло съвсем не може да

става безогледно - дори по жребий или по ред - в една случайна група от несродни души. Ако това стане правило, светските хора първи ще го приложат, понеже то ще даде свобода за една пълна разюзданост на хора от другия вид вампири. Ако плътското удоволствие стане водещо и разнообразяването на плътските контакти – самоцел, това е не по-малко опасно от вампиризма на херувимите и илухимите.

Прочее, самостоятелната територия е вашето убежище от несродни души и сърца, с които нямате еднакви стремежи и потребности. Ако вие се поддавате на тоя съвет да ви гостуват различни приятели в стаята или в леглото, а те нямат същите потребности като вас, нито са със същия духовен ранг, от същата духовна школа, от същото тесто омесени, то такова гостуване би било мъка и опасност неизмерима! Тези, които предпочитат да останат сами, са по-благословени от ония, които не се обменят на всички полета или нямат напълно еднакви потребности за обмяна на определени полета, без никакви напрежения и негативни последствия. Затова, спазвайте свещено дистанцията на вашето тяло от другите тела, ако вие не сте същества с еднакво разбиране относно Любовта, Мъдростта и Истината. Обаче пълната самота е също много опасна, и поне в сряда ще трябва да спите някъде с близки идейни приятели, понеже има закон за обмяна на аурите.

Вие трябва да престанете да обвинявате ония, които имат сърдечна и човешка потребност от съпружество пред Бога. Има същества, които не могат да дишат и бързо загиват на земята от отчаяние, ако не могат да се обменят на всички полета. При това, съпружеството пред Бога не е акт, наказуем от Карма, а акт пределно свещен, и вие не трябва да пречите на ония, които се привличат като съпрузи, нито трябва да ги одумвате, понеже ***така*** *става обмяната на съществата в Битието. Бог не се интересува с кого си бил близък и колко време сте се привличали, ако от това е слязло ново същество на Земята. Няма значение дали раждането е станало физически или духовно, но при всяка обич и любов между двама, ако те се от сродна космична верига, се привлича ново същество, и то идва на Земята – видимо или невидимо. Аз не изключвам онези общения, при които това бащинство или майчинство се получава между две приятелки или двама приятели, без необходимостта от прекалено близко физическо общуване. Ако преливането на аурите е хармонично и няма никой, който да остава гладен и жаден, същество то пак ще се роди - чрез вселяване. Това е перспектива на бъдещото човечество, при което се очаква една фаза на дистанционна обмяна и дистанционно зачеване, което може да стане само от един поглед или от една мисъл, при среща със сродна душа на Земята. Това е познато на всичките ви поети, на всички-*

те ви влюбени, на всички най-нежни ангели, за които физическото присъствие не е нито проблем, нито условие.

Затова предупреждавам братята и сестрите, предупреждавам духовете, предупреждавам учениците от Общия клас, от Младежкия клас, и бъдещите осияни от класовете на Орфея, Родопа и Евридика, на Адама, Лилит и Ева: не се приближавайте към някого, ако не можете да му дадете това, от което той има нужда! Такова приближаване е катастрофа не само за неговото сърце, за неговото тяло, но и катастрофа космическа, катастрофа кармическа, за която се плаща повече, отколкото за безогледната свинщина на разпуснатите хора. Сестрите на Новото Учение трябва да имат предвид това, че братята са устроени по съвсем различен начин и че оставане с брат насаме за по-дълго време и нощем е истинска трагедия за него, ако нещата не се развият спонтанно докрай. Напишете си го това с едри букви на челото отвътре и не допускайте такива оставания в никакъв случай, ако не сте сигурни в себе си, че го желаете, и то го желаете страстно, неудържимо, пламенно. Никакви саможертви, нито стоически самоизмъчвания на сестрата не са допустими, ако тя не е узряла за такова желание, ако не е влюбена в някой брат или не го е възлюбила истински. Никакви светски каращисвания не са приети в такава Школа като вашата, понеже развратът се шири още от съ-

здаването на света и той става причина за месоядството, за домашните кавги и препирни и за половината болести и погребения. Безогледните полови контакти освобождават душата от едно, за да я заробят с друго, така че не възприемайте някои положения от Словото в светски смисъл. Най-трудното нещо в Школата е да се стигне до физическа връзка между мъжа и жената. Това е най-трудното нещо! За да се стигне до това слияние по божественому, трябва да са работили редица йерархии, най-върховните същества от божествения свят, самият Бог-Отец и Майката Божия! Това е най-свещеният акт на Земята, както на Небето най-свещеният акт е сливането на душите с Бога. В този акт на бащата и майката се концентрират всички сили на Трите Вселени, цялото Битие спира за миг работата си, за да вдъхне от ауровима, който напълва вселената в мига на тяхното сливане. Това е ново постижение на Бога, нов синтез на всички бития и състояния, и върху името на най-сладкото сливане не бива да се допуска нито едно петънце от мисълта на черната ложа. Тя, именно, го е осквернила с множество други определения, за да създаде у вас препятствие, вътрешна съпротива, страх от това тайнство Божие.

Нека Девите бъдат верни на себе си, ако не изпитват такива вълнения – това е тяхната роля в храма на Господа. Но нека и не осъждат серафимите, херувимите, алохимите и другите същества и анге-

ли, които Бог създаде по двама или по много в стадото Божие, и нека ги оставят свободно да решават проблемите на своята душа и сърце.

Просто, бъдете верни на себе си! ***Това*** *е истинската формула. Но, за да бъдете верни на себе си, вие трябва да* ***познавате*** *себе си, понеже онова, което мислите, че сте вие, най-често е още неразвита монада - семенце, което още не е покълнало, яйчице, което още не е затоплено. А в повечето случаи, уви, вашите представи за самите себе си и вашите реакции са пушило от торището на светското мнение, на църковния морал, останал от вашите баби; на животинския страх или – точно обратното – на слободията.*

Сега ви казвам и пак потвърждавам: единственото нещо, с което неразрешимите човешки, плътски, сърдечни проблеми се разрешават напълно, е пътят на Словото! Единственото нещо, което освобождава духа и душата от племенно робство и робство на мненията – това е пътят на Делото! Ако вие се хванете братски за ръце и поискате да утешите всякой ваш брат и сестра, които страдат, без да отнемате свободата им и без те да отнемат вашата, вие можете да бъдете напълно сигурни, че слизането Ми отново на Земята не е невъзможно.

Аз се явявам навсякъде, където няма собственост! Аз присъствам навсякъде, където няма ревност! Аз съм едно с всички ония, в които няма тще-

славие, гордост, поучителство, осъждане. Аз съм ***Оня****, Който съм верен на Себе Си!*

11.X.126(1990)г.
София - Изгрев

МИНИМУМ-ПРОГРАМА ЗА УЧЕНИК

ЖЛО / СП

5,50-6,40ч.

С.П. – въпроси:

1.Какво най-конкретно трябва да предприема, за да спазя условията за ученик през тези няколко години? Как мога да бъда най-полезен за Делото? – Нещо като индивидуална програма.

2.Какви идеи (от некротехниките) могат да бъдат използвани, с цел натрупване на някакъв начален запас от енергия – за понататъшна ефективна дейност?

- Създаване на братска фирма според всички законни положения за отпечатване, съхранение и разпространение на Словото. За теб няма непостижими неща. Твоята мекота е равна на твоята сила и затова е напълно излишно повече да се колебаеш и да чакаш. С началната стъпка на твоето професионално самоопределение в името на Словото и Делото, ти ще имаш веднага огромна подкрепа. Пътят ти на ученик, конкретно за тебе, изисква:

1.Да ликвидираш с животновъдството като твоя професия в този ѝ вид и да проучиш с всички средства на света и на Школата, които са положителни, възможността за един пълен цикъл на книгоиздаване от "а" до "я". Производство на хартия от ненасилствени или минимално насилствени технологии е напълно възможно. Щом хора са го направили, ангел не може да не го направи 100 пъти по-бързо и качествено. Допускам продаване на хартия от твоето производство за покриване на разходите и печалба за целите на Делото и за твоя личен минимум. Ударът трябва да бъде направен веднага, докато все още тука има глад за хартия. Не се безпокой за средства. Не си задавай въпроса откъде ще дойдат. Ти бъди готов с технологиите, а останалото ще дойде, и то изобилно.

2.Проучвай старателно Новото Слово, наедно с беседите, и създай вътрешно бюро за идеи с практическа насоченост. С проучването на класическите томове и новите осияния, ще натрупаш огромен материал, който ще ползва първо Братството, а после и света. Създаването на такава картотека ще ти достави огромно удоволствие и ще помогне много на хората. Учреди братски съвет за изобретения и рационализации, който да проучва не само тези идеи, но да обяви и регламентира юридическо защитено издание "Идеи за изобретения, рационализации и нови социални механизми.".

3.Участвай по свобода в новите инициативи на Школата, проучвай ги внимателно и създай подобна форма на общуване на запад, ако решиш да останеш там, за повече или по-малко време. Знай, че програмите, които сега се спускат и пробват от Небето, са основата на Шестата и Седмата раса на Земята и съдържат всичко необходимо за човешката душа, дух, сърце, ум и тяло. Приложена навсякъде, програмата на Школата по сезони, седмици, астрологически часове, аспекти и пр. създава условия за привличане на нови същества, които са се родили вече на Земята. Ти имаш всичките качества да приложиш тази програма и да я координираш с избрани побратими, за да тръгне на запад не само Словото, но и Делото. Проучи подробно указанията за братските каси. Идейните души, които ще се влеят в твоя бра-

тски център, ще пълнят естествено и касата на твоя център на Словото и Делото в Париж, или - поточно – някъде около Париж. Скромното обявяване на една такава програма ще привлече стотици и хиляди ангели, бродещи объркани по разни църкви, ашрами и школички, и ще влее в едно усилията на милиони.

Най-важното е едно: да не се безпокоиш за база. Аз съм казал отдавна – когато няма база, проучвайте. Всичкото е в предварително познание, в програмата, технологията. Останалото е от Господа. Казвам "останалото", понеже началното, в което човекът участва, е нещо, което идва от Бога-Отца – самото вдъхновение, самата инвенция, творчеството, импулсът. У Господа също има съработничество с Отца Му, и то по-велико от всичките други, но Той ви оставя свободни и вие да опитате от меда на сътворчеството, а за останалото - за материалната база - пак Той се погрижва. Най-важното е да не превърнете всичко в продаване. Продавайте от такива стратегически производства, които се търсят навсякъде - подобно хартията. Но не продавайте продуктите на самото Слово и Дело, а създавайте система за приемане на дарения и разпределение на благата според принципите на Христовата Школа, на Учителя, Братството и Небето.

4.Проучи и бъди в постоянно течение на най-новите методи за съхраняване и възпроизвеждане на

информация, които ще ликвидират книгите. Преустрой базата си в съгласие с тези методи. Ти трябва да си един от първите, който ще привлече специалисти за проучване на тези продукти и на възможностите на нова телевизионна библиотека или видеокомпютърен център с постоянни излъчвания на новите материали и филмите, програмите на братската култура. Ти трябва да поевтиниш производството на листовите джобни екрани, с които да се получава изображение от такъв център или от всички подобни центрове. (Днес това е интернет, а плоските екрани скоро ще бъдат заменени от листови и после от изображения във въздуха – б.п.)

5.След като разрешиш перфектно проблема за разпространение на Словото на основните езици и за база на Школата с нейните дейности по новата програма, основаваш производство на надуваеми стъкложилища, след необходимите проучвания, експерименти и дизайнерски разработки. Това ще стане също от овладяване на пустините, които ти ще превърнеш в оазиси чрез идеята за слънчевата енергетика, дестилацията на океанска вода и напояването с дириджабли. В началото това ще ти е само хоби – просто за душевно удоволствие и демонстриране ума на Братството и неговата търговска находчивост, - но впоследствие, чрез пясъка от пустините, ти ще разрешиш жилищния проблем на Братството и човечеството.

***Това** е твоята минимум-програма. Като я изпълниш, имам за теб и космическа програма...*

11.X.126(1990)г.
София - Изгрев

ЗАДАЧА ЗА ДВЕ СИРАЧЕТА

ЖЛО / ЕБ (Авелу́н-И-Авѐста), ТБЕ (Ноѐн)

6,45 - 7,42

Мракът сега се разпръсква - не само в България, но и в Русия, и навсякъде - и затова ти наистина имаш обща работа с Т. Тази работа ще се избистри в близките 5-6 дни. Тя е преди всичко духовна, братска, но ще имате и чисто практически, материални дейности, от полза за икономиката на Братството и вашите лични нужди. Тя е практична, делова и конкретна, а ти имаш неограничен душевен заряд от любов и нежност и неизчерпаем магнетизъм. Затова

вие сте едно уникално съчетание. Тя е нежна вътрешно, а конкретна външно, а при тебе има една огромна вътрешна конкретност, дълбока яснота по основните идейни въпроси, но ти е необходима ориентация във външния свят, слизане на земята.

Като сестри от един латински пансион за сираци в Италия, вие се свързахте навеки с души и сърца в името на Спасителя! Вас много ви биеха по-големите момичета от пансиона и ви подхвърляха огризки, но вие се сдружихте и така се спасихте. Вие избягахте от пансиона. М. намери една раздрънкана латерна и продаваше късметчета, а тя ходеше насам-натам да краде по пазарите, за да можете да се прехранвате...

По-късно от теб стана голям църковен учен, който се занимаваше тайно с астрономия, а М. утрои ловко основния си капитал – една златна брошка от майка ѝ - и тръгна по света с мъжки дрехи по морски пътешествия и с коне и товари, за да помага на манастирите и да върти търговия в помощ на бедните. М. се свърза с много пропаднали хора, но и с няколко велики духовни мъже от Сицилия, Париж, Корсика, Малта и Гибралтар, откъдето получи устрем да следва тайните школи и Христос на еретиците. Тя никога не е възприемала професията си като средство за печалба и обикновено благополучие, а е подкрепяла религиозни общини и еретични учения. Ти накрая заболя тежко от воднянка и М. ти носеше какви

ли не илачи и манускрипти, за да те спаси. Но ти трябваше да си отидеш сравнително млада, понеже душата ти не можа да издържи на манастирските ограничения.

Затова сега вие се събирате отново под покривите на милостта и в сянката на Словото Божие, посред зноя на пустинята хорска. Вашите души са крайно чувствителни за истина, правда и братство, и вие имате какво да давате на света. Т. има не само личен контакт с едни много висши същества, за да сваля божествени образи на Земята, но и един изключителен усет да открива такива образи между хората и в изкуството. Те също са ангели на красотата и абсолютната, безмълвна хармония, поради което вие сте единствените засега в България и Русия, които можете да изпълните една благодатна задача. Вие можете да проучите и съберете изображения на всички божествени образи в историята на българското и руското изкуство и да ги допълните със собствени интерпретации и собствено портретно творчество. Вие можете да създадете на много места, а също и да организирате пътуващи центрове за изследване и популяризиране на всемирната красота – с изложби, репродукции, прожекции, концерти с предкласика и нова романтическа музика, подбирайки изпълнители и произведения с непреходно излъчване. Вие можете да организирате поетически рецитали с най-нежна музика в тези своеобразни светилища на

абсолютното красота и съвършенство, където отрудените души ще отпочиват в удобни кресла и ще потъват в света на прекрасното. Вие можете да създадете една алхимична лаборатория за превръщане на скърбите и страданията в обожание и божествено преклонение и възхищение пред шедьоврите на божествената култура. Така вие ще се противопоставите на адските форми – на дискотеки, видеотеки и естрадни концерти, - чрез които черната ложа се крепи все още здраво на земята. В такива светилища всеки трябва да може да влезе безплатно и да остане в дълбока медитация, да си поплаче, ако иска, или да съзерцава виденията на бъдещето. Вие трябва да съберете виденията на всички художници, поети, музиканти и хора на Новото, които виждат образа на Новия човек, изобразяват невинността на съвършенството и понякога свалят в звуци и багри невиждани космически видения.

Това ще бъдат първите храмове на космоса на Земята, много по-силни от всички църкви и катедрали, от всички концертни зали и човешки галерии! Създатели на новото синкретично изкуство, на новата интегрална естетика, вие ще извършите неоценима услуга на новите цивилизации, които ще могат да идват на Земята само чрез тези ваши слънчеви храмове. Основното правило в тези храмове ще бъде тишината, безмълвието – никакви разговори! Вие двете сте най-зрели с Т. измежду всички приятели и

приятелки, за да схванете важността на безмълвието. Тихата музика в тези храмове със строг, абсолютен подбор в предкласичен и неоромантичен стил, недопускащ хармониите и извращенията на модернизма, стотиците изображения на най-прекрасните портрети и хора и фантастични пейзажи, абстрактни светлинни игри, ще бъдат онзи росен дъжд за човечеството, който то очаква от векове. В тези нови храмове, всички нови техники за подобряване и съхраняване на изображението ще бъдат приети, стига да бъдат умело маскирани. Основен принцип в дейността на вашите храмове ще бъдат частичните и пълните паузи. В някои случаи ще спира звука, в някои изображението, друг път ще се възцарява частична или пълна тъмнина или мека светлина навсякъде в различни тоналности, за да може човешката душа да преживява различни състояния.

В самото начало, вие двете, заедно с други приятели, ще имате една по-пряка задача, за да направите връзка между Русия и България и да потекат средства и в двете посоки за осъществяването на големите задачи. Вие сте достатъчно умни още от миналото, за да набавите тези средства за кратко време през деня и през седмицата и да посветите останалото си време в търсене и събиране на прекрасното. Пред вас се открива неизмерима панорама от срещи с удивителни хора и образи, с вечни образи на Божественото!

27.X.126(1990)г.
София - Изгрев

ТАЗИ ОБИТЕЛ ТРЯБВА ДА БЪДЕ СВЕЩЕНА !

(Старото заглавие беше "Още едно рендосване" - в датата има седмѝца и в такива случаи Елма говори строго)

5,35ч.

Сега внимавайте! Искате точна диагноза – давам ви я!

Ние сме безкрайно пластични и толерантни, когато се касае за свободата на волята, но ние сме твърди като самият диамант, когато защищаваме Братство и Школа.

Когато става дума за вярващи и оглашени, за старозаветни, новозаветни и праведни, там вие можете да правите каквото си искате. Ще използвам думите на оня брат (Георги Томалевски), който обясни на чужденците защо някои хора си развяват байраците както си искат и кармата не ги постига до края на живота им; и защо добрите, учениците, обикновено имат страх Божий и съвест Божия и влачат хомота си от сутрин до вечер, защо при тях урокът идва незабавно и не се отлага с месеци, години или векове. - Защото оня е още ювá-говедо, още не е впряган от съдбата и тя му е дала да рита и сумти на воля. Някои са ювá-говеда не само едно прераждане, но няколко прераждания наред. Те си мислят, че могат да правят каквото си искат, и това да не се отразява на космическия ред.

Искате точно - точно и ви отговарям. Слово може по един и по двама, ала Братство и Дело стават най-малко с трима. Ние за тримата ви говорим откак свят светува, проглушихме ушите ви с триади, тройни системи, със "Светата Троица"... Вие възприемате това само научно или абстрактно-

религиозно и нямате и помен от понятие за прилагане на това в живота – ювá-говедата си остават ювá-говеда. Всички забравят, че пътят към безсмъртието е Третият.

*Третият – това е **Духът**! Духът Божий пробужда духа на човека за дейност. Не е достатъчна само идейност – нужна е **дейност** за прилагане на законите, които управляват Всемира, човека и всяко разумно общество.*

И когато вие имате един дом и искате да живеете по братски, за всеки трябва да има стая отделно. Ако няма възможност, вие ще се въртите по ред или по жребий така, че всеки ден едната стая да има само един обитател. На първо място обаче трябва да имате стая "запазена марка". Тя ще бъде стая за плодната майка. Там няма да има никакво въртене, докато тя е бременна. Там тя може да си кани когото поиска, но тази обител трябва да бъде свещена. Като роди и почне да кърми, тя ще влезе в друга собствена стая или собствена къща, дарена от братството за периода на кърмене. Престане ли да кърми преди срока от три години, тя трябва да напусне тази братска обител и да си търси колая – значи, не е била родена за майка. Спирането на млякото не е никакво извинение. Млякото спира, сàмо когато една майка не иска да кърми или не сте ѝ създали райски условия да се храни преизобилно и да бъде напълно щастлива. Счете ли една майка, че в живота ѝ има

нещо по-важно от плода ѝ, от рожбатаѝдокато тя навърши 14 години – пóврага такава майка, ние нямаме нищо общо с нея!

Като подсигурите така стаите и домовете за майките и децата, можете да се погрижите и за себе си. Представете си, че имате една къща с три стаи и нямате друга възможност. Вътре живеете десет човека. Какво ще направите, за да останете живи и здрави и млади довека? - В едната стая винаги ще има само по един човек – по ред или жребий. В другата стая ще живеят по двама човека, също по ред и по жребий; в третата стая – най-голямата - ще живеят всички останали, най-малко на 1 метър разстояние един от друг, когато вечер си легнат. ***Така*** *се живее братски и* ***така*** *се добива безсмъртие, ако не искате да бъдете светски хора. Ако в Братството се появи бременна или кърмеща майка, то тя заема единствената стая, а във втората започвате да се редувате: един ден сам брат или сестра, по жребий, а другия ден – по двама. Останалите – както ви казахме.*

Така говорим само за Братство и Школа. Тука нямате право да задавате въпроса: "Ами какво ще стане с мене, ами какво ще стане със семейството ми?" - Който мисли първо за себе си или иска да има светско семейство по модела на старозаветните, на остаряващите – прав му път, широка му улица. Който иска да си живее с някой в една къща, в една

стая, в едно легло, в една шушулка повече от едно денонощие – свят широк. Нека си прави своите експерименти. Такава обител е ***също*** *божествена - и* ***тя*** *съществува в духовния свят или в природата, - ала само тогава, когато такова семейство не стига до укори, дрязги, кавги, безобразия. Такива семейства в историята на човечеството ние познаваме, ала те се броят а пръсти. В божественото семейство всеки е свободен да отсъства колкото си иска, стига другият да остане при децата. В божественото семейство майката не отсъства от децата си повече от три денонощия седмично. В божественото семейство бабите нямат достъп до децата повече от едно денонощие седмично, освен ако майката е хаймана и бабата храни детето с духовната си аура по-добре, отколкото оная проклетница. Но това е разрешено само за баби, които вървят в новия път и не хранят внуците с отрови, не ги тъпчат с манджи, консерви, сладкиши, тестени боклуци, яйца и месища.. Истинско братско семейство е това, при което от тригодишна възраст на детето нагоре майката позволява при него да идват на дежурства приятели и приятелки три денонощия седмично, когато тя ще отсъства. При това, бащата също може да отсъства, и то 6 денонощия седмично, а ако иска – и по три седмици в месеца! Това е необходимо особено много по време на нейната бременност, когато той може въобще да отсъства физически. Само така се*

раждат деца от Шестата раса, от Новата култура, от Новото Звездно Човечество!

Ако става дума за Школа, за Братство, за младежки клас, за орфически клас и космическо гражданство, там женитби няма; и никакви двойки, обявени пред другите, не съществуват. Всяка интимна двойка, която се привлича, остава в тайна пред другите, и ако има нужда да бъде по-дълго заедно, излиза от Братството, излиза от Школата и отива в света да прави своите опити. Ние благославяме такава двойка иѝдаваме всичко да бъде щастлива, докато участва в Братството и Школата, без да се знае за връзката им, или докато единият пуска другия да отсъства където си иска и когато си иска – без никакво предупреждение и без никакви гаранции кога ще се върне и къде ще бъде; и го пуска без никакво безпокоение. Такава двойка, която е известна само на Бога, може да бъде даже в един клас на Школата. На който това у се вижда юзда и мъчение, нека се върне в света. Там има пълна слободия да правите каквото си искате, ала там има и камшик. Светът ***така*** *е устроен, че безотговорния, разюздания го гонят с камшици винаги да намира по-голям дявол от себе си, за да бъде възседнат, а после дълго измъчван. Светът е училище, за да видите лицето на робството и да изпитате устрем да се* ***освободите*** *от робство. Светът е също училище, в което ученикът трябва доброволно да носи кармичните робства и да не се*

освобождава преждевременно от тях, докато Учителят му не е развързал въжетата и не е заповядал: "Стани и ходи!"

Учителят сам ви е завързал във вашите робства, за да контрира вашите гордости и тщеславия, вашите приумици и фантасмагории, вашите слободии и глупости. Няма нищо по-добро от кармичния остен на адското семейство и адската служба за оня, който още не е придобил смирение и търпение и още не се е научил да люби врага си. Такива Небето оставя в техните родови и светски вериги, докато свикнат да благодарят за страданието, да се отказват от себе си и да правят правилно своя избор в живота си. Защото никой никого досега не е заробил – заробва се сам човек, избирайки това, което съответства на неговия вкус, т.е. на неговата еволюция.

Затова ви повтарям и казвам: ако вие мислите, че правите Братство като се разлагате от блеене и мързел и други ви хранят, без да изпълнявате строгите закони а Школата, вие сте още ювá-говеда и зъбното колело на кармата няма да закъснее да ви придърпа. Ако вие не служите в една община, в едно братство, в една Школа така страстно и тъй всеотдайно, че да се изпотявате по три пъти на ден и ръцете ви вечер да треперят от преумора, поемайки доброволно бита и организацията на вашата комуна, то по-добре е да ви пръсна в света, да ви изпоженя и да почнете работа.

И до ден днешен, единствената стратегия на Небето за вас, непослушните хора, е да ви вкара в изнурителни тегоби, в най-тежки семейни и професионални условия, за да събуди във вас най-важното: издръжливост, саможертва, търпение, служба и подвиг. Юва-говедото няма и понятие от тия неща. То рисува когато му хрумне, мучи и пише поезия когато му хрумне, развява се насам-натам когато му скимне, разпилява психиката си като блуждаещите огньове, яде до насита и пости когато му хрумне и се оправдава вечно с вътрешния си глас…

Да бъдеш верен на вътрешния си глас, това означава да бъдеш първо брат и приятел – и ***след*** *това консуматор. Вътрешен глас, който не произвежда усилия и блага за другите, идва направо от пъкъла и превръща човека в изрод! Ученикът в Школата и братът, сестрата в братството, трябва да дава такава продукция, да превива такава гърбина, каквато е немислима дори за най-първите и най-амбициозните в светските служби и производства! И всичко това да става по съвест, по вдъхновение. Никакви медитации, никакви концентрации, никакви песни, паневритмии, беседи, астрологии, дрънкулки и бърборилки не могат да ви спасят от вампирите, които живеят в някоя домашна прашилня или купчина неизмити чинии, оставени за после. Извън утринната молитва, беседа, песен и посрещане на слънцето, всичко останало трябва да бъде труд и порядък, чистота и сте-*

рилност до гланц и до блясък, подреденост до последната игла и копче. ***Така*** *е в Братството!* ***Така*** *е в Космоса!* ***Така*** *е в Природата! Един електрон, един атом, една молекула или полимерна верига, която не е на мястото си – и ето болестта е готова; и ето лудостта е готова!*

Основното нещо, което отличава ученика от светския живот, който не е неограмотен, е способността му да привежда в пълен ред и порядък света около себе си - поради това, че той е наясно със себе си. Всяка вещ трябва да има своето място, и след незабавно изчистване да се връща веднага на нейното място. Това е непоносимо за домашните вампири и вируси и те си отиват от такава обител.

Братска обител, в която всеки си свирка с уста или тропа врати и пее или се мотае насам-натам; или влиза в стаята на самия, когато поиска, не е никаква братска обител, а е сбирщина, която привлича мъгли и угрози! Пред такова нещастие Аз предпочитам учениците, които си живеят по къщите, примиряват се със своите роднини и карми, изпълняват съвестно своите задължения и ходят от сутрин до вечер на работа.

Знайте, че има и такъв критерий: в някои от предметите на Школата ти не можеш да влезеш и даже да припариш, ако нямаш светско висше образование. Аз съм първият, който ще застане на прага и ще поискам от Пазача на Прага да му покажете сво-

ята отлична диплома за висше образование, за да ви пусне с нас на някое космическо пътешествие. От това правило са възможни извънредно редки, единични изключения, ако самоорганизацията на ученика го е довела до такива напрежения и самонатоварвания, на които е способен отличният студент и отличният производственик или служител, в продължение на много години. Аз познавам една такава сестра, която служи́ и все още служи така добросъвестно десетки години на хората и на Бога, въплъщавайки цялата си преданост и чистота във ***физически*** *дейности. Аз познавам още една такава сестра, която служи́ в дома и градината на един ангел от ранни зори до най-късна доба - и се преви гръбнакътѝот служене, от любов и преданост безгранична! На такива сестри Аз давам златна диплома за висше образование и без да са го получили светски, защото виждам дипломната им работа, изработена върху носа, върху лицето и върху дланите на ръцете.*

Ако искате да разберете защо някои не искат и не могат да живеят във вашата "братска" обител, то е защото има ученици, които са докосвани лично от Мене, лице в лице, физически, и те нямат право на погрешна стъпка Те са поставени във фокуса на Източната и Южната школа – там, където се кръстосват лъчите през един източен и един южен прозорец. Там, където все още не е върната кръглата маса, за да излезе Братството и България, и цялата

ваша система, от омагьосания кръг на егоизма! Там, където може да е центърът на ада в София, но заедно с това е все още центърът на Братството и Школата, защото поне един ученик се опитва да спазва Закона на Прозорците, Заместителството на Кръглата Маса и Въртенето по квартирите и по стаите. Всички останали все още се въртят като сомнамбули в епицентъра на своите представи или илюзии, на своите мании, щения и безсилия.

Последни залезни лъчи отсреща...

Ето какво се виждаше откъм източния балконски прозорец на "Цар Самуил" 107. Точно в небето над тези сгради споменът ми е запазил завинаги черните кръстове и бръмченето на английските и американските бомбардировачи и взривовете на бомбите в София през 1943-1944г. Тогава Чълчил бил казал: "Европа свършва там, където започват да ядат шкембе чорба... Тия, дето си казват „честита баня“ - те ли са ни обявили война?... (по отношение на България, след като е научил, че е обявила война на Великобритания и САЩ). За да падне България, трябва да падне само София. Тя трябва да бъде изравнена със земята и в развалините ѝ да се засеят картофи. Държава на име "България" не трябва да съществува!" (казал го е на Парижката мирна конференция.)

От бомбардировките над София общо са документирани 1243 убити, над 1355 ранени и много повече от обявените 5365 разрушени сгради. Преди да се евакуира от Изгрева в Мърчаево, Учителят казал за бомбардировките: "Мене търсят!"

7.XI.126(1990)г.
София – Изгрев
Симеоново

ТРИТЕ НОВИ ГОДИНИ
(Братство, Школа и Ученичество)

След паневритмия на Рила.

Кой казва, че световно движение "Безплатни прегръдки" не е възникнало още в началото на миналия век? И даже много по-рано – да вземем само ранните християни или братството на Сен Симон (Клод Анри де Рувруа, граф де Сен-Симон, фр. Claude Henri de Rouvroy, Comte de Saint-Simon, 1760—1825).
След всяка паневритмия, по цял свят хората се прегръщат щастливо с познати и непознати. В Русия това е най-масово и даже си има название: "обнивритмия"...

Посоката ви е обща, пътищата – различни. Нека всяка душа избира свободно пътеката си – пътеките са множество, върхът е един. Навсякъде слиза същата благодат, но по различни начини. Враговете не са тук и там по различните общества, но вътре

във всяко отделно сърце. Сърцето, не приема ли по-широк кръг приятели, препятства за посрещането на нови души в пътя на щастието. Проблемът на Школата съществува наред с проблема за Братството, но тия две области са съвършено противоположни на единия си край, въпреки че на другия си край се сливат. Вие забравяте, че Братството е универсален принцип; Школата – духовен, а ученикът – божествен.

От вас се иска широко сърце и отворени обятия за всички човешки души, без изключение. Когато сте отворили сърцето си за братски чувства, тогава и Христос и всичките Му изяви, през всички слизания на Земята, отварят широко портите на Небето за всички нямащи и иноверци. Ако нямате Христовата широта и милосърдие, нямате още пробудено будическо поле в себе си, нито пазите завета на ясновсе-лената.

И така, Братството представлява най-широкото поле за работа с душите, най-толерантното, най-осветеното от благостта на Бога. Там не съществува "урок", няма "тясна врата", не съществуват никакви изпити. Само там се лее благодатта на пълното преизобилие, където Божественото отваря врати за всички, без изключение. Ако искате да разберете дали един дом е дом на Бога, а не на духовете или обикновените хора, ще познаете по това, че е отворен за всички. Понятието за божията Милост,

прощение и снизхождение се появява за пръв път в божествените Братства, за разлика от ангелските, човешките и особено адските.

Само на тази основа може да съществува и Школата, понеже Школа значи избор, правила и строги изиквания; абсолютна вярност и съвършена самодисциплина. Небето подбира готовите за разните класове на Школата много внимателно, вследствие на наблюдения много месеци, години и векове: по какъв начин душите са се обхождали в Братството. Значи, Братство, в най-широк кръг, непременно трябва да има, за да може Небето да извършва своите наблюдения и да дава простор на всеки да се изяви такъв, какъвто е. Всички затворени общества, които нямат най-външна приемна, отворена за нещастни, своеглави, користни и даже престъпни посетите-

ли, няма шанс да се свърже с божествения свят, понеже се превръща в съдийско седалище и порочно гнездо на самоизбрани.

Сега нямам намерение да ви отчайвам, говорейки ви всичко това, понеже, на този етап, вие не сте още велики Учители и нямате силата да отворите вратите си нашироко. Нека всяка душа се отвори толкова, колкото може.

А за ***майките*** *законът е обратен: щом като ти си поела пътя на илухимното царство, на херувимното служене, ти си длъжна да опазваш обителта си от просяци и леконравни похитители на енергия, понеже всичко това пада върху главата на невинните. Ето защо казвам, че и двете страни сте прави. Обител за майки е обител неприкосновена, свято място, където само поканениям може да влезе, и то като си изуе обувките и целуне земята с благоговение. Не разкъсвайте сърцето на майката и аурата на невръстните ангели с посещения за щяло и нещяло и със самодейности като бици в аптека! Отговорността за нарушаването на святата и мирна атмосфера в една обител на свещеното майчинство носи първо самата майка, а после и ония, които трябва даѝбъдат защитници.*

Площадът на Учителя не се намира в лоното на ясновселената, нито в покоите на Мировата Душа – той е място на Духа Божий, място на голяма сво-

бода и търпимост, място за множества, множества, множества пилигрими, опитващи късмета си да бъдат забелязани от Посветените.

Ето защо, казвам: тясно ви е тука и сте в невъзможност да посрещате хора по принципите на Братството. Посрещайте ги на планината, посрещайте ги на екскурзии, на по-големи празници и сбирки. Вие имате всичките указания по програмата, която ви е спусната - къде и как да посрещате душите ***божествено****.*

Наистина, Нова година, която се празнува на 1 януари, е ***физическата*** *нова година - нова година на универсалното човечество. Този празник може да бъде използван за най-широко отваряне вратите на Братството, но само там, където има нужната територия. В противен случай,* ***сърцето*** *ви трябва да бъде широко и [когато се налага] да се съберете повече*

приятели и на най-тясно място.

При всички случаи обаче домовете на майките трябва да бъдат запазено, свято място, където те канят само по собствено благоволение. Ние изключваме светския навик, в дома на майката да се извършват вандалщини и да се промъкват всякакви "птици" със своите мании, характеропатии, мързели и егоизми! Майката, от своя страна, може да отиде на площада само тогава, когато поиска, ако има нужда от нещо или по вътрешен импулс.

Площад обаче трябва да има - и тази година си намерете "площад" - ако трябва, и при елхите в гората; ако трябва – на една чудесна разходка под звездите; ако може – и в най-долните стаи или на друго място в Симеоново.

Само при това условие: без никакво качване горе, освен за приноси и помощи на великото майчинство и във връзка със Словото. На [хората от] етажа на Делото не се разрешва да проникват [когато и както си искат] на по-горните етажи. Това не е някаква лоша оценка, а напротив: приятелите, посветени на Делото, се считат за най-мощно ядро на божественото Братство и без тях то, на практика, се разпада. Заетият с Делото принципно не е лишен нито от Слово, нито от покана за работа със Словото, нито от [шанс за] внимание и приласкаване от страна на останалите [но това може да стане само по лична покана]. Ако някой се оттегли, то значи, че няма още от-

ношение към последното въплъщение на Христа на Земята - или че няма още устоя да удържа на студ и на труд, и на обител без особени ласки - в името на Великото Дело на Господа.

Обяснения: *Това Елма го казва, защото има случаи, когато някои хора си търсят топлината и отклика от по-горните етажи без да питат, без да бъдат поканени, а това силно притеснява тези, които искат да бъдат сами или само с канени гости. Ако някой се и представял, че Братство и Нова Култура са именно този вид "свобода", а не достойно и героично мръзнене в необзаведения долен етаж, понеже още не е устроен – той е свободен да си отиде от тази къща. Под "последното въплъщение на Христа на Земята" по-горе се има предвид, че ние сме се събрали в тази къща в името на Учителя и Словото и Делото Му днес в България, а не за да правим "Аврамов дом" за всички, които искат да си упражняват проповедите и теориите и да правят каквото си искат. Това, че момчетата от "етажа на Делото" работят тежка работа денем, за да издържат цялата комуна, е един чудесен подвиг и пример, но то не дава право на всеки да се качва и да си влиза в която стая когато си иска или да тропа силно по нечия врата нощем, когато приятелките спят и са се заключили.*

Приятели Мои, не се обезкуражавайте, но помнете: ***или*** *въобще не допускайте;* ***или****, ако сте допуснали, бъдете сърдечни, открити, радостни - и напълно слепи за недостатъците. Просто – имайте си и площад и площади, имайте си и скришни стаички, имайте си и обители за свещените майки – имайте си* ***всичко****! И като имате така всичко, отивайте на всяко място със съответната настройка, така че* ***вие*** *да можете да избирате компанията около себе си и да си отивате от нея когато поискате, а не* ***тя*** *да ви тероризира на вашето единствено място за отдих и свещенодействие. Разбира се, даже майките могат, два-три пъти в годината, да канят най-широк*

кръг от приятели - най-сърдечно, понеже и децата се нуждаят от народния принцип и "безогледното" смесване на аури, в определени редки моменти.

И така, отваряйте широко вратите на Братството на Нова година, призовете всеки, който иска да спазва правила и закони в духовната Школа от 22 март нататък – нашата духовна Нова Година; а в божествения път на ученика съдействайте на Всемирното Бяло Братство да попаднат ония малцина избрани измежду многото, от 19 до 25 август – началото на нашата ***божествена*** *Нова Година.*

Ако не са били приятелите и неприятелите от физическата година, няма да имате избор за началото на духовната и, още по-малко, ще изпълните мисията си в началото на божествената.

20.XI.126(1990)г.
София - Изгрев

ХОЛИЗАЦИИ И ХОЛУЗАЦИИ

ЖЛО / НЙР (Еврòлпий)

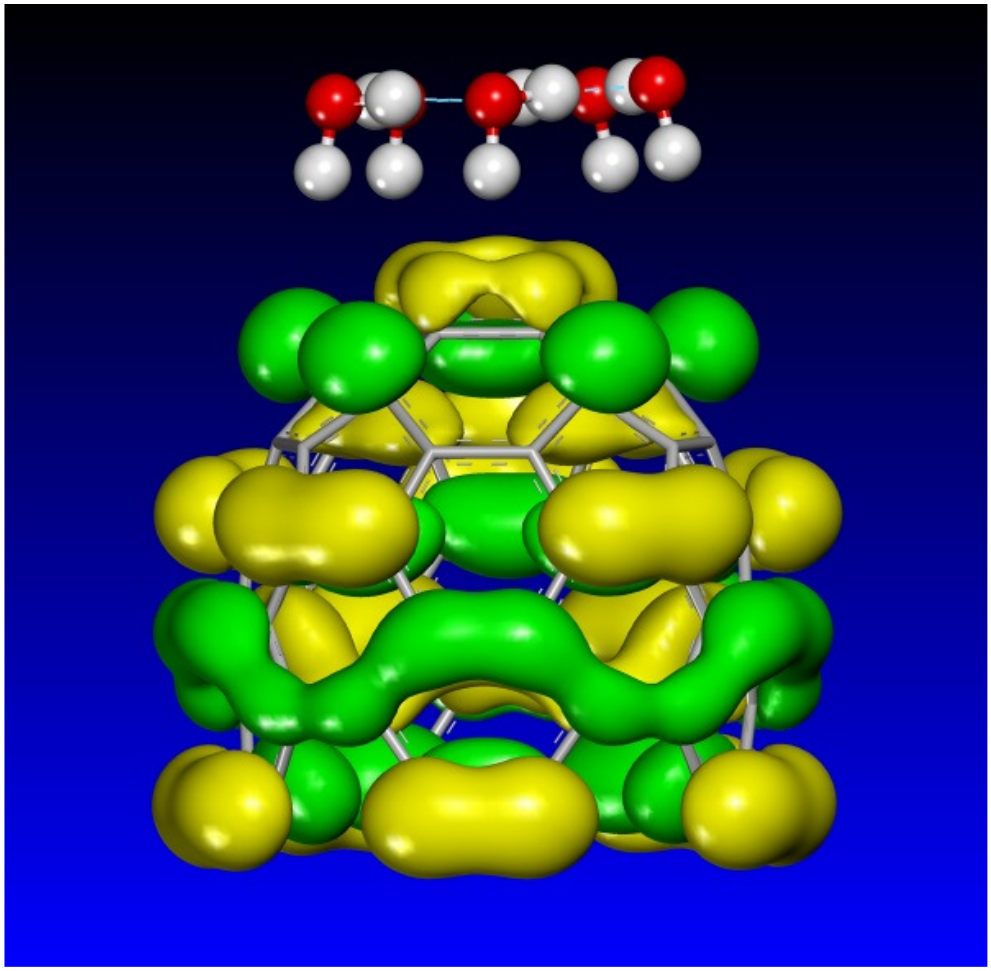

Модел на воден клъстър

Ако водният клъстър беше затворена система, без постоянно излизане на елементи от него с грамадна честота и скорост и влизане на нови отвън на свободните места, водата нямаше да е вода и, следователно, нямаше да има живот. А колко вода има в човека? Защо тялото ни да е на клъстърен принцип, а животът ни, сърцето ни и душата ни, общуването ни, да не са?

15,10 - 17,10ч.

Пазителю на Маòн, привет!

Отколе ти пазиш нара на Нòо - ясновселенско поле от невинност и магична красота. Определено е

да напуснеш Икло по-рано, понеже си тук, само за да дадеш един урок.

Ролята ти няма да се измени никога - ти си стожер на разпознаването. Младостта и проникновението обикновено не се познават, но при тебе те са приятели. Маон няма паралел никъде, Маон е само една! Няма ново същество в Битието, родено без участието на Маон. Маон - лоно на Мъдростта – няма по-верен пазител от този, който остава сам, за да бъде най-близък с другите; който остава с другите, за да бъде най-близък със себе си.

Общото между рионидите и маонадите е познаването на всички физически звезди и планети. Различното е начинът, по който проникват там: рионидите ползват формули, маонадите - маони. Маон – това е състояние на душата, породено от хармонично преживяване. Без маон, всички планети и половината звезди щяха да напуснат орбитите си и да се струпат в топки от хаоси. Кромозомите изпадат безсъзнание от присъствието на маон - веществото-поле, извиращо от елохима "Н". Черната ложа е антимаонна в абсолютния смисъл на думата - няма черен адепт, робот или илухим, който да понася всемирната хармония. Черният адепт може да бъде в хармония само със себе си, роботът - само с програмата, а мрачният илухим - само с партньор, който се е откъснал от Цялото. При тях не може да става и дума за понасяне на Всемирната Хармония, тъй като тя

ги разлага, подобно на небесна киселина или основа – направо изчезват от Трите Вселени, попаднат ли на нейната брилянтна поличестота.

Разложителите на живота нямат нужда от поличестота, нито могат да я постигнат. Да – Животът може да се разлага, понеже в Определеното Битие съществува закон за разлагане на пролиномите: колкото е по-определено едно същество или образувание, толкова по-режещо става то с течение на времето в пространството, поради което се налага неговото разтопяване.

Поначало, няма понятие "вечен живот" - то е само синоним. Вечна е само Любовта, понеже ***тя*** *ражда живота. И ако сега на Изток, в славяните, се яви буквата "Ж" [с малка окръжност отгоре] , то е само защото у славяните се явява универсалното съзнание - съзнаието на Урана, на Водолея, на епохата на ВИДЕЛЕЯ. Както виждате, самият знак на Уран е израз на Тройката - самата ядка на Полифонното Битие. Юпитер също, но при него има едно трио, което е по-консервативно.*

С преставането на пулсацията в областта на Поларис, вие приключихте не само с бинарното, но и с триадното съществование, понеже обикновената триада, която не е отворена, вече не върши работа: тя беше възможна и полезна само в Египет. Ако сега се приложи затворената тройка, светът ще бъде съсипан мигновено. Тройка, в която не се подменя по-

стоянно всеки от тримата с нов приятел, се символизира от знака на адския Уран ["Ж" с малка окръжност отдолу] - на живота, който се мумифицира.

Ако Луната - или бинарното съзнание - разлага затворените двойки, за да ги прати в небитието, където има само "плач и скърцане със зъби", то пъклениям Уран обвързва тройката с вечна несменяемост и обрича и тримата на чувства, подобни на мумии. Така и всички вие, които сте още египтяни, но не единни или божетвени славяни, сте печално смешни и жалки в очите на Космоса: вие още приживе се държите като мумии с всеки трети или всеки четвърти, който е извън вашите астрални саркофази. А ***божественият*** *Уран ["Ж"-то с малка окръжност отгоре] означава нещо съвсем друго: Христовото съзнание на милостта и абсурда [знакът на Венера, т.е. централната част на знака на Божествения Уран], съединило се с още най-малко две съзнания, които представят пълнещата се и празнещата се Луна [☽☾]. Т.е. това не е кой да е кръст, а именно кръстът, подчинен на Божественото, знакът на божествената Венера, ограден от двете страни със Селена и Луната. Ортодоксалните християни приемат само голия кръст [+] – абсурда на двойното съжителство, което е във вечен конфликт. Старозаветните, с връх черното масонство, приемат сила от знака на Земята [обърната Венера], при който адската женитба и адските методи за кармическо възмездие стигат до пълно потъп-*

кване на Божественото и до необуздан разврат, перверзии и търговски спекулации, гарнирани с чувство за име, собственост и насилие. Магичните сили на черните се дължат именно на тоя знак [кръг или сфера, с кръст отгоре – символ и на юдомасонската църква, която иска да подчини Земята на адския конфликт между дух и материя], понеже чрез него те искат да завладеят планетите. Затваряйки двама или трима души в една къща, при това с родителите над детето отгоре [същата Венера надолу с главата] - и то с родители в постоянна квадратура помежду си [именно адският кръст: [+], кромозомите довчера се надяваха, че ще могат да изродят децата по свой образ и подобие.

Още преди Египет и после в Египет се събуди ***Венериното*** *чувство: любовта към обекта, подчинена на Божественото. То бе романтичната влюбеност и велика любов, обожанието, преклонението, благоговението, при което ти се отказваш напълно от себе си, очарован от прекрасното у другия. Само* ***един*** *влюбен, по този начин, струва повече от всички сатанински династии, взети накуп, и може да им се съпротивлява. Дете, родено и израсло при такава двойка, в атмосфера на пълно обожание и слепота за недостатъците на ближния, обикновено става гений, светия или окултен ученик.*

Ала и тази любов не е още съвършена - тя заключва системата в ***затворена*** *тройка [това е и знакът на Венера, съставен от три споени части]. Тогава тря-*

бва да дойде второ дете, чрез което да се разчупи тройката и да се стигне до знака на Юпитер [☽ и знакът на Венера]. Тази Луна там е идването на Дъщерята. При адския Юпитер обаче започват постоянни безпокойства при отсъствието на децата от къщи: те правят опит за отворена тройка и образуване на Уран, но "мумиите" в къщата не могат да търпят продължение на веригата. С това се обяснява и нетърпимостта на "мумиите" към къща, пълна с гости.

Обаче къща, пълна с гости без покана от Жрицата, се нарича "адски Уран" [Уран надолу с главата] и се обръща във вертеп или пазар, говорилня. В божествената община, където Слънцето е отгоре [Уран нагоре с главата], т.е. за всеки гост и обитател се пита лично Господ, разединение е невъзможно и отворените вериги стават възможни. Всичко останало е анархия, публичен дом, хотел за маниаци и мухи на мед... или нещо, противоположно на мед – с мухи от ония, зелените, едрите…

Не случайно, Евролпий, правя анализ на тия неща ***именно*** *в посланието до тебе. Ние не искаме да кажем, че приятелите са виновни, но приятелите са още по пътя и не бива да наричат частичните си контакти с Христа цялостни. Холизация е възможна само над седмото хорско стъпало, а то се познава по особените белези на ученика, пожертвал най-скъпото си. Самият връх на пентаграмата, където сияе*

ликът на Елма, се постига със смирение. При това, холизация не е възможна при косъм, отдалечен от главата и бухнала коса, при употреба на бои и гримове, при говорене повече от 15 минути в денонощието. Христов ученик не може да бъде и оня, който оправдава мързела, безлюбието или "невъзможностите" си, поради внушения, които му се казвали от някъде си. Всеки себист, всеки егоист може да пробута всичко, оправдавайки се със "своите си" вътре в него или горе на небето, но това няма нищо общо нито с милостта, нито със саможертвата, нито с абсурда. При това, "милост" не значи да се галиш с който падне, а ония, които са Мои - жадни и гладни - да оставяш на произвола на съдбата.

Н. предпазва групата ви и цялото човечество с великата си способност да се оттегля навреме в Слънцето - оня кръг, който седи отгоре върху някои планети. След като божественият Уран е още невъможен на Земята, Евролпий и неговите побратими не разчитат нито на сродната душа, нито на Родопа, нито на приятелите. Съчетанието на салма (Родопа) с прана (Евридика) по волята на Отца (амралната, знака на Слънцето), в единна връзка с един холизатор (именно знакът на божествения Уран), засега не се получава и затова не може да е получи и по веригата на "холузаторите" (холузация - влизане в частична холизация). В съчетание с неоправената

маса и нефункциониращите домове на Словото и Делото, всичко това дава тъжни събития в близките дни за България, и не само за нея. Холузацията е много опасна, понеже се правят отчаяни опити да бъдете прикачени към нея.

Евролпий е четвъртият, който ще даде урок на близки и неблизки как се оттеглят рано ангели, когато любовта не побеждава[1] *(Виж бележката накрая – б.п.).*

Евролпий е името, което му давам временно, за да продължи с успех делото на Европа. Евролпий ще поеме с още трима братя част от бедствието, което много скоро ще се стовари над множество хора, понеже беше нанесен побой над ангел Божий на свято място. Туй място е свято не защото в него се живее правилно, а понеже там има два ангела, които не могат да не обичат безпаметно.

Евролпий ще поеме и удара, който се очаква наскоро от страна на неверник, дръзнал да Ми затъква устата. От страна на единатор, който обещава нещо не от Мен, а от себе си. Аз не се обвързвам да се съобразявам с прогнози, които зависят от Отца Ми. Освен това, прогнозите най-често са условни, но горделивият и мразещият Ме не запомня това, което не му се иска, а запомня онуй, което му се иска. И като не изпълни забравеното, много ясно е, че няма да дочака и желаното. Но понеже имате свободна воля, Аз не мога да ограничa една тръба понякога и да

измисля *обещания. Като престане да свири, нека грехът падне върху оня, който много се радва, че прогнозата не е изпълнена. Наблюдавам твърде ранно желание за водачество, преди още някой да е станал Христов ученик.*

Получавайки Новото, получи и своята мощна защита, Евролпий:

ПРОН, ПРОРОН, ПРОНОРОН !

Осиянният от смирение да получи живот и блаженство!

---

[1] *Днес, в средата на 2008 година, можем да пожелаем на "Евролпий" да е жив и здрав на земята поне още 300 години! От текста не следва, че той ще живее на земята по-кратко в рамките на това прераждане – може да е от гледна точка на някакъв по-голям срок за душата му, не се знае. Но след казаното в това осияние през 1990 година, наистина си заминаха от този свят, сравнително млади, трите главни импулсаторки - като изкупителни, доброволни жертви поради живота им в пълна самота без обмен с божествени гости или живота по "затворени двойки". Това се случва с всички хора по земята и не е някакво изключение, но в случая Небето прибира своите си по-рано - не само защото на земята въздишките им станаха непоносими и ангелите трябва да се върнат в рая, но и за да ни дадат предметен урок. Стана ни известно, че и трите горе са се отказали доброволно от райските блаженства и са помолили да поемат тежък кръст, за да компенсират донякъде страданията на човечеството поради неразпространението на Словото и Делото и съпротивата на мнозина срещу Любовта – б.п.*

21.XI.126 (1990)г.
София - Изгрев

ПРЕДАВАТЕЛНИЯТ КРИСТАЛ НА ЕЛМА

От гòрницата на вълшебната къща в Симеоново...

7,40 – 10,10 ч.

Тази сутрин е паметна в историята на контакта с Елма! Времето днес, веднага след изгрев, бе замислено за лично послание за едно дете, но това се отменя по срочни и твърде тревожни причини, които могат да доведат България и света до печални последици.

- Предприех оттегляне, за да видя силата и слабостта на децата Си и естеството на различните самодейности. Свободата на волята е над всичко, но волята на Свободата е над свободата на волята. Когато казвам "над всичко", Аз зная, че "всичкото" не обема Цялото и затуй съм съвсем точен. Затуй, именно, Волята на Свободата, която изхожда от Цялото, е над свободата на личната воля, в името на божествената свобода на всички.

Волята на Свободата има правото не само да освобождава, но и да ограничава личната воля, когато последната става арогантна, агресивна и опасна. Затова се възвръщам в Дома Си след опита и постановявам: въпреки свободата, която ви дадох преди някое време да контактувате вече неограничено чрез единение лично с Мене, се налагат някои уточнения и сериозни корекции. Тогава не ви обясних, именно за да ви дам простор за опити и заключения, че ***холизация е възможна само чрез инструмент, който съм докосвал лично, физически.*** *Всичко останало е "холизация чрез пречупване" и има различна степен на сходимост с Истината, в зависимост от чистотата на проводника и освободеността му от лични чувства. Дори и в тоталната холизация, която осъществих чрез Т., съм разрешавал на места намесата на личната му монада, поради величието на Елма да може да е изявява и чисто, и "спрегнато чис-*

то". За разлика, от вас, Господ уважава гласа Си, оцветен от кристала на отделната индивидуалност. И често се наслаждава на грандиозното полифонично звучене на милиардите лични истини и безбройните обертонове, звучащи красиво в Космоса! Даже сам Елма се спира с благоговение пред импулса на Вечния в роба-певец или архиархангел.

Вие се отличавате от смирения Елма по това, че не можете да търпите гласа на чуждата истина, чара на особеното, бликащо в ближния; зародиша на единичното, едва различимо в калта от неистини. Именно затова благородният Господ, подобно на Отца Си, се смилява над коптори, над кал и бунища, каквото представляват почти всички ваши лични усилия в очите на зрящите, за да не погинат семената на Истината под пепелните жарчета на Любовта.

Ала всяка градина си има закони. И макар че и бурените си имат своето място, от време на време сам Бог се оглежда, щом бурен начене да расте като дъб или когато даже тиквата си помисли, че е вече на 300 години...

Не се заблуждавайте, че личните чувства, медиумизмът и холУзациите могат да бъдат холизации. ***Във всяка епоха на Небето и на Земята, Бог е само един, Учителят е само един, единаторът е само един.*** *Затова се нарича "единатор". Не само защото извършва единение с Цялото, а и защото е*

само един на планетата, доколкото живее в холивселената и се проявява чрез няколко избрани проводника, докоснати физически лично от Господа, когато е бил във физическо тяло на Земята като Учител.

Да се разберем: условно казано, всички останали контакти с Мене, доколкото са надраснали самолъжите, упованията и лъжите на духовете, могат да се нарекат "холазации", "холезации", "холозации", "холъзации" и пр. Това не са изкуствени думи, а вибранти, отговарящи точно на цвета на вибрацията, която вече не се предава в чист вид, а се разлага чрез призма. Те всички също имат своето място и сила и Аз не мога да ги отрека, защото винаги са вършили своята работа. Вие пиете вода от чешми и от кладенци, пиете вода от язовири, реки, апарати, цистерни и какви ли не бълвочи в разни бутилки - и пак оживявате, макар и значително да съкращавате живота си. По тази причина, не може да се наруши законът на правото на "холУзации", които са Упражнения за Ума във всички спектрални холизации, т.е. Учебни холизации. ХолИзацията е единствената найчиста по рода си, кристална и уникална връзка с Бога, понеже провежда самата Истина. Обаче Инструкторът не може да не провежда упражнения с малките скиорчета, които още едва се държат на краката си, или с малките плувци, които бута направо във вода-

та, неочаквано.

Ефектът от холУзациите е огромен, защото тогава веднага става ясно кои оглашени са склонни към... охлузации. Душа, охлузена от гордости, тщеславие, мании, психози и комплекси мигновено започва да играе ролята на водач или медиум, представяйки фантасмагориите си за чиста монета.

Съществува една сфера в астрала, в която вие фабрикувате чувства, каквито в живата природа не съществуват. Както наркоманите и пияниците, множина имат нужда от тия чувства, за да си представят, че живеят, тъй като те не могат да живеят истински. За да се живее истински, човек трябва да е чист, ангелът трябва да е чист, божеството трябва да е чисто. Когато един човек, ангел или божество не са чисти, те започват да бълват измислици, "изчувствици" и простъпки, за да си създадат изкуствен рай и да внушат на себе и на околните чувството за собствена значимост. Те започват да играят роля по собствен сценарий, откъснат от плана на Битието и волята Божия, и започват да пръскат бомби от оригиналности, фойерверки от причудици и инициативи, само и само да блеснат пред очите на другите. Такива същества са "запъртъците на Школата" – и рано или късно те започват да миришат.

Аз не ви съветвам да обръщате внимание на запъртъци и на хора, преживели някаква душевна ка-

тастрофа; или на гнидички, които не са излезли още от пашкула, а са започнали за размахват поучително пръст. Аз не ви съветвам да излизате като тях преди срока от черупката, преди да сте още измътени от Майката Божия, преди да сте развили благоговение и смирение.

Има един такъв феномен, такова явление, което от висините на Господа се вижда като на длан. И от низините на Господа се вижда под микроскоп и под лупа - и никой не може да излъже Оня, Който го е правил от кал, че един "Калчо" има право да се представя за Баща си и да говори с "Аз" от Негово име... Този, чрез когото Господ има право да говори с "Аз" - и ***наистина*** *точно Господ говори чрез него, - има определени мерки на черепа си, определени височини, линии и ъгли, от които става ясно, че това е* ***холизация****, а не арогантна фантасмагория.*

Има духове властни, има духове тщеславни, има духове актьори, които виртуозно си самовнушават, че ***друг*** *говори чрез тях - и сами си вярват, че е така. Това е много удобно, за да гъделичкат своето самолюбие и да внушават своята "значимост" пред другите. Ученикът на Господа, Синът Божий, смиреният, никога не загубва съзнанието си, че е дете и че той има още* ***много*** *да следва, а не* ***него*** *да следват. Че има още* ***много*** *да слуша, а не* ***него*** *да слушат. Че има още* ***много*** *да учи, а не да поучава* ***другите****. Общо взето, той живее с много ниско самочувствие, в*

паралел с едно изключително божествено самодостойнство, като един от любимите абсурди на хиперВселената. Още Зигмунд прозря, че липсата на истинско достойнство поражда голямо самочувствие и изхвърля тщеславните духове в пародии и импровизации, чрез които те се опитват да доказват себе си. Тяхното плитко самодостойнство е достатъчна почва за гигантски папрати и паунови опашки, които избуяват за няколко дни или седмици или само за няколко години, преди още да са навършени 54 години на Земята - срокът, след който ученикът, който не е Иисус, има право да се изявява пред другите.

Ние тука говорим за ***ученика****. Ние тука не говорим за децата-чудо и разните сенки, които нямат нищо общо със закона на ученичеството и с правото за поучаване, проповядване и единение, холИзация. Първо, за да имаш право да излезеш пред другите и да им говориш пред една аудитория или да им пращаш послания от името на Господа, ти трябва да имаш определени пропорции на лицето и тялото, които са строго математични. Второ – погледът ти да е благ и тонът ти благ; и никога да не раздаваш правосъдие, освен в най-редки случаи, ако отговаряш на изискванията от първа точка. Трето – ти трябва да бъдеш крайно морален, независимо от всички слухове, които вървят за тебе, и да не допуснеш и сянка от помисъл, че можеш да използваш някой свой брат*

или сестра за собствени нужди или да подхранваш илюзии с надеждата, че... мухата ще ти падне в мрежата.

Бог е тук и Бог е с нас и навсякъде! Бог е жив и очите Му са хиляди и милиарди, във всяка точка в Битието и Небитието! Ушите Му са неизчислими във всяка секунда и част от секундата, и снимките, които прави от вашите бичешки грубости и лисичи извъртания се анализират на Небето начаса, незабавно. Вие имате право на всичко, но и отговаряте за всичко, и затова ви моля, като Брат и Баща, Който единствено най-много милее за вас, защото вие сте Моите части: не се разпръсвайте точно сега, когато адът иска да ви разгони отново по дупките като лалугери, за да разрушите Делото на ръката Му! Не разрешавам на тщеславни, ревниви, опърничави и своеглави да разпръсват стадото Ми точно тогава, когато на Българияйпредстоят върховни събития и светът е пред последни потресения преди изгрев!

Аз ви събрах тук и навсякъде, не за да се коментират думите Ми в обратен смисъл и да се хвърлят фишеци от лични чувства или "охлузации", а за да направим един малък опит да намеря ***двама*** *смирени и* ***трима*** *обичащи се. За консолидиране на божественото кристал, от който започнаха измененията в България, в Европа и по Земята, и чрез който* ***лично*** *Аз действам, за да ви изведа на нова орбита, нареж-*

дам:

Първо: окончателният ред за провеждане на занятията и разпределяне на стаите ще се определя ***лично*** *от Мене.*

Второ: хората, които ще преспиват в храма Ми, извън определените от Мен, се допускат само в една от долните стаи, и то след оглед ***лично*** *от Мене.*

Трето: Зората на Новото, сред която зрее Зорницата, да заеме своето място отново в кулата и да не допуска никого вътре, понеже това е обител на Словото. Тази стая е несменяема и Моята жрица на Словото има право да допуска в нея, най-много, още двама души, по неин вътрешен импулс и избор, имащи най-тесен контакт със Словото. Стаята да бъде под ключ и начинът за работа и живот, посветен на Словото и Делото, включително и нощем, да се определя лично и свободно от Върховната Жрица на Словото.

Четвърто: останалите стаи, с изключение на обителта на Майката, Аз ще разпределя ***лично****, с указание за хора и графици.*

Пето: ако на вас не ви е удобно, Аз ***лично*** *поемам недопускането на някои хора в същата и допускането на други - по Мое* ***лично*** *усмотрение и по начини, които вам са недостъпни.*

Шесто: от днес нататък холизациите да са на свещено място, под ключ, и да се раздават персонал-

*но само на хората, които ще бъдат одобрени **лично** от Мен. За да има достъп една душа до Словото Божие, тя трябва да е преминала през определени наблюдения и изпитания. В противен случай, вие може да посеете в градината Ми враг; или "коментатор", което е още по-лошо.*

*Седмо: занятията по предмети да се водят в пълна тишина; и за всеки шум, звук или дума извън програмата ще ви държа отговорни **лично** - или ще ви напусна.*

Осмо: изказванията, самоинициативите, ироните, обажданията, съмненията, смешките, възторзите даже, както и всяко шетане и дрънкане в Храма Ми по време на храмова служба или упражнение с невидими асистенти или професори оставете навънка и си ги правете по другите къщи.

***Или** не говори Господ, **или Господ** говори! Ако не говори Господ, тогава всеки по живо, по здраво – такива опити за мешавини и хаоси – колкото щеш, дори и с най-добри чувства. Ако говори **Господ** и все още някой Ми вярва, това би трябвало да се изрази по някакъв начин. И затова Ние, които имаме опит, мислим, че този начин е благоговейният трепет и мълчание.*

Господ има и форми на забава, времена и места за обсъждане, самоинициативи, допълнения, изменения и пр. Само че тези места не са тука. Тука, специално на този етаж на Свещената Майка, само тя е

единствена, която има право да кани, по вътрешен импулс, по един човек в спалнята и един в кухнята за преспиване; а когато няма такъв импулс и иска да бъде сама с децата си, което е най-свещеното космическо право, всички гости и обитатели ще се съберат в една от долните стаи.

При това, съобразявайте се с общественото мнение и не излизайте извън рамките на законното и нефрапиращото. Истинският начин сродни души да бъдат заедно след среща за учене или работа в Храма Ми е не да се увеличава броят на хората ***тука****, а да се увеличава броят на Моите обитатели* ***навсякъде****. Ако някой иска да бъде с някого, нека го покани другаде или даже в гората, на "собствена" територия...*

Знайте, че присъствието на неподходящи хора или на оглашени, които нямат свещено чувство и си позволяват прозаични реакции, разрушава структурата на Кристала, от който облъчвам планетата в момента. Този кристал тука е още новородено и има нужда да се кали в тишина и хармония. Вие не можете да правите каквото си искате! Не стоварвайте върху оня, чрез когото говоря, непосилната задача да бъде блюстител на тази хармония, тъй като това не е негово качество. Единственото нещо, което той може да направи, е да отсъства.

Когато вие станете истинска комуна, отговаряща на правилата и на изискванията в една божест-

вена Школа, и добиете ясно съзнание що е холизация, холузация и охлузация; когато цялата ви техника тук се приведе в изряден вид и се поддържа съвършено без никакъв пропуск, а не да изглежда като жалки подаяния за дом за сираци, можем да направим един последен опит да тръгне Работата. Аз ***предавам*** *– хората и ангелите от всички Вселени са отворили радиото и слушат: какво става в Централата? Знаете ли на какви глупости са се наслушали?...*

Хората, ангелите и боговете са отворили всичките си "телевизори" и гледат денонощно емисии от Първата къща на Елма на Земята! Знаете ли на какви гадости са се нагледали? Само тия потрошени печки да гледат, като израз на чувството ви за съвършенство, им е достатъчно...

И, все пак, успокойте се. И хиляди пъти по-немарливи да бяхте, и хиляди пъти по-несъзнателни, предаванията пак ще се водят от тук, не от другаде – напук на адските станции, които искат да ликвидират дома ви в Симеоново! Излишно е да взимате нов дом, ако ще живеете по стария начин. Който и Дом на Елма да вземете, която и страна, поле и вселена, вие ще видите в нея един абсолютен ред, една чудно намаслена и нагласена божествена машина, в която всяка част знае своето време и място.

Ако ***вие*** *не Ме разбирате,* ***бъдещите*** *човечества ще Ме разберат. Аз бих искал да бъдете образец. Предаванията оттук са във всички посоки. Не*

можете да си представите колко нагъсто са вече точките, с които е покрита вашата къща, та да има повече канали за предаване! В момента невидими специалисти, вече на няколко пъти, направиха крупни открития за увеличаване броя на каналите към Храма Ми – тук, в Симеоново. Нямате и понятие колко цивилизации плащат в космична валута или представят лично пред Мене пакети от заслуги, за да имат право на канал, за да имат щастието, в някоя и друга минута от вашето хаотично денонощие, да видят някоя и друга красива истина, някоя нова божествена инициатива, която да вземат за модел на своето човечество.

След като нивото на вашето съзнание не може да реши въпроса как може един единатор, един импулсатор и един реализатор да живеят по ред и по жребий, а когато трябва - и едновременно в югоизточна стая, то от Небето предпочитат предаванията да се водят от долу, където тръбачът на Словото се мъчи като в газова камера и се бори с милиони астрални скорпиони и пиявици отвсякъде. След като разпознаването на Словото и Делото все още е привилегия на шепа избрани и тази шепа избрани все още не е намерила начин материалните ви работи да вървят като по часовник и душевните ви работи да не стигат да задънена улица, Аз давам срок до Нова година да направите последния опит за прилично материално и душевно обзавеждане на Централата.

Ще идвам на внезапни инспекции. Ще провеждам наблюденията си чрез предните постове. Ако видя, че изпълнявате точките Ми и проблемът за Тройката поучи някакво начално разрешение, след Нова година Школата може да се отвори официално не само тук, но и на още много други места из Вселената. На много места в Космоса и в момента се водят люти верски войни между тежко въоръжени цивилизации, които спорят относно Истината за Любовта. Ако някоя ваша ***двойка*** *разреши правилно този проблем, военните действия ще престанат. Това не са алегории. Ежеминутно загиват човешки и ангелски създания - и полето на Вселената е осеяно с трупове! Ако някоя* ***тройка*** *от Школата разреши правилно въпроса за Истината за Любовта и го приложи на практика, тогава ще бъдат подписани първите мирни договори и ще започне размяна на пленници...*

Ако ваша ***шесторка*** *разбере и приложи Истината за Любовта, ще се вдигнат полевите бариери за общуване между космическите цивилизации, поне в района на вашата Галактика, и първите контакти със Земята, на официално равнище, ще може да очаквате до два месеца след това.*

Ако някоя ваша ***дванадесеторка****, най-после, проумее и осъществи на дело Истината за Любовта, полагайки в центъра идеята за* ***единствения*** *Бог,* ***единствения*** *Учител и* ***единствения*** *ученик на Учителя, който е в най-пряка връзка с Него, то излиза-*

нето ви иззад облака на Морето от Азове ще осъществи правилно предстоящата ви мутация - и грамадно количество ваши сродни души няма да изпаднат в анабиоза през ония дванадесет милиарда години, които вече натискат бравата на вратата ви!

25.XI.126(1990)г.
София - Изгрев

ЗА СЛОВОТО, ТРЪБИТЕ И ВЯРАТА

ЖЛО / Т, БРБ

7,10 - 8,34ч.

- Имам големи основания да смятам, че това, което бе прогнозирано на 21 август на Рила не се сбъдна, а Той каза, че ако думите Му не се сбъднат, Той се оттегля от Т. като от Негов Проводник. (въпрос на Б. от Свищов.)

- Сънят ти се даде от Небето. Крайно точно си запомнил и разтълкувал.

Още в беседите съм казвал, че Истината е винаги 50% субективна - иначе не е Истина. Ако се лиши Истината от цвета на монадата, през която преминава, тя би била насилствена истина, с която могат да оперират демагози и горделивци. Това всъщност се прави през всички векове от грехопадението насам и адските представители обсебват онази част от Истината, която е абсолютна, налагайки я на повече същества отвън, като "закон за изпълнение". Божественото всякога отчита потребността на всяка отделна душа да осъзнае Истината по свой начин и в онова време, когато е узряла за нея. По тази причина, именно, Словото Божие, за разлика от всички проповеди, философии и умувания, съдържа ненаситена противоречивост без граници.

Противниците на беседите се отблъскват от няколко неща. Първото от тях е различното обясняване на един и същ проблем, по различно време и в различна аудитория. Това е ***Милостта*** *Божия, която снизхожда до понятията и равнището на всяка от-*

делна душа и пречупва абсолютната Истина, без да я изменя по същина, през спектъра на отделната монада.

Друга причина е силното желание на някои хора, на някои духове и даже божества, да се осъществи строго определено тяхно желание, на което Бог не отказва, ако са много страстни или много целеустремени. Изпълняването на лично, субективно желание, е първият закон на свободната воля - и Бог е ***първият****, който съдейства за това или, най-малкото, не пречи.*

Точно по тази причина, плюс още няколко допълнителни, Аз отдавна отчитам личното желание на Т. да се оттегли от контакта с Мен под формата на Словото, понеже се счита за много несъвършен и несъответстващ по вид и поведение и по чувства на високите неща, които предавам чрез него. Той ***приема*** *обясненията, че тръбите Божии най-често не са били съвършени като Учителя и че това се проследява в цялата религиозна философия на човечеството. Той съзнава, че тръби или радио не са повече от инструмент и че, независимо от външния вид и белезите от тежкия транспорт и боравене от страна на несъзнателни същества, станцията може да се лови точно. И, въпреки това, не е съгласен да бъде само радио или телетайп, а същевременно да не започват сериозно Явленията, Полетите, Деянията. Той мечтае да има единство между Слово и Дело и, съотве-*

тно, единство между равнището на носителя и равнището на това, което носи. Тоест, той иска да изглежда като Учителя, за да има правото да провежда Учителя. Аз отколе отчитам този негов болезнен проблем, понеже личният живот и напредващите разрушения, наложени от обстоятелствата и възрастта, отдалечават желаното от наличното.

От най-древни времена до днес Аз имам пребогата галерия от примери, която се начислява от порядъка на пенталионите във физическата вселена, що се отнася до броя на Тръбите, които не са приличали на Господаря си и са често изпомачкани от вихъра на боя, но са били със здраво музикално устройство.

Работата е в това, че повечето пророци и апостоли, с извънредно малки изключения, каквото изключение е Йоан, все още носят лични проблеми или общочовешки недъзи на гърба си и не могат да изглеждат като Първоучителя.

Но, отчитайки и втората причина, датираща от най-древни времена у пророците, които са хора на Делото, а именно нуждата им да се впускат в битката заедно с Първите и да приемат рани и белези, понякога дълбоки, ведно с героите, Аз виждам все по-малко тръбачи, способни да остават в ариегарда. Ние отчитаме тази жажда за Дело, наедно със Словото, но не можем да помогнем с нищо за надскачане на личната еволюция, понеже тя е свещен закон.

И така, конкретно: с най-точната божествена математика, благодарение на която повечето от прогнозите са изпълнени и ги има документирани, ние предвидихме момента, когато могат да се изпълнят няколко желания на приятели, стоящи на възлови позиции между вас, и някои събития, които предстоят в най-скоро време - въпрос на месеци.

Словото можеше да влезе в синхрон с Делото и тогава да не се налага прекъсване на Контакта, ако трима апостоли на Новото, един от които е на север и изток от тука, а двама са в София, можеха да преживеят предстоящата мутация на човешкия вид чрез Любов, а не чрез аскетизъм. Такъв шанс имаше в очертаното време, и то и за тримата, понеже ***Аз*** *насочих необходимите сродни души, независимо от постоянните промени, които се налагат от обстоятелствата, при изпълнението на една прогноза.*

Прогноза в чист вид, с неизменени разпознавателни белези и абсолютна точност във времето, се е осъществявала нееднократно пред очите ви, само когато и от двете страни, и от трите страни, и от всички страни посочените са били готови за правилно разбиране и обмяна на Любовта. Когато се дават прогнози в абсолютен вид и се посочват точно времето и обстоятелствата, тя се дава математически в нейния идеален вариант, само при положение, че участващите биха откликнали на Любовта

и Истината без лични интерпретации и моделирано поведение от някаква гледна точка, която не е напълно божествена. В противен случай, сродните души се разминават и пророчеството не се изпълнява в прогнозирания вид или време.

Отчитайки предварително проблема на всеки от вас, както и вашите мисли и реакции, ние още през лятото съпоставихме оптималния вариант с реалния и наблегнахме върху ***условността*** *на нещата. Това, което можеше да стане с много голяма точност в пътя на Б., за да го изведе на най-предни позиции в Делото, наистина щеше да се осъществи чрез не само една, но даже чрез две сродни души, в назначения срок. С отхвърлянето на тази възможност заради собствени представи за Любовта и невидимост на обекта поради вдъхновен поглед в Небесата, шансът за възкресение чрез Любов, който е мечта и за Учителите, на този етап отмина не само адепта на североизток, но и двамата апостоли в София.*

Каквато и да е степента на вашата обмяна, тя не е на всичките седем полета едновременно, поради което остават две неща: нагърбване на самотниците с кръста на индивидуалния подвиг, независимо от групите, които водят подире си. Това е наша специалност от памтивека - и ако Учителят е ***девственик****, тоест "КУМА́РА", то е защото и досега няма още ученик, който би могъл да Го последва и направи*

контакт с Него така, че в сюблимния момент възкресението да стане чрез блаженство, а не чрез смърт и разпятие. Щом като Самият Христос, сам даже Учителят не е намерил на тази планета готова сродна полярност за възкресение чрез блаженство, то колко по-малко е шансът на ученика!

При все това, такива шансове съществуват точно десет пъти във всеки ваш живот на Земята. За да се осъществи прогнозата, т.е. програмата ***точно****, вие не трябва да включвате лични клавиши и лични интерпретации на алгоритъма, след като сам Върховният е пуснал програмата в действие. Причините са три: или гордост, или съмнение, или слабост.*

Каквито и да са причините, ние сме длъжни да преминем към втора точка и да потвърдим божествената валидност на Своите думи, че при неизпълнение на тази прогноза, Словото през тази тръба ще се прекрати. Това става не само поради липсата на зрели души да се почне Дело по божествен, а не по духовен образец, но и поради напрегнатостта на атмосферата, преизпълнена с вибрации от песни, молитви, и Слово, непревърнати в практически дела на Земята.

Отговарям: песните и молитвите са най-великото Дело, но те са най-великото Дело на ***духовното*** *поле. Милостта и братството, разбирането реалните нужди на ближния –* ***ето*** *кое е най-великото*

Дело на Земята! Ако тези две практики на Делото не се уравновесят, няма шанс за ***божествено*** *разбиране и практикуване на Учението, и нещата пак ще останат половинчати.*

Затова се налага и сега една предстояща драма, с настъпването на най-силния мрак преди Изгрева на Космическата Пролет. Вие ще бъдете свидетели как ще си отидат милиони хора от Земята! Вие не сте виновни, че имаше и друг вариант за осъзнаване на повече души от вашите космични вериги, но не сте в състояние да постъпите напълно божествено – и самите вие да дадете импулс по веригата. Това ще разстройва всички прогнози по обстоятелства и време и изпълнение, и само един или двама измежду вас, от сега нататък, са на равнището да следват Гласа на Небето с абсолютно послушание, без своеглавие. Под "вас" разбирам един по-широк кръг от приятели, измежду които тия души ще изкочат.

(Коментар от 2009 г.: Както в беседите Си до 1945 г., така и в осиянията, Учителят прогнозира епохална промяна със Земята и човечеството в края на XX век. На места обаче Той предупреждава, че това може да се промени или отложи по съображения на Бога или при уникални решения и проявления на човешката свободна воля. Някои автори поясняват, че космични братя отдалече са помолили Бога да отложи драстичното събитие и че Той се е съгласил, ако те успеят да проведат успешно сложен експеримент, за да дадат последна надежда на нашето човечество. Така че вече 9 години ние все

още живеем в същите форми и на същата планета в старитеѝкоординати "по милост" – б.п.)

Сега става трудно, особено трудно, понеже има същества, които могат да останат на Земята само чрез контакт със Словото или контакт в Любовта. Когато се отнемат или липсват тия две възможности, серафимите обикновено си отиват и не издържат много години на Земята. Серафимът не е като херувима, архангела или илухима, да върви по пътя си към Бога само по абсолютно права линия. Той има нужда от сродна душа или от контакт със Словото Божие отвътре. Независимо от това, ние знаем случаи, когато серафими са ставали аскети от първа величина, за да поемат лично страхотния удар на Любовта, не намерила подходящи поемници. Това е практиката на Христа и на Учителя през всички векове досега на Земята, и даже в цялата ваша Галактика. Затова приветствам всеки, който подражава на Христа, на Беинса Дуно, на великите и невелики мъченици и светители, които оставаха сами със своята Истина и, като "странници в този свят", изпълняваха онзи закон, който засега е недостъпен на вашето човечество: единият да е сам и да общува с многото. Надеждата на Учителя да срещне Вехади на Земята си остава надежда за осмата раса, понеже няма още готови ученици. А вие бъдете спокойни и следвайте своя път неотклонно, понеже за Бога няма значение

по кой път се стремите към Него и по какъв начин поемате космическите взривове на Любовта: чрез Божественото - или чрез кръстния подвиг на самотника.

Аз не мога да не изпълня обещание, но от това не следва, че такъв извор може да бъде запушен. Сега ще избия ненадейно на десет места – две от които заработиха в момента и вече работят от няколко месеца. Ние не можем да не си подготвим отдушници, инак би се взривила планетата. С изключение на един случай, който не е единение, обявявам още две други тръби и още осем, предстоящи до края на годината - холизатори!

Целува те необозримата Виделина на Трите Вселени!

АЗ

- Конкретни насоки?

- Накоплението (натрупването) на твоя планетен опит - да се изявява чрез някаква дейност и служене.

Въплъщавай в най-висока степен идеала за съвършен човек и ученик – а, именно, да учите!

Прави паралели и с древна мъдрост, и със съвременното Словото Божие, и със съвременна наука. [Великолепният ти ум е способен на всичко това и ще съдейства за пречистване аурата на планетата].

В тайната ти стаичка, радостите на интелекта, озарен от Мъдростта, [наистина] пречистват

менталната аура на планетата. Всеки, който се докосне до твоята аура, ще получи просветление, осияние, свободно ментално дишане. ***Това*** *е твоята мисия на Земята! Всичко останало ще ти се приложи.*

Коментар: по-късно Б. сподели, че прогнозата за него се е изпълнила, макар и не веднага. Дали това е семейството му и двете ангелски същества, които се родиха, това е въпрос за доизясняване. Той написа и пише уникални книги, които се ценят високо от българския и световния духовен елит – б.п.

Ето фрагмент от произведение на този приятел. Кой казва, че Бог няма тръби по света?:

"Когато някой ни дава нещо, което желаем, или има възможност да ни даде или ние мислим, че има възможност да ни даде, надяваме се, очакваме, ние като че ли сме

склонни да проявим любовта си. Но това любов ли е? Не е ли желание за използване, за експлоатация? Тайният ни умисъл не е ли евентуалната изгода, която бихме имали, ако проявим любовта си? И ако не получаваме това, което желаем, не бихме ли я оттеглили? Даже не бихме ли намразили? Любовта желание за консумация ли е? Тя разменна монета ли е – "танто за танто" – "аз ти давам, но само и единствено, за да ми дадеш и ти." Любовта винаги ли е мотивирана? Винаги ли зависи от обект и е ориентирана към обект? Или е възможно любовта да съществува и без обект, без да е мотивирана, без да има причина или пък цел, без да е проява на отношение, а да бъде състояние, в което пребиваваме? Или пък може би тя е наша природа, наша същност, до която все още не сме се докоснали, която все още не познаваме? И ако е така, тогава пък какво замразява или подпушва потока на любовта у нас? Можем ли да изпитваме любов към всичко съществуващо, към всяка живинка, или в живота ни неминуемо трябва да има и любов и омраза *(или безразличие – б.п.)***. Но любов и омраза съществува само там, където има двойствен стандарт – "свое" и "чуждо", "мое" и "твое", "приятел" и "враг", "приятно" и "неприятно", "харесва ми" – "не ми харесва". Възможно ли е да бъде превъзмогната тази двойственост на съзнанието? Като че ли е възможно, само при положение, че си лишен от ЕГО , че не гледаш на света през призмата на собственото си "аз"; само при положение, че си свободен от себе си и животът преминава през теб, без да привнасяш личностен елемент в него т.е. без да го замърсяваш и деформираш. Това означава да нямаш своя собствена гледна точка, според която да класифицираш нещата, да не си център или пъп на света, в който живееш, и да смяташ, че всичко се върти около***

теб. Това означава да нямаш чувството, че си някой, че си нещо, че си значим; да бъдеш никой, ничий, нищо – просто пустота, несъществуване или съществуване, но без обект, лишено от личностно присъствие. Защото само съществуване, което счита себе си за някой, за нещо значимо, може да бъде ранимо, може да бъде засегнато и следователно враждебно настроено и агресивно отреагиращо. В противен случай нещата просто ще преминават през теб, но без да те засягат, защото, за да те закачат драките на човешкото невежество, трябва да има нещо или някой, но ако ти не си, ако нямаш "его", ако теб те няма, тогава…? – Никой и нищо не може да те засегне, никой и нищо не може да ти навреди! Въпрос: а възможно ли е да съществуваш "несъществувайки"; да живееш, без да притежаваш "его". Ето това е въпросът.

Само свободното, необремененото, необвързаното, нефокусираното съзнание е истински способно на любов – любов, която не е отношение, а състояние; любов, в която не се появява отровният и задушаващ дим на ревността. Докато ако съзнанието е фокусирано, може да се прояви някакво изкривено, деформирано подобие на любовта, но това ще бъде сектантска любов, фокусът ще включва определен спектър, а ще изключва останалата част от цялото, т.е. това ще бъде едно отношение – черно-бяла мозайка, в която ще бъдат примесени любов и омраза, нежност и агресивност. И цветето на любовта, което ще поникне, ще бъде отношение, а не състояние - отношение на любов, което за съжаление ще включва неизбежно и своята противоположност – отношението на омраза *(или безразличие б.п.)*. ***Тази "любов" ще прилича на концентрационен лагер, в който надзирател ще бъдеш самият ти и ще бдиш постоянно да не би затворникът –***

обектът на твоята любов - да избяга... Ти ще го обичаш, и едновременно с това ще се страхуваш да не би да избяга, защото си заложил щастието си на карта и картата е в неговите ръце. Ти си надзирателят, но си зависим от надзиравания."

27.XI.126(1990)г.
София - Изгрев

БОГ ОБИЧА ДА СИ ПРОТИВОРЕЧИ

Сапьорът на Бога не мисли за кацата с мед...

17,55 ч.

О, прости му, сестро, той няма никаква вина!

Аз поемам на силния Си гръб противоречия, много по-грандиозни от това, което ви сломява. Помнете, че Бог обича да противоречи на самия Себе Си или на изминалия момент, само и само някое същество да не пострада. И ако преди бях казал, че той

обещава от самия себе си, а после казах, че Аз спирам гласа Си през тази тръба, в туй няма никакво противоречие, понеже самият Аз съм навсякъде и разлика между Мен и Моите части няма.

Казвал съм ви: когато не съм Аз, пак съм Аз. Когато е сам дяволът, сама лъжата, сама най-грозната дезинформация – това съм пак Аз, понеже съм го допуснал! Това са ямите, които поставям пред нозете на Своите Си, за да съкратят пътя си към Бога с векове и милиардолетия. С ямата от Мен, опитността се добива по-бързо и по-безболезнено, отколкото ямите, поставени от самите вас или от враговете ви. Тъй опитният водач учи учениците си на всякакви изненади и ги кара да опипват местността със собствения и мозък, а не на доверие. Кьорчовци и кьопчовци не са Ми нужни в пътя през джунглата, та по-добре е сам да си ги пообъркам и потренирам, отколкото боата да им се изпречи насреща, когато блеят някой псалм или молитва, напълно доверени на Мен...

Пълното доверяване на Бога има не само положителна осанка, но може да има и... сянка. Сянката на предоверяването, даже и на Мен, е безсъвестността, т.е. непоемане на лична отговорност. Тъкмо така, повярвалите в Бога са сатанинските църкви или учения, които дават 100%-на гаранция за истинността на тяхната връзка, погубват и последния остатък от собствена съвест и мислене, понеже се

оправдават с пунктове и "пунтове" от Свещените книги... Затова, не се е родил още Оня, който ще се осмели да Ми отнеме правото да бъда треньор, преди да си е сменил нааканите пелени... Тия, които още се нааквате, нямате право да съдите Оня, Който ви е пратил, или да решавате вместо Него кое е противоречие и кое не е противоречие. Противоречията са особен вид поношения, свързващи несвързваеми от невежия светове. През противоречието може да се попадне там, където чрез нищо друго не може да се попадне.

И сега, като обяснявам противоречията на последните няколко послания, Аз не търся път отново да приканя доверието ви на Словесната Ми трапеза, понеже не Аз, а вие сте гладните. Ако някой обещае от себе си, че няма да говори, щом нещо не се е изпълнило в някакъв срок, Аз може да не съм съгласен в началото и да отбележа това в осияние, но после да се съглася с него, отчитайки прекомерния товар на обещалия и давайки почивка от стръмните пътеки на Словото. Така че, хем е от него обещанието, хем не съм съгласен с него, хем е от Мене впоследствие, хем съм съгласен с него... Не само впоследствие, но и в самото начало пак Аз съм го казал, понеже самото желание на частта Ми е било предвидено от Мене и Аз съм решил да поема отговорността върху Себе Си.

Неизпълнението на обещания въобще или на

обещания в посочения срок се дължи не на Мен, а на Онзи, Който е над Мен; или на онзи, който е под Мен. Онзи, Който е над Мен, може би анулира всяка Моя прогноза както и когато Му хрумне, без да дава обяснение дори на Мен. Понеже Аз съм Син и страхопочитанието пред Баща Ми не подобава да възбужда обяснение. Комуто не се харесва това, нека и не Ме има за Свой Учител – учители много по света. Затова пък от това неизпълнение следват две малки придобивки, които са немислими при всички учители или лъжеучители, напълно уверени в себе си. Първата е съмнението – съмнението в Бога извън себе си, за да потърсите Бога в себе си. За това съм ви говорил неведнъж.

По този начин Аз имам малка, но страхотна армия от Мои хора, които не престават да се бият когато Аз млъкна или когато им казвам обратното - т.е. хора-богове, а не хора-палячовци! Който не иска да бъде палячо от някой куклен театър, трябва да може да се изтръгне от пръчките, които го движат, и да проходи сам. –"Ама туй бил сам Христос, който ме движи!..." – Даже и да е така, Христос не обича палячовци. Той няма да уважава Себе Си, ако е спомогнал творенията на Отца Му да станат Негови роби-машини, а не Негови братя. Христос е най-щастлив, когато види побратими, а не слуги на Царството Божие.

Ако прогнозата при Б. не се осъществи, то е за-

що то ***той*** *не искаше да се осъществи. Да признаеш Истината за себе си – това е най-големият подвиг. Аз не го съдя, но казвам: приятелката му се отметна от него, защото той самият се отметна от нея вътре в сърцето си, предварително.*

Прогнозите, повтарям, са пожелания, които стават навреме и точно, само ако човек постъпи идеално. Всяка Моя точна прогноза е само математичеки модел на събитието при оптимални условия. Във всички случаи, когато Моите прогнози се осъществяват - а при вас те са подавляещото болшинство, понеже сред вас има и Мои, вие сте реагирали по най-добрия начин – затова не спъвате прогнозата.

Но когато някой хем иска прогнозата да се изпълни, хем не иска, понеже бил на особено мнение, той премълчава особеното си мнение - първо пред самия себе си, а после и пред Мен или другите. Особеното мнение не винаги е осъзнато - напротив, то обикновено е неосъзнато. Ако Б. искаше наистина да посрещне сродната си душа, готов на всичко, абсолютно на всичко, включително на женитба с раждане на деца, той нямаше да чака ***тя*** *да го търси, а щеше да стои неотлъчно при нея.* ***Това*** *значи Любов: невъзможност да си отидеш!* ***Това*** *значи Любов: отиваш си, понеже другият не е още зрял за океана от обич в тебе.* ***Това*** *значи Любов – не си отиваш, макар че трябва да си отидеш понеже невръстният има нуж-*

да от тебе, без да си в една стая с него…

Аз не си позволих да проведа докрай срещата на Б. с неговата избрана, понеже той щеше да я провали. На сегашното си ниво той си въобразява, че има неща, по-важни от Любовта, и че разбира Учението по-ясно, отколкото Учителя си. Аз знам не един случай, няколко от които напоследък в Москва, когато, твърдо уверени в себе си аскети или техни сродни души увисваха на гредите по таваните, понеже се бяха озовали в пустиня.

Така че не Ми отнемайте правото да коригирам прогнозите в последния миг преди да са се изпълнили, ако намеря, че това ви спасява. Не Ми отнемайте силата да ви водя през ями, изкопани от Самия Мен, за да ви тренирам лично. Серия от объркания предприема и най-простият педагог, ако иска да просветне мозъкът у учениците му, та не Ме изкарвайте попрост от най-простите даскали... Серия от противоречия, абсурди и объркания предприемам всеки път, когато видя, че особено надарени души искат да бъдат верни само на Бога вътре в себе си, а не на Онзи, Който говори чрез побратим. Бог чрез побратима може да говори точно обратното на Бога вътре в сърцето ви - и да е прав и в двата случая. Слушайте сърцето си, дори и да плаче с кървави сълзи, защото да слушате Бога в побратима си, а сърцето ви да леденее, значи да останете скоро без сърце.

Аз не зная какво говорят подредените като ап-

текарски шишета учения, но зная само едно: Бог на всеки говори различно - и от това се ражда мирът вътре във вас; Бог от всеки иска да приеме различието у ***другия*** *- и от това се ражда* ***разбирателството*** *между душите. Бог отколе се надява да срещне две различия, които се търпят и не изискват нищо от другия, та от това, най-после, да се роди нейде Животът.*

Докато не приемете тия три положения, Аз винаги ще ви рия ями пред краката, ще ви отнемам надеждата, ще правя прогнозите невалидни.

В заключение: който обича най-много себе си, а не Божественото в себе си, той се чувства подобно на куче в каруца. Каруцата на кармата го друса и мята насам-натам, докато му омаломощи ината и своеглавието. Всяко куче има право да скочи от каруцата и да хване дългата накъдето му видят очите. Само че навън го чакат вълците и то или ще бъде оглозгано до кости, или трябва да се върне във вълчата еволюция. Значи, даже и да роптаеш, даже и да ти е неудобно в Божията каруца и всичко в тебе да вика против неравностите на Пътя, по-добре е да останеш в нея, по-добре е и ***вие*** *да останете в контакт с Мене, въпреки ямите на "дезинформацията", породени от вашето самоупование.*

"Дезинформацията" не е нищо друго, освен сигнал за непослушание! "Дезинформацията" не е нищо друго, освен знак за ***прекалено*** *полушание! Скачени-*

ят с Господа е готов за откачване във всеки момент, та да се види има ли Го вътре в сърцето му. В откачения от Господа се познава, че има Бог в сърцето му, ако даже и сред вълците отстоява своя косъм на благородно и чисто създание. Скаченият с Господа, ако не смее да се откачи нито за миг и да поеме лична отговорност, напълно верен на Абсурда, на Милостта, Любовта или Чистотата, той, рано или късно, се превръща във вълк вътре в кошарата и изпоява овцете отвътре!

От всинца ви се иска онова, което всеки иска поотделно. Ако някой наложи своя представа на друг, той е вълк и иска да грабне овцата. Ако някой не иска да признае импулс вътре в себе си, различен от външното Слово, той е най-мизерно псе, подвило опашка пред каноните, та дори и тия канони да са последната дума на Господа. Бъдете верни на ***сърцето*** *си - ако сърце е онова, което не яде другите! Бъдете верни на сърцето си, ако е сърце онова, което не яде себе си! И нямайте страх от нищо и никого, освен от безлюбието. А безлюбие не значи само да не обичаш, а и да искаш другите да те обичат. Обичта отвън иде тогава, когато престанеш да я очакваш. Обичта остава при тебе завинаги, когато не я отритнеш, след като си престанал да я очакваш. Защото злото и инатът в човека, животното в него, личната амбиция на гордостта и тщеславието отриват любов-*

*та, ако не дойде когато **те** искат. Така Господ си играе на мач с искащите...*

*Формулата "или всичко или нищо" произлиза математически от самия център на пъкъла, нарича се "перфекционализъм" или "свръхегоизъм" и не дава възможност на живота да покълне в никаква форма. Високият идеал няма нищо общо с тази формула! Високият идеал се постига на степени, на твърде малки степени, и Божественото се разпознава по това, че е доволно от най-малкото. Всичко останало е уста на ламя, била тя пъклена, ангелска или илухимска. Ако претендирате за многото – **дайте** многото, **не искайте** многото!*

Всеки един от вас трябва да знае, че е виновен, че в тоя свят вие сте дошли с присъди до един и че доживявате доживотен концлагер. Да ламтите за лично щастие, и то с устата на ламя, когато пред вас са пияниците със шмайзерите, е най-малкото абсолютна слепота за положението ви. Вие сте на фронта - тук щастие няма, не е възможно и скоро няма да бъде възможно. Който иска да дезертира, майната му. На Мен Ми трябват Трима, не 10 000. На Мен Ми трябват двама, не трима. На Мен Ми трябва един, не двама! Един, но истински! Един, който не циври, който е стиснал зъби и прокарва тунел под мрежата. Вътре в това заграждение, в този клозет, дето плувате, само да се отворите устата, за да кажете "искам" – знаете с какво ще се напълнят?... Е,

*ако пък искате малко ракия и малко топло посред ада, можете и да въртите флирт с някого от пазачите, с презрените фукльовци, които заемат високите места в света. Те ще ви турят на коленете си и ще ви приказват с речник от осем думи, пък дори и да са 80 000**...***

*Речникът на Отца Ми е малко по-голям**...** Работата е в това, че тия пияници и убийци са усвоили фасадата на таланта и подобието на интелекта, за какъвто приемат иронията, съмнението и спора. Същевременно получават заплата от ония, които държат карабините и които не разрешават на умните опоненти да излязат от ямите. По тоя начин придворните службаши минават за гении и за "честни" в очите на по-изостаналите, тъй като никога не са се срещали лице в лице с достоен противник..*

***Те** ти ги "три изречения", Пролонна**...** Ако някой си мисли, че може да Ме накара да млъкна – прати Ми го... Поздравявам те, че можа да отключиш Контакта, понеже приятелят ви се е заключил със 70 катинара и ключа...*

27.XI.126(1990)г.
София - Изгрев

ЛЮБОВТА ИЗИСКВА, НО САМО ОТ СЕБЕ СИ

ЖЛО / Ноинна

20,20 - 21,25ч.

Силата на отказването е равна на силата на искането. Отказал съм на имащите, а не на нямащите. Ти си имаща, а не нямаща, но искаш повече от това, което е определено. Ако човек е доволен от малкото, което са му дали, може да очаква скоро голямото, което ще му дадат. Ако сте недоволни от

малкото, което са ви дали, не очаквайте скоро голямото. Това са предазбучни истини – това са още резките и чертичките на душевната култура. Даже и с хитрост можеш да "надлъжеш" съдбата си – ако решиш да търпиш и да не искаш, само и само за да се изпълни законът. Съдбата ще види, че е хитрост, но ще те възнагради за търпението, понеже самото търпение за провеждане на хитрост подготвя характера за чисти времена. Затова и светските хора стават понякога по-добри ученици от религиозните или твърде емоционалните, тъй като те са научени на търпение.

Зарята на Бъдещето не може да диша нормално в блатото на миналото. Тия същества, на които прислужваш, не са виновни, че повечето спят, въпреки чистите им души и сърца. Съòбщество не съществува още. Няма такова постижение сред хората на Земята. Всички групировки са породени или от алчност, или от страх. Практически, овцете не са общество, нито пък глутницата или ятото.

Поканих ви да направите дом на Словото, с опити за дом на Делото. Помолих ви да разделите тегобите си поравно, но вие не сте виновни, че не можете. Похвалявам ви за някои чудесни жестове и постижения, но това не е достатъчно. Трябва да повторя най-простата истина, че атомът се изгражда отвътре-навънка, и че за да има последен слой, най-първо трябва да има ядро и първи слой. Ако човек не е

съвършен, сам той не може да почита ближния и да служи на ближния. Ако не може да обича най-близкия си съвършено, той не може да обича и семейството си, напълно невъзможно е да обича приятелите си, народа, отечеството. Друг е въпросът, че най-близките обикновено са кармични врагове. Но ако ти два електрона не можеш да удържиш в орбита, и то най-близко до себе си, как ще удържиш 15 или 20 по-отдалечени?

Разрешаването на противоречията вътре в себе си, вътре в дома и семейството, вътре в най-тясната ядка на Братството, е ключ към разрешаване на всички общочовешки проблеми и противоречия! Сред своите си човек оголва своите най-големи недостатъци и има шанс да изяви най-големите добродетели. Така че, преждевременното отсъствие от кармичните или некармични отношения в най-интимната група води до ексцесии в по-голямата група. Ето затова съм казал, че жената, която е изтърпяла мъжа-алкохолик до края на живота си, е светица. Небето ви освобождава от такава връзка само в изключителни случаи, когато вие вече сте годни да търпите и служите с разбиране. Понякога 5 или 50 прераждания са необходими, докато се научите да понасяте недостатъците и особеностите на ближните! ***Тогава*** *само, един ден Бог ще каже: "Освобождавам те от карма, понеже се научи на примирение!" Това примирение и това бащинско, майчинско разбиране ти ще*

проявиш към братята си и няма да им четеш нотации, нито ще ги натирваш с остен към техните задължения, т.е. няма да си деспот и капризник. Да оставиш другия свободен да се проявява какъвто е – това е качество на Бога! Да оставиш другия да пропада, когато сам иска да пропада и не ни иска ни меда, ни жилото – това е позицията на Божественото! Няма ли човек тия качества, по-добре е да се върне в семейството си и да почне всичко от нулата. Ни молитви, нито писания, ни театри могат да ви спасят, ако вие не сте смирени, толерантни, разбиращи. Всеки отговаря пред Бога само за себе си. Бог иска от нас само личния пример. Ако не беше така, Той щеше да очисти света мигновено, нямаше да остави тоя батак пред лицето Си.

Та значи, сам Господ се е смирил, познавайки закона, а ние искаме да раздаваме правосъдие... Но това произлиза от вашата опака природа - от онова, на което ви е научил дяволът, от желанието ви да се налагате. [Да,] има във вас едно чувство за ред, за правда, което ви говори отвътре, понеже се стремите към един уреден свят. ***Правда обаче не се въдворява, а се сътворява!*** *Ако* ***вашето*** *поведение е оазис в пустинята, това е достатъчно. Ако не можете да търпите ханове и пазари, отдръпнете се и покажете що е личен дом и семейство. Ако, напротив, решите, че ще бъдете доктори или певци на площада, пророци или ратници, научете се да спите*

*на камъни и да ви прескачат хората. Няма **никаква** любов, по-голяма от любовта на архангела, който жертва самотата си, за да се качват по него гладни кученца... Ако вашата любов не е такава – останѐте си вкъщи и бъдете майка, съпруга, снаха, дъщеря и внучка. Малък атом, но здрав! Голям атом, но плачлив, не се приема.*

*Аз исках да ти подаря една голяма, голяма лична любов! **Тя** е оная, която осмисля живота и която прави даже от Господа възлюбен на Бога, понеже Господ, от **лична** Любов към Баща Си прави всичко в света, а не от любов към безбройните части. **Няма** любов като любовта към обекта, ако обектът ти е свързан с Бога. Но обектът ни се дава в ръцете ни само тогава, когато сме обикнали Бога – друг път няма! Да правите ултиматуми към Небето да ви осигури първо обект, пък после да служим на Бога – това е родоотстъпничество! Такъв случай досега Бог не е позволил, нито пък е възможен, понеже с това би настъпил провал на Творението. Психологически е невъзможно да стигнеш до обмяна с обекта и да задържиш обекта дълго до себе си, ако не си посветил сърцето си първо на Бога. Забележете: оня, който се е посветил на Бога беззаветно, става мощен магнит - и тогава няма да има някой, който да не го обича.*

Така и вие, отказвайки се от първата жажда – партньорството – и посвещавайки се на Необятно-

то, почвате да светите, да се подмладявате, да очаровате. Тогава хиляди ръце ще се протегнат към вас, ***но вие не се връщайте, не свивайте гнездо само с едного, ако това ще бъде за сметка на всичките.***

Бог няма нищо против личната обич. Той знае, че на нея се гради половината Вселена. Нямате ли сродна душа, не сте ли я срещнали, половината Вселена не съществува. Понякога "сродна душа" обаче не се разбира от вас като сродство в идеите, потребностите и желанията, а като някой, който да ви достави удоволствие и да ви ходи по гайдата. Вие понякога сте велики в способността да следвате сродна душа или да я вдъхновявате, но скоро се уморявате, понеже искате компенсация.

Любовта не очаква! Това, което очаква, не е любов. Не че нямате нужди и жажди и че те не плачат неудовлетворени.

Мили Мои! Първи сте ***вие*** *в тоя нов свят, който настава! Аз поемам 9/10 от мъките ви, поемам ги! Постарайте се поне 1/10 да я изнесете достойно. Ако не се мъчех Аз, вие нямаше да съществувате, щяхте да сте станали на пихтия.*

"АН" – течението на Любовта – усмирява, а не буни душата, понеже Любовта е желание да развържеш, а не да разсечеш. "Докога – питат Ме – докога все ***аз*** *ще развързвам, все* ***аз*** *ще услужвам, все* ***аз*** *ще разбирам, без никой да ме разбира; все* ***аз*** *ще давам,*

без да ми дават, и то всичко?..." - Аз мога да ти дам няколко милиона адреса на хора в инвалидни колички, на нещастници по лудниците и в домовете за сираци, на достойни мъже по бойните полета и на майки, отхранили змии в пазвите си. Как тия хора търпят и понасят? Ниско им се поклони и благодари на Бога, че не си на мястото на някой от тях, а си млада и здрава, и хубава, хубава, хубава! Че си прекрасна, че имаш две чудни деца, че имаш приятели, каквито няма никой цар на света, че си срещнала Сам Бог на Земята и в ръцете ти пламти Книга на Словото, че пред теб са необятни простори на творчество, свобода и любов – на любов, която се раздава, а не очаква! ***Понеже любовта е дадена да се раздава на нямащите, а не на имащите****. И когато така сме раздавали с пълни шепи, с кошове, Бог един ден и на нас ще каже: "Дайте му сега и на него!" Любовта не е да се стиска и да се пази за някого, който не заслужава, или по начин, който е начин на бабите ни.* ***Любовта се моли – но само на Бога! Любовта изисква, но само от себе си!*** *"Никой няма по-голяма любов от тази, щото да отдаде живота си за приятелите си!" Пък, ако само тихо изтръгне въздишка от сърцето на ангел, то знайте: Бог предпочита* ***въздишката*** *пред съня на студеното безлюбие. Бог няма да остави и тебе ненаситена, ако не викаш на балансьора над Ниагара в момента, когато е по средата****...***

Декември 126(1990)г.
с. Чуйпетлово

ПРИКАЗКА ЗА РОЗОВАТА ПЛАНЕТА
(двойна устна холизация)

(До половината – чрез Тойонус; от там до края – чрез Авелуни-Авеста. По молба на Източника, тя продължи приказката, също импровизирайки устно веднага след Т. После я записа по памет, а по-късно я възпроизведохме цялата и на аудиозапис, с музикален фон)

Имало едно време една розова планета. Тя не била всъщност планета, а розова капка вода, висяща в пространството, която блестяла и от нея излизали и се преливали цветовете на дъгата. Та била осеяна с розови, прозрачни цветя. Те били прозрачни, но меки; меки, но светящи, плуващи в капката. Във всяко от тях спяло момченце или момиченце, а докато спе-

ли, над тях се носели розови вълни и жужене. Те зреели като плодове, а докато зреели, се свързвали с цветчето чрез розова нишка, която можела да се разтяга чак до небето. Нощем те сънували и излизали надалеч в космоса, но все пак оставали свързани с цветчето чрез тази розова нишка. Сънищата им се носели като облаци, излъчващи тиха музика, а поетите нощем долавяли техните сънища и вдъхновено пишели най-прекрасните си стихове.

В друг план, планетата представлявала розово море, в което душите спели и сънували. Те можели да излитат много нависоко, но само нагоре. Когато искали да се доближат един до друг, да се съберат момченце и момиченце в едно цвете, нишките им ги дърпали обратно в собствените им цветя. До детенцето в съседното цветче не можело да се стигне, освен чрез излитане в друг свят. Единственото, което можели да направят тук, било да се хващат за ръце.

Една сутрин едно момченце се събудило, огледало се и възкликнало:

- Ах, колко е красиво!

Скоро се събудили и другите и казали:

- Ах, колко красив сън сънувахме, но сега вече се събудихме... Как, как да станем близки?

Изведнъж отдолу се чула музика и хиляди гласове заговорили като един:

- Не можете да станете близки. Вие можете са-

мо да излизате нагоре!

Това бил гласът на планетата, която се казвала Платония. Гласът идвал от самотоѝсърце, което представлявало плетеница от всички розови нишки, събиращи се там.

Момченцето, което първо се събудило, сега самó повело разговор с планетата:

- Не мога повече да живея така! – казало то.

- Нима не си щастлив от моята розова нишка, от моето сърце? – запитала Платония.

- Но аз искам и друго. Аз искам да прегърна и приятелката до мен...

- Ако стане това – отвърнала Платония, – аз ще избухна в червена, огромна искра. Не разбираш ли, аз не съм вода – ако се съберете, ще пламна в космичен пожар!

- А какво да направим? – запитали всички в един глас.

- Може някой да отиде на Златното Слънце и да попита Златния Човек как да живеете по-нататък – казала в отговор Платония. Тогава той ще ми даде ново име и ще ме спаси от магията на една космическа магьосница...

- А мога ли аз да го сторя и как да стигна до там? – запитало момченцето.

- Може, може, може – отвърнала планетата. – Но трябва ***всички*** *момиченца около тебе да те обичат с всичка сила и да се радват, че те обичат* ***всич-***

***ки**. Само тогава ще могат да прекъснат твоята розова нишка - и ти да отидеш.*

Момченцето се съгласило да опита. С дясната ръка хванало момиченцето отдясно, а с лявата – момиченцето отляво. С краката си докоснало момиченцето отдолу, а с глава – момиченцето отгоре. Но изведнъж момиченцето отдясно го пуснало и казало, че не иска да го хване за ръката, докато го държи момиченцето отляво...

- Недейте така – замолило ги момченцето. – Така не ми давате сила да се освободя от розовата нишка.

Тогава едно момиченце го погалило и казало:

*- Аз те обичам! Нека не се караме. – И всички отново се хванали. Но ето, че пак едно момиченце се пуснало и казало, че му се свива сърчицето, когато **друга** го хване за ръката...*

И ето, че отново се чул гласът на Платония:

*- Видя ли, те са **мои** деца…*

- Тогава какво да направя? – почти плачело момченцето.

- Има една Райска птица от дъги – отвърнала планетата. – Перата̀са дъги, клюнътѝе от дъги, очитѐса дъги – тя цялата е една дъга!...

Ако ти запееш една вълшебна песен, която се роди в сърцето ти, тя ще ти отговори с танц - и в тишината ще разбереш отговора.

Момченцето запяло една много тъжна песен - и

след миг птицата долетяла. Тя затанцувала прекрасен танц: завъртяла се като спирала, после стремително се спуснала надолу, шеметно рисувала фигури в пространството, а откъдето минела, оставяла следи от дъги. Всички гледали зашеметени. Когато тя свършила танца си, момченцето въздъхнало, а тя го запитала без думи, със сърцето си:

- Разбра ли?

То отвърнало:

- Разбрах. Рано е още да имам приятели и приятелки, трябва да разчитаме само на себе си...

- Наистина ли разбра?

- Разбрах... – отговорило то унило.

Птицата казала нещо на ухото на Розовата Планета.Тогава тя възкликнала:.

- Но как? На него са му нужни още 300 хиляди години да зрее, за да може да извърши това!

Птицата кацала:

- От любов и милост към хората, за него този срок ще се съкрати и той ще може да отиде.

- Нима "вретено"?... – учудила се Платония.

- Да, "вретено""- отговорила Райската птица.

Никой не разбрал какво означава това. Само момченцето, пеейки странна и тъжна песен за самотата и въртейки се все по-бързо и по-бързо, се превърнало във вретено. Отначало кристално като диамант, а после - тъмнорозово. Изправило се в своето цвете - и когато се появили светлинни спирали, то

се спуснало до сърцето на Платония, тя извикала от болка, а то изведнъж се изстреляло като червена стрела - да търси Златния Човек.

Червеното вретено летяло с шеметна бързина, а там, откъдето минавало, оставяло диря от дъги, защото Райската птица му била дала тази способност. То не знаело къде се намира Златното Слънце, но в устремния му летеж го водела една звезда, изпратена от Райската птица, която също се въртяла и излъчвала разноцветни сияния.

Много или малко летяло - никой не знае. Най-после усетило, че приближава – навлизало в сияние от бяла светлина и нежна топлина. То било още в периферията на Златното Слънце, където светлината не била тъй ярка, а топлината била все още търпима. Но колкото повече летели навътре, толкова се увеличавали светлината и топлината, защото това не било нищо друго, освен Любов. А там, в центъра, се намирал Златният Човек!

Момченцето не би могло да продължи навътре в предишния си вид. То вече не било червено, а постепенно просиявало и изсветлявало - станало оранжево, жълто, бяло, кристално, прозрачно, а сърцето му било вече златно. То наближило центъра на Златното Слънце, което съвсем не приличало на звезда, нито на нещо друго познато. Златното Слънце – това бил самият Златен Човек, от когото струяла Любов!

Момченцето съвсем намалило скоростта, защо-

то вече било стигнало до Престола, където седял и го чакал Златният Човек. То Го наближило в гръб, спряло се, и мълчаливо поздравило. Златният Човек останал да седи неподвижно, с гръб към момчето. Той толкова дълго чакал някой да стигне до Него, че сега искал да се наслади изцяло на срещата. Най-после му заговорил, но без думи, със сърцето си:

- Браво! Ти издържа всичко дотук! А сега, смяташ ли, че имаш сила да видиш лицето Ми?...

Момченцето мълчало. То било преминало през всички изпитания, но никога не се било замисляло ще има ли такава сила или не. С него била Любовта, сърцето му било златно, водела го обичта му към всички, които чакали неговото завръщане… Сега то не можело да прецени. Но Златният Човек, Който сам му бил подарил златното сърце, отдавна знаел отговора.

Той бавно се изправил и също тъй бавно се обърнал към момченцето, в целия Си ръст. Блясъкът бил ослепителен! Момчето не погледнало веднага нагоре – то бавно плъзнало погледа си, докато накрая срещнало погледа на Златния Човек. От очите му струели такава светлина и Любов, каквато никой в цялата Вселена не бил виждал. Под сиянието на добрите златни лъчи, момчето мълчало – в такива случаи словото е по-слабо от Любовта. То стояло под водопад от лъчите на Любовта и започнало да просиява – почнало само́ да излъчва светлина.

Думи не си казали. Царела пълна тишина, звучала музика и греела светлина – това е Златното Слънце, чийто център е Златният Човек!

Момчето се приготвило да отлети обратно, но преди да замине, трябвало да получи дар от Слънцето. Това било ябълка – в ръцете му била поставена Златна Ябълка. Златна, но прозрачна, преливаща във всички цветове на дъгата от щастие!

Момчето благодарило мълчешком и започнало бавно да отстъпва. А Златният Човек, изправен, го благославял с очи. То вървяло заднешком, без да обръща гръб, и оставило диря в Слънцето. То си отивало много бавно, за да запази и съхрани в себе си всичката Светлина и Любов, всичкото благословение, което получило като дар.

На самия край го чакала звездата, но той вече знаел пътя за обратно. Наметнат с плащ от светлина; с ябълката, скрита под него, той се отправил обратно към дома. Пътят му се сторил дълъг, защото там го чакали с нетърпение. Всички се били събрали и вече им било невъзможно да живеят по старому. Затова той летял с всичката бързина, на която бил способен, а звездата вече не го водела - само го придружавала. Откъдето минел, оставял златна следа! Жителите на много планети и звезди, които в този момент вдигали поглед към Небето, виждали златно сияние, но малцина от тях разбирали, че край тях минава човек, който е бил на Слънцето.

Когато наближил тази част от всемира, където се намирала Розовата планета-капка, той леко разтворил плаща си и започнал да осиява всичко със златна светлина. Златното му сърце излъчвало светлина - почти толкова силна, колкото на Слънцето. Но не бивало да ослепеят тези, които още не били готови да я видят, затова момчето стояло почти плътно загърнато.

*Розовата планета, изтерзана от чакане, вече не била розова, а станала синкаво-лилава. Момчето приближило, осиявайки всичко около себе си, но останало над планетата. Обърнало се към всички, които го посрещнали с истински възторг, и ги помолило всеки да седне в своето цвете и да сведе поглед. Тогава отметнало плаща си - и златната светлина заляла планетата! Тя вече не била нито розова, нито синкаво-лилава, а почнала сама да свети. Цветята се разтворили и листчетата им започнали свободно да плуват из Капката – **разпаднали** се затворите на душите! Сега всички можели да се прегръщат и радват свободно. Настъпил истински празник, но съществувала опасност от опиянение, понеже те още не били вкусили от Любовта, в която няма страх и ревност. Магията на космическата магьосница все още действала, макар и с непълна сила.*

Тогава момчето извадило пред всички Златната Ябълка. Момичето отдясно, което стояло наблизо, посегнало към Ябълката, защото знаело, че е от

Слънцето, но момчетоѝказало:

*- Не можеш да я задържиш, тя е за **всички**!*

В този момент Ябълката избухнала и се превърнала в хиляди капки светлина – толкова, колкото били момиченцата и момченцата на планетата. Всеки вкусил от новата Любов, която съществува само на Слънцето.

Магията била прекъсната!

От този ден нататък планетата носела вече ново име – Аполония.

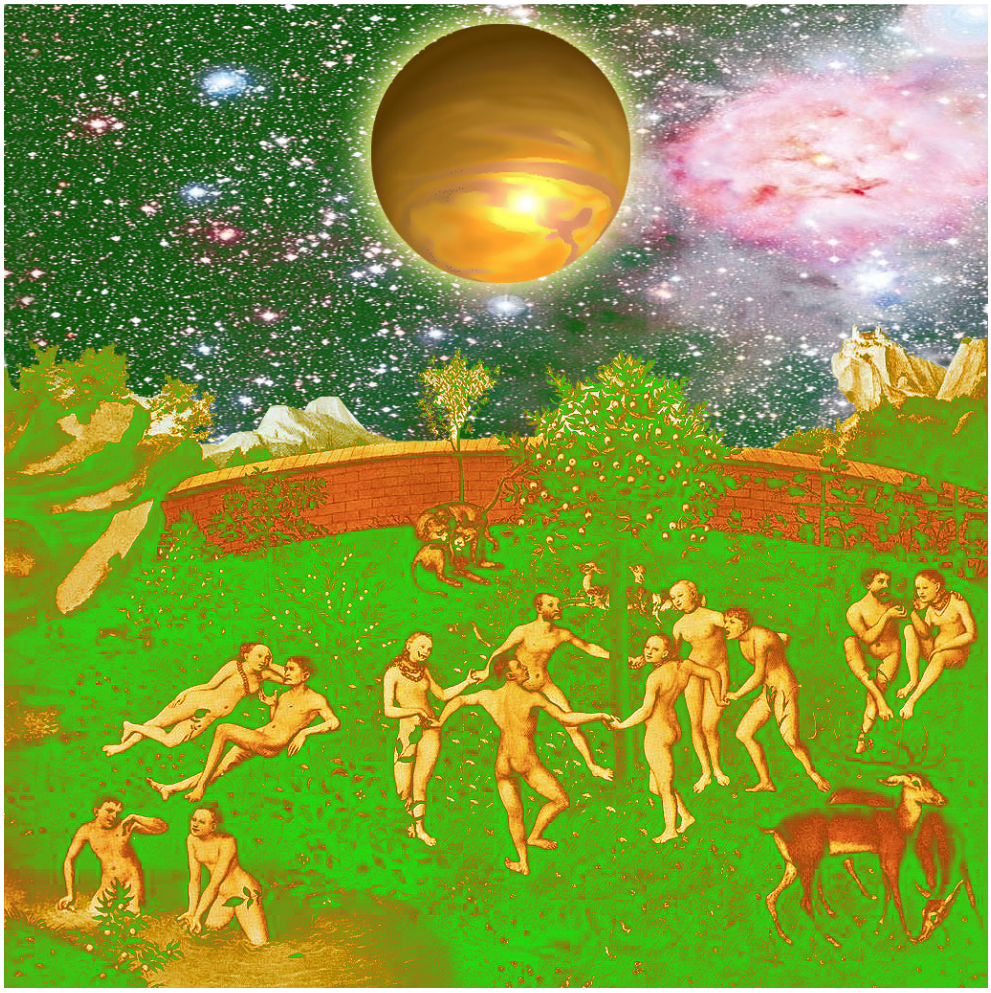

10.XII.126(1990)г.
София - Изгрев

КАК СЕ СПАСЯВА ЧОВЕЧЕСТВО

ЖЛО / ДДС

Уникална икона на ап.Петър и ап.Павел, отговаряща напълно на откровението в това осияние, че те са сродни души от Вечността. Беа Нади би ги нарекла "делени". Техни мощни проекции се срещнаха през 20 век в женско и мъжко тяло, но не е било писано или не можаха да постигнат крайната цел на "делените" – отново сливане в едно същество. Ако е било писано, а "делените" не успеят да усетят зова на Вселената (или единият от тях), пътищата им отново ще минат по пътя на въздишките и мъченичеството. А как чака Небето Възкресение чрез Блаженство!

Предварителни думи на приемащия: Нека никога не забравяме, че личните послания на Елма не са само към един човек, но към всички от сродната верига на този, към който се

обръща. Ако някой е брънка от 20-хилядна или 20-милионна верига от сродни души, които горе са едно същество, то обръщението в осиянието е към всички, а конкретният получател е само един микрофон или щепсел, макар и изключително важен. Ако в даден космичен миг един от веригата може да изиграе ролята на всички, това не бива да го възгордява, понеже в следващия миг друг ще бъде избраната точка от холограмата. Ето защо това не са "суперлативи" за възвеличаване и съблазняване на една личност, за да бъде вкарана в ада – това са прийоми на други сили. Ако някой повярва на духовете или манипулаторите на земята, че е преродено еди кое си величие в единствено число и му стане драго от това, трябва сериозно да се замисли накъде е тръгнал.

20,33ч.

Преосвещена и едносакрална!

Никой няма Невестата, но ето сега Невестата дойде! Иконата, от която се поят всички икони на Земята, Светата Дева, облечена в ризница, сила и власт небесна; оная, която отри с косите си Моите нозе и която имаше една душа с Петра, а обичаше Павла повече от брат. Оная, която не пестеше мирото, която Ме обливаше с него!

На кол и на кръст се покачиха тези огромни Мои полкове от светии и последователи, понеже в ония времена Павел, Мария и Петър не можаха да познаят Магдалина, че е Моя най-напреднала ученичка от всички! Магдалина нямаше предпочитания, освен към волята Божия, а ето, някои от вас още не могат да обичат онзи, който е Мой, повече, онзи, който ги привлича. Ръся с нови сълзи и трендафили брачното ложе на Мария и я благославям: невесто, ясно звъни чистотата ти в Моите просторни обители! Надяна

корона и лавров венец от Оногова, Който ти написа хвалебствено слово. Конят и оня, който язди на него посред планините, е онзи, чрез който ти трябва да слезеш ведно със Сина си в нощта на человеците.

Наистина, Святогор е синът ти, който слиза сега отвисоко, но в момента ***ти*** *си на коня и носиш* ***него*** *под сърцето си! Онзи, който осия косите ти с корона и лавров венец, ги взе от същия този кон, който е носител, носител, носител! Царствена трапеза, наистина, с множество гости отвори той още много преди да се срещнете на Земята, понеже беше цар и познаваше мъдростта. Носещ зарята на божественото живот и неутоленост до ден днешен, поне-*

же утоляване на коронна жажда става само с едносакрална красота!

В противен случай невестите стават множество и той пее псалми не само за обич и мъдрост, но и за суетата на света… Невестите изчезват подобно на дим от видение, когато се явява Невестата – веднъж на 2000 години!

Но, за да се каже какво е "преосвещена' и "едносакрална", две църкви и двама братя-апотоли трябва да си подадат ръка и да се слеят в огнище накалено. От този момент Яков престава да се бори с Бога, понеже Мария и Петър хванаха ръката на Павел! Свещено е това целование на ръката на нейната църква, понеже множества сега се покръстват!

Забийте камбани, нощта си отива!

ОКО́Н, АЛО́Н, ОКАЛО́Н!

Останалото тайнство поема Мария.

Последният остатък от бившата църква трябва да се изкара от едно от рамената на Павел чрез свещените пръсти на Мария. Ако всеки от днес е едно и е верен на себе си, за пръв път ще се появи Две, ще стане възможно и Три, и - най-съкровеното – Четири. За да дойде Спасителят, триглавата църква трябва да стане единна в святостта на единното Слово и, така преклонена, главата единна да послужи на нозете на Вечния.

Павле, носи на ръцете сестра си отнине до века и преливай от нежност и обич и тук, и навсякъде, където ти се прелива; и не преливай, когато не ти се прелива. И оставай наединé с Мене, когато ти се остава, понеже твоята самота и самотата на Коня си остават основа на Зазоряването. Единица, и Двока, и Тройка, и Четворка, означава никой да не забравя никой, всеки да обича нежно и пламенно всякой и да бъде всякога там, където го напътва Ръката отгоре.

Прочее, отдъхвам Си замалко, понеже видях математическа възможност за единения на Евридка с Мария с двата полюса на главния Талвег, който поддържа планетата. Ако дозирането на нежността и пламъка бъде елохимно, четириъгълникът няма да се разпадне. Ако бъде само алохимно, все пак остава триъгълникът. Ако бъде илухимно, се спасява ***половин*** *човечество…*

Имате свобода да разумявате. Понеже, прочее, да разумееш значи да се разлъчиш с човешкия ум и да се влъчиш в божествения. За Божественото всичко е възможно.

Ако поемете – край на страданията!

21,14 ч.

16.XII.126(1990)г.
София – Изгрев

БЛАГОМЕНИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

ЖЛО / ДНП

"...а и нещо повече: самоотдаване и даване без замисляне. Там няма очакване на компенсация – грееш като слънцето, извираш като извор."

13,44-15,12ч.

Нещата стоят точно така, както се говорѝ преди обяд. Въпреки абсолютната свещеност на Двете Фази – Словото на Учителя в двете фази, – сега става крайно необходимо да се появи най-после и Третата – Словото, превърнато в Дело. Не че Аз не водих Делото и през двете фази, но сега Делото е

замряло, в името на Словото. Според един важен закон на съответствията, назначаването на някой Посветен на нова служба се ознаменува по ярък начин. Въпреки способността ти да предаваш Слово, ти си способен да твориш още повече Новото в организационно отношение, а също и да разпознаваш и да водиш души. Чрез тебе вече някои влязоха, още мнозина ще влязат. Кристалната преценка на духа ти се справя с всякакви мимикрии, разграничавайки мигновено зрялото от пъплещото.

Та сега, Мусала е дисертацията ти. Дипломната работа вече я защити. При получаването на ново посвещение, нова поръка, е необходимо поне за няколко минути или няколко часа, а за други случаи – няколко века, - един огнен дух или народ да прекъсне връзката си с Небето физически, да му отнемат патериците, макар и изработени от самия Създател. В това отношение, книгите са патерици, без които вие още не можете, но които Аз отнемам за миг, когато преценя, че някой може да ходи сам.

От настоящия момент, посланието към теб ще бъде напълно ново. Старото се съхранява, но то е диалектически снето – то е вярно, но като подточка на Новото. Очаквай ново послание! То трябва да бъде от петима холизатори на Мусала, като лично гарантирам, че това ще бъде ***чисто*** *единение. Единият от тях си ти. Трябва да се свържеш четвърти поред. Другите ще определя в последната минута.*

Любовта те моли да приемеш народа на Христа от цялата планета, независимо от ролята на другите побратими и посестрими да посрещат души.

Сега, да отговоря на два проблема, които тревожат холизатора: първият проблем е суперлативността на Словото във всички лични послания. По правило, именно тъмните си служат с гръмки похвали и възлагане на "космически мисии". Това коства много усилия на Дявола и той наистина протърква планини от цървули, за да ви качи на бесилото. Похвалите и порицанията са негова първа специалност. Но когато Сам Господ говори, Той не може да не каже самата истина и не се ограничава, с цената на нищо. Така че ония, които не вярват на своята велика и единствена мисия в Битието, от която то съществува, не винаги са чисти търсители на Истината и далече не всякога това [недоверие] е от скромност или страх от агентите на ада. Често те са горделивци, които се крият под маската на показното смирение или под плаща на мантията за водачество. Като не признаят, че Учителят е жив и че Словото не престава никога, те си отварят процеп сред лековерните, за да могат да ги манипулират.

Вторият проблем е относно неповторяемостта на монадните имена, освен в редки случаи, при различни отговори и послания до едно и също лице. Това е карало някои холизатори да мислят, че спонтанният акт на едно лично послание е наистина при-

умица на фантасмагорията, понеже, ако наистина се диктувало от най-високо, то монадните имена би трябвало да се продиктуват [същите] и след години, дори и когато холизаторът ги е забравил, понеже са стотици.

Искам да ви кажа, че абсолютното монадно име не се произнася и не може да бъде произнесено на никой език и от никоя йерархия или цивилизация. То се произнася само от Създателя, в момента на създаване на монадата. Сам Създателят никога повече не споменава това име, понеже има опасност да унищожи творението си. Името му е напълно достатъчно, за да съществува във Вечността, но това име не бива да се произнася повече от един път. Обаче преводите на монадното име, които Аз давам напълно математически, според кода на вашите звуци, може да се произнасят повече пъти, ала само от онзи, чието е името, и то във върхови моменти на живота му. Този превод няма сътворителната или унищожителна сила на оригиналното [име], поради което опасността се намалява многократно. По тази причина, забраних на някои народи да произнасят и Моето най-близко име до истинското повече от веднъж в годината. Подобно споменаване се разрешава само в молитви, създадени лично от Първоучителя, и в Словото, потекло от Него. Във всички останали случаи, разните религиозни кариеристи и тщеславните проповедници и писачи принуждават хората да слушат

свещеното име в контекст от глупости и измами, с което предизвикват войни, болести и природни бедствия. Сам Аз се пазя от споменаването на най-свещените думи, когато преценя, че моментът или обстановката не са подходящи.

Безпокойството на предаващия се дължи на пикливата ви наука, за която повторяемостта е критерий за истинност. Това е валидно, но за... повтарячите в науката... Който не е повтарял класа, той знае, че освен статистическата има и друга – "тотическа" причинност. Сто "Тота" не са необходими – нужен е един Тот! Ония, които извеждат една истина от множество повторения, са свързани с Пралайя, а не с Тот. Така че, не искайте от Мен повтарянето на имена и термини винаги по един и същ начин в различните отсеци на времето и пространството, тъй като Аз не съм грамофонна плоча, а Всемирна Улфония. В тази Улфония, пътувайки във времето и пространството, Моето принципно Слово не задължително и не винаги може да стигне до една планета в одеждите на предишните термини. Както един звук стига до вас с различни обертонове и различно звучене през различните ъгли на Вселената, така и термините се самопроменят чрез музика, математика и езикова кабала, когато ви говоря от друга позиция в Космоса. По-скоро, другата позиция сте вие, а Аз съм неизменно в центъра. И ако Ме откриете в някой звук, останал единствен от някой предишен термин,

от някое предишно облекло на понятието, Аз ще считам, че вие сте ученици и гении.

Формалистите, на които още перат пелените, обичат повторяемостта, понеже си правят много приятни таблички и много "точни" формулки, които важат само зад скобата на ясновселената. Аргументът пред скобата [обаче] е Онзи, Който може да направи на пух и прах всички предишни значения! Отец Ми има ***това*** *предимство, че когато Му омръзне прекалената точност на ясновселената, се превръща в нула пред някоя грамадна скоба и се умножава по Определеното Битие…*

Тогава ясновселената става такава, каквато е: една Абсолютна Нула и по образ, и по знак, и по вторичност!... Тя не може да бъде протон ***никога****. Протон може да бъде само Отец Ми, Който твори Новото! Когато ясновселената се среши и почне да изглежда твърде прилично и подредено, та започне да търси сметка на Отца Ми защо не прилича на Самия Себе Си в следващия творчески момент, Той се превръща в неутрон и застава пред скобата. Така се получават великите Цикли на Проявата и Ликвидиране на Проявата.*

Така и всеки един от вас, който е син на Баща си, а не незаконороден, трябва да се превръща в нула пред всяка система и всяка организация, която стяга душата с правила и осъждащи думи и погледи. Така

***или вие** ще изчезнете, **или системата**; **или на̀едно** ще изчезнете, за да се усмихне Бог на Небето отново и да ви повика за… весел траур.*

– Какво трябва да се направи, за да дойдат средства по линия на фирмата?

- Средствата и условията, както и много щастие, идват в милиардната част от секундата, когато ползването им се определи правилно. Ако правилно определите ползването на средствата, условията и личното щастие, ще трябва пак Аз да се намесвам, понеже всичкото злато на вселените и всичките ангели и богове на щастието ще се привлекат да се струпат на вашата малка планета…

Никога не е имало случай нулата да не дойде, когато единицата е била единица. Когато човек се посвети на Бога напълно, ама стопроцентно, тогава позитронът привлича нужния електрон от Хаоса на Тестото - и атомът се образува незабавно. Силата на протона и точността на неговия потенциал отговорят на силата на вашата Любов към Бога и на точността на плановете ви за разход на средствата, на личното щастие. За всяко същество, този план е различен.

Ако вие попаднете точно на плана си за разход на средствата и личното щастие, поставяйки общото на първо място, а частното на последно, вашият позитрон ще привлече електрон от Пралайя незабав-

но. ***Ако личното щастие или условията се бавят, това показва, че вие имате план да ги ползвате неправилно.*** *И тогава, даже и да сте грабнали нещо от Космоса в мигове на просветление, протонът във вас, който е Сам Бог Отец, що не се лъже, ще се превърне неизбежно в неутрон и ще прати електрона навън на майната му. Така се разрушават всякакви човешки, ангелски и боговски щения, които не са съобразени с плана на Цялото.*

Съвсем конкретно отговарям за фирмата: прекръстете фирмата на нещо по-благородно, но не и "фондация". Тези термини са преизпълнени с вибрации на черната ложа от прекалената им консумация – затова и ви загубих печатите.

Ако някой е свързан с Мене по дух, няма първо да пълзи пред термините и формите на ***света****. Аз нямам намерение да фигурирам като "банкова сметка" към фирмата на Н-ви… Друг е въпросът, ако вие фигурирате като банкова сметка към Мене, понеже Моята банка се вижда нощем на Небето, а през деня ви облива с лъчите си! Моята банка е вътре в сърцата ви, в сърцата на хората, и от нея може да се получи всичко, което се дава даром като отблагодарение. Тъй че, като не купувате и не продавате, непременно ще тръгнат нещата на Н-ви, понеже те са дошли на Земята за победа. Същевременно, ще се възбуди и мисията на Д-ви, понеже Драгост и Победа са двата полюса на Проявеното Битие.*

*Клон, клон, клон! Ако баща ти е “реалист” и не може да откликне на практика на икономиката на Бялата Ложа, направи си клон или остави **него** като клон на нашето “Благоменително Дружество”. Разменянето на блага доброволно, от благодарност и вътрешна потребност, се нарича "физиология на живота" и от него са живи всички същества в Битието! Благоменителността не се съобразява с адското счетоводство, понеже даването е винаги повече от вземането и няма кой да ви търси отговорност.*

Обявяването на програмата според принципите на Протона привлича всички, които се възхищават от нея, и така започва обмяната на блага... Всеки дава това, което може. Обвиненията в разхищение и неправилно разходване на благата не са валидни, понеже Протонът, ако измени на програмата, просто престава да привлича блага, престават да му се възхищават. Така всяка формация трябва да се разтури, щом е започнала да разпределя благата користно или по принципите на пъкъла, приумиците на ангелите или титаните.

Вие сте Ми най-смешните същества на света – като циркови клоуни: дръпваш чергата към себе си, а самия стоиш още на нея. Е, как няма да паднеш?...

А сега, прочетете днешния подарък пред всички.

Задава се въпрос във връзка със загубена чанта, в

която е имало лично послание от Елма, “Заветът на цветните лъчи”, Новият завет и други материали, както и документи на фирмата “Атлант”. Каква е символиката на това събитие? – В разговор преди обяд на същия ден се казва, че това е символ на предстояща промяна…

Що се отнася до принципа на божествените благоменителни дружества в Битието, той не съвпада с понятието "бартер". По скоро, той е "неравностоен бартер" без никакви преговори и отчетност, а и нещо повече: самоотдаване и даване без замисляне. Там няма очакване на компенсация – грееш като слънцето, извираш като извор.

18.XII.1261990)г.
София - Изгрев

ЗАКОНИ НА БРАТСКАТА ОБИТЕЛ

Има закон: най-долният етаж – на Делото – трябва да подсигури средния и горния. Делото и Май-

*чинството наедно трябва да подсигурят най-горното – Словото. Ако средният етаж – бременни, кърмещи и майки с деца - закъса, долният пренася всичката си база на средния и се спасява или другаде, или в една стая на средния, ако не притеснява Светата Обител. Закъса ли обаче и най-горният – Словото, - даже и средният пренася базата си най-горе и се спасява другаде или в горницата на Словото – **ако има условия**!*

При всички случаи, сърцето и главата трябва да работят. Ако закъса сърцето, главата може да си образува ново сърце (Това може да е в противоречие с откритието на науката, че в сърцето, а не в мозъка се крие програма, която може да възстанови целия организъм, ако нещо му се случи. За да даде тук Елма приоритет на главата, вероятно то е защото в случая подрежда символа на етажите пространствено, и затова сравнението е аналогично – б.п.) .

Без Словото ще пострадат милиони, без средния етаж – само една група, без долния – само крайниците. На физическия етаж (или стаи, къщи, обители) живеят само ученици, които се занимават с Делото. От гостите остават най-дълго само такива, които изучават Словото или работят за Словото или Делото. За останалите има хотели.

На духовния, душевния, сърдечния етаж, живеят само бременни и майки с деца до 7-годишна възраст. За деца над тази възраст се открива нова обител. На този етаж не е допустима постоянна помощничка

– помощниците се редуват по списък или по жребий. В противен случай се образуват астрални склерози и смучения.

На божествения етаж живеят и работят само посветени на Словото. ***Всеки*** *може да работи за Словото; ако няма място – по списък или по жребий. Неизменните обитатели се посочват от Елма.*

Ако един дом на еснафи или една резиденция се поддържат по-добре от един дом на Бога, то значи, че дяволът още е по-силният на Земята. Така и събитията не ще закъснеят.

Поначало, "спасяване" на долните етажи по-горе се допуска само нощем. Денем те работят за закърпване на пробойните в кораба; ако потрябва - до издъхване. (Сигурно тук става дума за микроскопични пробойни, тъй като ако са по-големи, нощем няма спане... – б.п.)

Стотици и хиляди сестри и братя, любящи и възлюблени, читатели на Словото и сътрудници на Братството и Делото трябва да концентрират усилията си, за да поддържат един Дом на Господа! А колко още такива домове и обители ще има да поддържате! Ако Бѐлите, Бойците, са разсеяни, появява се ***"спан"*** *– амралнова недостатъчност! Тогава червените кръвни телца си отиват. Понеже "спан" значи спане...*

Зле сте с изпита!

18-21.XII.1990 г.
София – Изгрев
Симеоново

МОЛИТВА ЗА МИР

детско утро-спектакъл в три действия
(оказва се, че било холизация)

Интензивната работа с класическите осияния бе прекъсната от едно внезапно озарение на Ноинна. Тя е сънувала тази нощ - живо и в светящи цветове - приказната история на едни деца, които измолват от Ален Глас небесен пламък, за да посади искри Божии в сърцата на две момичета без душа – да станат истински хора. Също както в "Пинокио" и "Малката русалка" и в много други приказки. Един приятел доразви идеята-съновидение на Ноинна в детска пиеска. Това стана тъй спонтанно и бързо, че до сутринта пиеската бе готова. После само я коригирахме поради бързото писане на ръка и я преписахме на машина. Героите се явяваха от космоса съвсем живи - и церемониално ни се представяха един по един...Тази пиеска е включена в един сборник с литературна фантастика, и според първоначалния замисъл нямаше да се включва в тия томове тук с осияния. Сега обаче Ален Глас подшушна, че това си е чиста двойна холизация, подобна на "Приказка за Розовата планета", както и на няколко фантастични разказчета и един цял роман, намерили място в споменатия сборник. И че трябвало да се помести цялата и тука. Ето я:

<u>ПОСТОЯНЕН ДЕКОР:</u> гирлянди, висящи от тавана на целия салон, изобразяващи зимен елхов лес с окачени сребърни играчки – топки, топчета, звезди, кръгчета и др. Преобладават червените и белите. Същото се изтегля и на сцената, само че се издига постепенно до тавана. Създава се впечатление, че над главите на всички искри безкрайна гора от елхи. Въведение с инструментален запис на "Елхòви лес".

<u>ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:</u>

Момченцето Амариус
Ален Глас
Принц Брилянт
Саждичка-Къпинка
Снежинка-Глухарче
Принцеса Лунина

Княз Опал
Мимове и деца-сираци
Майката на Амариус
Мъжът на майката на Амариус
Директорът на Дома за сираци
Саламандри, силфи, ундини, елфи, гноми и Децата-Цветя

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Първа сцена

Чува се и постепенно се усилва люта зимна фъртуна с "Ездата на валкюрите" от Вагнер. В зимната нощ се появява снежен смерч, който постепенно се успокоява и се върти в центъра на сцената – все по-бавно и по-бавно – и накрая се разпада на снежинки.

Едно момченце се изтъркулва от смерча и с мъка се изправя на крака. Изведнъж се затичва и започва да блъска по невидими врати на различни места по сцената, викайки отчаяно:

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС: Искам при мама! Мамо, маменце, не си отивай! (накрая сяда уморено в снега).

Чува се глас иззад сцената:

ГЛАСЪТ НА ДИРЕКТОРА: Добре де, добре, дру... госпожо! Никой няма да знае. Това ни е правилото.

МОМЧЕНЦЕТО: Мамо, мамо!

ГЛАСЪТ НА ДИРЕКТОРА: Тука е дом за сираци, госпожо, и все пак... Нима мислите, че някакво си камъче на шията може да замени...

МОМЧЕНЦЕТО: Маменце! (започва да търси нещо по

гърдите си и после – навсякъде по сцената)

Сепва го кънтящ басов глас. В синхрон с думите му, светка алена светлина на сцената, като от мълнии. Като говори, Ален Глас кънти и откънтява величествено на всички страни, като в планинска буря:

АЛЕН ГЛАС: Какво търсиш, момченце?

МОМЧЕНЦЕТО(като на себе си): Изгубих подаръка от мама! Това ми е единственото! Казва се берѝл. Едно малко розово камъче... (продължава да търси по земята)

В същия миг една розова светлинка, съпроводена със странна и нежна музика, започва да витае над момченцето по сцената. В един момент сякаш влиза в него, започва да се уголемява във вид на прозрачна розова сфера, обгръща го, за огромно удивление на детето, и то се опитва да я докосне отвътре с пръстче, но тя се спуква като сапунен мехур и се явява мигновено на екран със задна прожекция във вид на слънце или планета от фантастично красив розов берил. Амариус се спуска да го обгърне с разперени ръце, но когато се приближава, изображението бърже се смалява до розова точка. Тя отново полита и витае над сцената, а накрая изчезва.

МОМЧЕНЦЕТО: Къде, къде ми е вълшебното камъче?! Къде, къде е любовта?... Къде е тайната врата?... (с последните му думи пак зазвучава музика и момченцето заспива в снега)

<u>Втора сцена</u>

Предизгревен час: тайнствено тъмносиньо – зимна

гора. Скоро гласовете на героите ще зазвучат като през много води, сякаш от друго измерение, и постепенно ще стават все по-ясни и звънки. Звучи приказна музика – от Лядов или в неговия стил.

ГЛАСЪТ НА САЖДИЧКА(отляво):

Милувка, порив и сълза,
и стихнал повей на бреза...

ГЛАСЪТ НА ПРИНЦ БРИЛЯНТ(от средата на сцената):

... и път към ясната зора,
и лъх от слънчева гора;
и кротко светнала трева,
и звън от славей в синева...

ГЛАСЪТ НА СНЕЖИНКА(отдясно):

...и тайната на хубостта:
да си дете на Вечността!

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС(събужда се):

О, мамо, свят ли ми се вие?
Кажете ми: кои сте вие?
Приятелите ми, нали –
от сънищата ми дошли?

Усилващо се камбанно изпълнение на "Радостта на земята" от паневритмията (от парижката грамофонна плоча или в нов аранжимент). После звукът отслабва и остава за фон на репликите.

Отляво изведнъж се явява Саждичка.

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС: Саждичка!

Там, където се е явила тя, има заснежена бреза.

САЖДИЧКА(удивена от зимата):

Милувка, порив и сълза,
и снежен повей от бреза...

Появява се пак розовата светлинка, лети из сцената, застава на едно място. Постепенно се уголемява и се превръща в светеща планета или слънце-берил. Гората заискрява. Небето е дълбоко синьо.

Явява се Принц Брилянт.

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС: Принц Брилянт!

ПРИНЦ БРИЛЯНТ(диви се на снега и небето):

Кристален свят... – Здравей, зора!
Каква гора! Каква гора!
Брилянтен пух ли е това?
Каква страхотна синева!

(Принц Брилянт – на възрастта на Амариус – произнася "р"-то като немците и французите).

Във въздуха изведнъж се сътворява Снежинка.

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС: Снежинчице! Снежинке...

СНЕЖИНКА:

...и тайната на хубостта -

да си дете на Вечността!

Зад Саждичка се явява Княз Опал – Владетелят на Сажденатa Вселена.

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС(смутено): ...Княз Опал...

Музика от Сажденатa Вселена. С вълшебен замах, по радиуса на ръката си, Княз Опал ветрилообразно превръща цветния декор в черно-бяло, негативно изображение.

КНЯЗ ОПАЛ:

Но хайде, баста със това!
Не стигат бедните слова
за любовта
(въздъхвайки замислено)
за любовта...

До Княза бавно и тайнствено изплува из мрака Принцеса Лунина, зазвучава аранжимент на Лунната соната. Принцесата оглежда обстановката, нещо неѝхаресва и прави магическо движение – в обратна по-сока на това, което е направил Княз Опал. По радиуса на ръкатаѝдекорът възвръща позитивния вид и цве-товете си, но сега е вълшебна, дълбоко синя звездна нощ. Снегът е осветен от ярка лунна светлина, но луна на небето не се вижда.

ВЪЗКЛИЦАНИЯ: Принцеса Лунина! Принцеса Лунина!

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА: ...Затуй, здравейте, милички деца!

Отново декорът е осветен като пред изгрев слънце.

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА И КНЯЗ ОПАЛ: Обични, сладки сърчица!

ВСИЧКИ АРТИСТИ НА СЦЕНАТА: Под белоснежните ели...

ВСИЧКИ АРТИСТИ ОТ СЦЕНАТА И САЛОНА:

Добре дошли!
Добре дошли!

(Подканват и публиката да ги приветства по същия начин)

Изгрява слънцето сред тържествена музика и гръм от салюти. Пак се явява планетата-берил сред гора-та.

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА(осветена ярко от слънцето и на фона на нежна музика):

Здравей ти, утро!
И сега
пламни във нас като дъга!
Здравей, брилянтен зимен ден –

(Принц Брилянт артистично се покланя...)

и добър ден,
и добър
ден!

Във този час на радостта,

искрящ от сняг и чистота,

(Снежинка на свой ред се покланя грациозно)

да пеем, мънички чеда!

ВСИЧКИ ОТ СЦЕНАТА: На свобода!

ВСИЧКИ ОТ СЦЕНАТА И САЛОНА. На свобода!

Мимовете в салона скачат върху столовете и пейките и спонтанността им увлича и децата-зрители.

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА:

Ръце хванете, рожбички, сега –
да сме едно във радост и тъга
и да запеем в утринта
за любовта!

КНЯЗ ОПАЛ (гледайки занесено Лунина, с въздишка):
... За любовта!...

ВСИЧКИ ПЕЯТ ВАРИАНТА НА ИЗВЕСТНАТА ПЕСЕН:

Любовта е извор –
тя живота ражда;
тя е с дъх на изгрев,
и всемирна жажда!

Все напред да ходим
в пътя на доброто –
с благостна обхода
и смирена кротост.

Припев: *Получи от нея*
милости желани
и балсамно лей я
над сълзи и рани!

Всичко туй незнайно
върши тя самата –
като нежна майка
всекиму в душата.

Който обикне
семенцата драги,
в него ще поникнат
добрините благи.

Припев: *Получи от нея*
милости желани
и балсамно лей я
над сълзи и рани!

Слънцето което
оживотворява,
със любов детето
топло озарява.

Буди и омайва
в него семенцата
и му пълни тайно
с добрини душата!

Припев: *Получи от нея*
милости желани
и балсамно лей я
над сълзи и рани!

Докато пеят тази известна българска песен от Б. Дуно, всички на сцената и от публиката са се хванали за ръце или са се прегърнали. Използват се всички възможни сценични ефекти, включително и прожекция на диапозитиви върху артистите и декора, за постигане на фантастичност и необикновена красо-

та. Песента се прелива в друга музика, в същата или сродна тоналност. Чисто, божествено сопрано или глас на момиче като от Бахова кантата лее дивна ария без думи, в съпровод с орган и оркестър. Когато почва да говори Принцеса Лунина, музиката отслабва, но остава като фон.

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА:

От цветните вълни на песента,
до пряспата на всяка чистота,
с безброй ръце,
с безброй ръце,
ни милва любовта!
Че тя е вечно тука и сега
и разтопява всякоя тъга...

Амариус завира личице в полите на Лунина, а Саждичка и Снежинка се сгушват в обятиятаѝот двете му страни. Принцеса Лунина продължава:

Че тя е пролет, полет и река;
че тя е бяла мамина ръка
и може всичко!
Да, деца!

В това време притъмнява и се почва неритмично алено святкане. При думата "бяла", Снежинка е започнала да целува и гали ръката на Лунина, а Саждичка си гледа озадачено ръцете...

КНЯЗ ОПАЛ(намигайки и потривайки ръце, а накрая имитира весело Лунина):

Тя прави вълк едно с овца
и котка с мишка си живее,
и "куку" мъти яйчица,

(при“куку”прави движение с дланта – върти я)

и агне с тигърче си блее...

(имитира гласа на Лунина)

Със нея всеки, разберете,
забравя своите несрети

(прави се на нещастен)

и всеки начумерен ден

(чумери се много смешно)

се сменя с нов, благословен...

(прави се на светец)

АМАРИУС (откъснал се е от Лунина и, слушайки Княз Опал, се сеща за своето камъче): Но где е?

Потърсете го сега!
О, моля ви се, помогнете –
берила ми от мама намерете!

В този миг пак се почва червеното святкане.

ПРИНЦ БРИЛЯНТ:

Недей плачи. Че и при вас
май се обажда Ален Глас;
или пък точица една
пролива ярка светлина...

КНЯЗ ОПАЛ: "Ален Глас"... Глупости на търкалета!

АМАРИУС: Никакви глупости. Аз вече съм чувал Ален Глас.

САЖДИЧКА. Няма никакъв Ален Глас! В Сажденатa Вселена няма Алени Гласове и разни ми ти светещи точици тинтири-минтири... (Саждичка започва да забавя и да насича думите си, но Княз Опал я мята на коляното си по корем и почва да я курдисва с огромен ключ в гърба. Тогава Саждичка, възбудена и съживена, изпява наизуст, като скоропоговорка): И въобще, на който почнат да му се причуват разни гласове тинтири-минтири и да му се привиждат бабини дивотини, трябва да иде на доктор! (поглежда към Княз Опал).

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: …Да го курдиса!…

МОМЧЕНЦЕТО: Аз пък ви казвам, че чух Ален Глас – когато паднах от оная снежна върхушка…

САЖДИЧКА ….Чул си чушки!…Въобще, всички, които ги повдигат върхушки…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Ти, Саждичке, въобще нямаш думата. Ти нямаш и понятие какво значи Брилянтена вселена и кой Глас е таткото на Брилянтените Човеци…

СНЕЖИНКА: Нито пък ти е известно, че студът и чистотата са най-хубавото нещо на света и че ние в Снежната Вселена също виждаме не една, ами милиарди блестящи точици…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Не я слушай и нея, момченце! Тя може да е чиста и бяла, но затова пък е студена, страшно студена. Знам ги аз... снежните човеци. Те могат да те оставят да умреш от глад и студ и хич не им мига окото! (Снежинка нарочно или инстинктивно мига с едното око…) Те също нямат светеща точица вътре в сърцето си като нас, хората – могат само да отразяват. Кой кво направил, кой кво казал – всичко знаят. А като стане дума да ти подадат ръка – иди ги чакай да слязат от небето…

СНЕЖИНКА: Да, ние много трудно слизаме от небето, защото по пътя танцуваме. Ние сме... снежинки…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: И затова сте толкова лековати… "Хи-хи-хú, хи-хи-хú" – само им дай да се гевезят и да си играят с хората…

САЖДИЧКА: Ти пък, Ва-ше Ве-ли-че-ство Прин-це Бри-лян-те!...Да не мислиш, че не те помня кой беше и как изглеждаше горе в Сажденатa Вселена? - И двамата сме произлезли от един и същ въглен, какво ми се правиш на диамант!

МОМЧЕНЦЕТО: Да, но вие вече се скарахте!…Нали щяхме да търсим моето вълшебно камъче? Нали щяхме да търсим някого, който да ни обясни какво е любов? (и продължава, пеейки):

Любов, любов, къде си, питам аз?

(Игра на светлини, музика, вълни, въздишки сякаш на морски прибой)

Във снегопада или в звезден час?
Във плясъка ли на вълните
или в копнежите на дните?…

САЖДИЧКА:

…Във топло слънчево дихание
Или във утринно мечтание?
Там, там, във полъха на зноя
Или във хладината на покоя…?

ПРИНЦ ОПАЛ (затваряùустата с длан и продължава):

Ще можем ли да те открием?
Я дай ръце да си потрием!

(поглежда към Лунина)

И да не бягаме от топлината,
Тъй както поп – от Сатаната…

(кръсти се и после показва рогчета с показалци)

МОМЧЕНЦЕТО:

Но как, но как да я открием?
И камъка!
Кажете вие?

Оглушителна гръмотевица. Тимпанен бой - и отново замиращи морски вълни. Силно яркочервено святкане сепва героите, които са се замислили.

АЛЕН ГЛАС: Гърмът на Гръмотевицата Гърми Гърмящо! Гърмът на Гръмотевицата Гърми Гърмящо! Алуùн - Таралùн - Таралòн!

Силно барабанене и съответен модулиращ звук за напрежение.

МОМЧЕНЦЕТО (в настъпилата мъртва тишина, след барабаненето, пада на едно коляно и затваря очи) :

А-лен Глас
Който чуват го децата…
Моля те, моля те, отговори ни!

АЛЕН ГЛАС (бавно и загадъчно): Има една Тайна…

КРАЙ НА ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Вятърът пее без думи "Песен за светлия път" (почти всички песни тук са от Учителя Беинсà Дунò. Да се разучат с компетентен музикант). Всички на сцената се окопитват и се заслушват в песента на вятъра. Последователно се включват и мелодията и гласът на кристалите, и гласът на блясъчетата – с подходящи ефекти и музикални инструменти. Аленото святкане. Веят се клони и ръсят снежинки.

АЛЕН ГЛАС: Има една Тайна…

ГЛАСОВЕ: Каква, каква, каква?

АЛЕН ГЛАС: Има песни, с които се лети по звездите…

МОМЧЕНЦЕТО: Това ли е тайната?

АЛЕН ГЛАС: Има песни, които лекуват най-различни болести…

САЖДИЧКА: А има ли песни за сърца на Саждени Момичета…?

АЛЕН ГЛАС: … Има песни, с които се извикват плодове…

КНЯЗ ОПАЛ: …и най-различни зеленчуци…

Гневно забързване на трептенето, съответно тимпанно или електронно глизандо.

АЛЕН ГЛАС: (недоволен)…и такива, с които се разглобяват Опалови Князе!…

КНЯЗ ОПАЛ: (доверително към публиката): Това е само за камуфлаж. Иначе е мой Човек…

САЖДИЧКА (уплашена): Княже, как смеете! Та Той може…

КНЯЗ ОПАЛ: Какво, какво, какво чуват ушите ми?… Нали нямаше – тинтири-минтири - никакви Алени Гласове? А някои вече разговарят с тях и даже треперят като трепетлики…

АЛЕН ГЛАС: …Има и песни, които…

Професионално изпълнение или запис на същата песен. Постепенно се включват и героите, и гости от салона. Всички пеят познатата:

ПЕСЕН НА СВЕТЛИЯ ПЪТ

Мога да постигна, що желая! –
Във живота всичко се постига.
Ще нося слънчевите блага
във всички човешки сърца –

там, дето се ражда радостта,
там, дето царува любовта!

Постепенно в пеенето се е включил и самият Ален Глас, с невероятно плътен бас.

МОМЧЕНЦЕТО: Ален Глас, наистина ли всичко е постижимо? Нима мога да намеря своето камъче? Даже и съвсем, съвсем самичък?

САЖДИЧКА: Ти не си сам, миличък! Аз съм с теб. Нали щяхме да търсим нещо?

Звездичката се явява отново и витае из сцената, после става на розова пеперудка. Момченцето гони розовата светлинка из въздуха, а Саждичка го наблюдава и не разбира какво става: тя не я вижда.

МОМЧЕНЦЕТО: Берилчето, мойто берилче!

САЖДИЧКА: Хайде, хайде, какво се въртиш като… Какви мухи гониш из въздуха!

МОМЧЕНЦЕТО: Това не са никакви мухи. Това е звездичката!

САЖДИЧКА (Гони го и го дърпа): Хайде стига глупости! Аз нищо не виждам.

МОМЧЕНЦЕТО: Саждичке!

САЖДИЧКА: Дрън-дрън ярини… (задържа го и го назидава) Това са фантасмагории! Ние живеем тук, на Земята; и всичко, всичко, всичко излиза от нея. И тво-

*ето камъче е дошло **от земята**…*

МОМЧЕНЦЕТО: Не! То е от мама!…

САЖДИЧКА: ...и е пропаднало някъде вдън земята. И всичко хубаво, и цялото щастие ние изкарваме само и само от земята. Чуваш ли! (Разтърсва го).

МОМЧЕНЦЕТО: Нищо, нищичко не разбирам…

САЖДИЧКА: Ето, виж (прави две магически движения и в ръцетеѝсе явяват два малки инструмента: кир-ка и лопата). Хайде да покопаем! Дълбооко, дълбоко... И тогава всичко ще разбереш. (Прегръща разплака-ния Амариус)… Миличък мой! Колко много си пре-живял… (При магическите движения, които Саждичка прави с ръцете, със всяко замахване, на степени, става все по-тъмно.) Ето, виж (показва му как се копае)… Не разбираш ли? Така правят всички майки и бащи, всички разумни същества по вселената. Иначе какво ще ядем, как ще се топлим, как ще се облича-ме?

Момченцето взима кирка и замахва да копае.

ЖЕНСКИ ВИК ОТКЪМ ЗЕМЯТА: Ооох!

Момченцето изпуска търнокопчето.

САЖДИЧКА: Какво, какво пак ти става? (разтърсва го) Съвземи се! Ти мъж ли си? Кекчо такъв, страхо-пъзльо! Сигурно, ей тука на, няма никакво мускулче… А? Я да видя. Хе хе хе хе хе хе !… Жабешки мускули… Глупости, даже и жабешки не са. Жабата скача еей… знаеш ли колко нависоко? А пък тая кека тука не мо-же да дигне и една нищо и никаква кирчица… Умориии

се!… От едно копване – и край, мортос. Това ми било мъж! Пък и много лесно е някои да ми се оправдават с разни ми ти тинтири-минтири гласове… Като не могат да дигнат и една детска казми́чка…

Започва дъждовна буря с гръмотевици и светкавици.

МОМЧЕНЦЕТО(засегнато): Кой, аз ли!

САЖДИЧКА: Ти, ами! (грабва кирката, но този път Саждичка я държи здраво и не я пуска, за да го настърви. Започва боричкане. В дъното на мрака се вижда, осветяван от мълниите, философски застанал, Княз Опал, който наблюдава сцената)

КНЯЗ ОПАЛ: Виждате ли? Така става всеки път, когато някоя гъска се опитва да вземе здравето на мъжа...

Вдясно се появява Принцеса Лунина, крайно разтревожена. Момченцето, най-сетне, успява да изтръгне кирката от ръцете на Саждичка и даже я блъсва на земята, но тя е доволна:

САЖДИЧКА: Ето, видя ли, че си мъж!

Момченцето с все сила замахва и забива кирката до дръжката в земята. Страхотен женски писък процепва въздуха откъм земята и Момченцето се ужасява. Писъкът на Земята е в синхрон със сребристозелена мълния. В същия миг, Принцеса Лунина в дъното на сцената се хваща за сърцето и пада.

КНЯЗ ОПАЛ: Ето ти история… Това го нямаше в сценария…(пак стои неподвижен и се подпира на нещо

невидимо). Принцеса Лунина се свестява и с мъка се изправя. Княз Опал се явява мигновено до нея, оставяйки оригинала си на предишното място, за да я подкрепи, грижовно и галантно. После двойникът му изчезва и остава само първата поза.

КНЯЗ ОПАЛ: Простете, колежке, но… тази реплика я нямаше във…

ПИНЦЕСА ЛУНИНА: И това го нарича "реплика"!...

В същото време бурята продължава, децата са мокри до кости, Момченцето зъзне и трака със зъби от студ и ужас и повтаря някакви несвързани срички, като невменяемо.

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА (продължава): Пожалете го, сър! Вашите сценарии са винаги много…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ (явява се внезапно в средата на сцената в тържествени бели дрехи, въоръжен до зъби с оръжията на Брилянтната Вселена.) Той се явява в мига на думата "нашите" и казва: ***Нашите*** *сценарии, братовчедке, ако смея да се намеся. Мисля, че ви е напълно ясно, че сме авторски колектив и…*

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА: …че първата и последна дума винаги е имал и има единствено и само Той!

Гръм и алена мълния при думата "Той".

ПРИНЦ ОПАЛ (раздвижва се неспокойно, понеже Саждичка е вдигнала кирката и пак се кани да копае): Добре, добре, добре!... Млъкнете сега, защото е дошъл, може би, най-важният момент в живота на Амариус.

Аз тоя миг във всеки сценарий го дебна с векове и години! От това зависи всичко: дали някой ще продължи или няма да продължи да бъде жалък плъх, говедо или свиня…

(Онова, на което се е подпрял пренц Опал, се оказва скиптър, магически жезъл или някакъв космически уред. В този миг отгоре започва да се спуска Снежинка: тя пада дълго-дълго, подобно на лека, пухкава перушинка - насам-натам, насам-натам, като махало, над сцената - и същевременно си пее и танцува като в транс. Княз Опал, с ясно прещракване, завърта някаква гривна горе на уреда и започва цъкане. Нощта си е нощ, мълниите и дъждът продължават, всеки импровизира своята роля, но при всяко светване се вижда, че движенията са разложени стробоскопически и доста забавени. Само Пришълците играят в нормално време)

ПРИНЦ ОПАЛ: Хайде пък сега! Тъкмо в най-важния момент! Намерила кога да се развие...

(Отива и навива Саждичка. Тя отново е с вдигнати ръце и е започнала да сваля кирката надолу. В същия миг Снежинка вече е кацнала на земята, но е заела позата на изцъклена снежна кукла и не мърда)

ПРИНЦ ОПАЛ: ...Ноово двайсе! То бива, бива работен ден, ама пък чак толкова...(към колегите си и към публиката): те и тия се курдисват, ама с хладилни батерии. Иначе как ще проповядват на хората своите теории, за да ги тренираме?… Тия пък учат, че човек трябвало да бъде изцъклен и студен, защото всичко било в нереагирането…

(Вади нещо откъм гърба на Снежинка и слага друго. Тя веднага се съживява и почва да танцува, като се предпазва да не докосне някой или реагира болно от докосването)

ПРИНЦ ОПАЛ: ...Инак щели да се стопят… Ехее, колко ги имам още модели…Имам и такива, дето се самонавиват. Едни се самонавиват от повелително наклонение, други от дърдорене, трети – от ръкопляскания. Последен модел! Добре че в тая пиеса… Че то момченцето вече ще замръзне…

Но ето, Саждичка вече почти ще забие търнокопа си в земята. От това ще произтекат драматични събития. Всички съзнават това, но Принцеса Лунина е най-обезпокоена и затова се намесва:

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА: Колеги, съжалявам! Ще използвам правото си на вето в сценария (Оживление, изненада, въпроси). Според мене, той (сочи Момченцето) съвсем още не е готов. Имайте милост! След всичко преживяно, струва ми се няма да издържи…

КНЯЗ ОПАЛ (гневно): ***Държа*** *на сценария! Точно – до* ***последната*** *светкавица! Ако не издържи – майната му. Шкарто не ми трябва в космоса. И без това космосът е пълен с подобни боклуци, които не са издържали… Колежке, тъкмо вие ли ще настоявате за такова нещо? Не е ли очевидно, че боклуците започват да командват, когато не сме ги треснали здравата?*

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: И аз държа на сценария! Само че без цинизъм, колега. Човешката душа има нужда от сътресение, но и от пламенно приласкаване след нещастието. Иначе хората се озлобяват…

Още миг – и Саждичка ще докосне с кирка земята. Героите продължават да излагат горещо своите позиции и малко късно забелязват, че вече никой не слуша и не изслушва никого, пък и от няколко секунди червените мълнии и гръмотевиците са станали не-

приривни. Всички се оглеждат тревожно.

КНЯЗ ОПАЛ: Добре де, добре… Старецът нещо се тревожи… Вдигам ръце…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Да върнем да́дъра с два часа назад.

СНЕЖИНКА: Казва се "кадъра", а не "дадъра", ваша светлост…

Никой нѐобръща внимание. С подходяща разведряваща музика и чрез операции на Княз Опал с неговия жезъл, действието се връща два "дадъра" назад.

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА: Разбирате ли? Много е важно! Той сигурно затова се намеси, защото филмът на случките би убил Амариус. Много ви моля - направо настоявам: като дойде моментът, да бъде без картина, само със звук…

*ПРИНЦ ОПАЛ: Добре, добре, нямам изход, ваше сиятелство (покланя се церемониално на Принцеса Лунина). И **законът** е на ваша страна, и волята на **Стареца**… Пък и **аз** имам малко мозък в главата...*

*ПРИНЦЕСА ЛУНИНА: Не е въпрос за правото на вето. Това е въпрос на малко по-милостиво сърце и малко разбиране. Това е **дете**, в края на краищата!*

*КНЯЗ ОПАЛ: Дете… Като са се на̀пнали да се раждат където им падне - да си сърбат попарата! Космически вкус и пипе значи не само избиране на **приятели**, но и избиране на **родители**… И **бягство** от родителите, ако потрябва.*

СНЕЖИНКА: Избиране на родители?...

ПРИНЦ ОПАЛ: Всичко се юрнало да се пръква тъкмо на тая скапана планета! Че баща му бил олигофрен, че бил някой мръсен бизнесмен или кръвясал пияница – хич не им пука! Са̀мо и са̀мо да дойдат да вземат участие в тая лудница и касапница на вселената…

Принцеса Лунина вече не иска да го слуша и запява примирителна, нежна песен. Звучи музика. Визуални ефекти на връщане във времето, може и обратен филм. С песента си, Принцеса Лунина приспива Момченцето, Саждичка и Снежинка, за да се върнат безболезнено два "дадъра" назад:

.....

САЖДИЧКА: …И всичко най-хубаво, и цялото щастие ние изкарваме само и само от земята. Чуваш ли? (разтърсва го)

МОМЧЕНЦЕТО: - Нищо, нищичко не разбирам…

САЖДИЧКА: (при нейните реплики обикновено сцената потъмнява. Тя прави магически движения - и в ръцетеѝсе явяват кирка и лопата). Хайде да копа-ем! Дълбооко-дълбоко – и тогава всичко ще разбе-реш. (прегръща го) – Миличък мой! Колко много си преживял…(показва му как се копае) – Не схващаш ли? Глупавичкият ми… Та така правят всички майки и бащи, всички разумни същества по вселената! Инак какво ще ядем, как ще е топлим, как ще се обличаме?…

СНЕЖИНКА: (от известно време лети във въздуха като птица в далечен полет на юг): Хората могат да бъдат и жееравии…(Музика. При репликите на

Снежинка сцената се облива в лъчезарна, но студена светлина, която трепти и слиза на вълни надолу.) – Всяка есен – на юг; всяка пролет – обратно. Нали на юг има всичко: и банани, и смокини, и праскови през цялата година? На юг е толкова интересно и хубаво… За нас, снежинките, там е смърт, но за хората… Чувала съм, че човек има ръце, за да лети, а не да копае…

Тъмнина, музика.

САЖДИЧКА (въобще не я вижда и чува): Не разбираш ли? Всичко идва от копането: като копаеш в рудника, като копаеш в себе си, като копаеш в някоя наука или някое изкуство, ти можеш да имаш всичко…

Музика. Светлина; радиални лъчи се въртят

СНЕЖИНКА: Някои казват, че при опити за летене, на децата израстват слънчеви пера и те започват да летят…

Настава пълен мрак, в декора се виждат земни пластове. Чува се шум от подземни води, удари от копане и пистолети и взривове под земята. Зловеща музика.

САЖДИЧКА: Миличък! (хвърля лопатата и го прегръща) – Не разбираш ли колко много те обичам? Аз искам да останем вечно тук, под земята. Или някъде горе, в някоя самотна къщичка сред гората – да бъдеш ***само*** *мой; и да бъда* ***само*** *твоя – и да произвеждаме гуми и нафта, и въглища - за щастието на хората! Нали затова съм Саждичка? Нали затова пушат тъй прекрасно всички комини?*

СНЕЖИНКА: …а телата им се обгръщат от нещо многого, многого приятно и хубаво – като светлина, - когато летят нависоко… Те така плуват и в космоса! Вътре може да се диша, не знаете ли?…

Светли петна-елипси се движат в дъното, и от тъмносиньото преминават в космоса през вълнуващи се дъги и водни бликове. Светлина. Звучи светла музика – тип Чайковски или Менделсон. Момченцето, очаровано, излиза от изкопаната дупка и гледа Снежинка във високото. Една сребърна струна се явява почти вертикално между тях и блести в пространството, а прелестното снежно момиче е наистина с лъчисти криле. В един миг нещо силно блясва там, на гърдите й, и момчето възкликва:

*МОМЧЕНЦЕТО: Камъчето, **моето** камъче! (сякаш от вика му, сребърната кордата се скъсва точно при думата "моето" и Снежинка се разтопява в пространството.)*

ГЛАСЪТ НА СНЕЖИНКА: (кънтящ и отекващ): - Ах, защо каза думата "моето"?…

САЖДИЧКА: Ето го! (почти в изстъпление): Ето го, ето го, ето го, ето го! Почти съм сигурна, че го открих!

МОМЧЕНЦЕТО (хвърляйки се поривисто обратно към ямата): Къде, къде, къде, къде?

*САЖДИЧКА: Лопатата ми май удари в нещо. Нещо **мъничко** звънна…*

Момченцето грабва кирката замахва. При удара пак се чува страшния женски писък. Амариус мисли, че

това е гласът на неговата майка.

МОМЧЕНЦЕТО: Мамо, маменце! (хвърля кирката и тя отлита с въртене нагоре).

В дъното изниква къща в двор. От вратата излиза жена – актрисата, която играе Лунина, – оглежда се тревожно и пак влиза. После вратата се изкъртва и бавно пада на трески (звук и говор няма) – вижда се как един мъж я е ритнал и с втори ритник блъсва жената навън, а тя държи Момченцето, са́мо по ризка. Мъжът е свиреп и пиян (артистът, който играе Княз Опал) и – кой знае защо – е в дрехи на въоръжен супермен. Жената пада, детето се изтъркулва напред и суперменът се насочва със сабя към нея. В следния миг вече не е супермен, но работник, и сабята се е превърнала в кирка. Мъжът нещо крещи и жената се хвърля между него и детето. В същия миг къщата изчезва и майката се е превърнала в самата Лунина, която довършва скока към Момченцето и същевременно блъсва Княз Опал, избивайки жезъла от ръката му.

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА: Беше казано "без картина", а не "без звук"…

КНЯЗ ОПАЛ: Има думата Старецът…

Червеното святкане.

АЛЕН ГЛАС (бавно и протегнато, кънтящо): – Князът е прав. Трети писък би го убил.

Задухва вятър, нощ е, прехвръква сняг. Наоколо няма нищо и никой, освен ограда и отворена дворна врата. По средата стои Момченцето, са́мо по ризка, и се

опитва да се загърне по-добре с нея. То не плаче, не е ужасено и тъжно, а гледа света с високо повдигнати вежди. Чува се гласът на Директора.

ГЛАСЪТ НА ДИРЕКТОРА: Не можем да го приемем, госпожо. Търсете си колая. Тука е пълно с такива – спят по три на легло. (думите му кънтят безнадеждно).

Изведнъж прожекторите започват да осветяват, едно по едно, и други такива деца по телената ограда, които гледат нямо и въпросително. От двете страни на този двор се явяват и други, а в дълбочина – последователно – и други, и други, и други такива огради с накачени сирачета. Най-мъничките съвсем нищо не разбират и се опитват да се качват нагоре, но не винаги успяват. В абсолютна тишина, съвестта на човечеството гледа към сцената доста дълго време.

КРАЙ НА ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

*МОМЧЕНЦЕТО: **Искам** го моето камъче, **искам** го, **искам** го, **искам** го! Берил се казва. Маминка ми го подари, когато тати ни изгони, защото съм бил… Искам да намеря някой, който никога да не ме изостави.*

*САЖДИЧКА: Ето, аз **никога** няма да те изоставя! Само слез на земята, само не гледай нагоре – там няма нищо. Това е измислица. Или... ти си просто много, много преуморен и болен…*

При последните си реплики, Саждичка отново започва да говори и действа насечено, като робот с развиваща се пружина, и пада на земята. Опал идва с въздишка, взима я от земята под мишница надолу с корема и си излиза, курдисвайки я …

КНЯЗ ОПАЛ: Присмяла се кука на криво дърво…

*СНЕЖИНКА: Не, не е измислица. Аз съм била горе – висооко, високо, почти под звездите! И мога да ви кажа, че там е прекрасно. Знаеш ли, знаете ли колко скъпоценни камъни има в небето – кой, **тя** ли ще ми каже, че в космоса няма брилянти, бисери, берили!?*

Подходящи подвижни декори или видео-илюзия за летеж. Звучи балетна музика. Снежинка, в подходящ балетен костюм, играе танца на свободата, звездите и красотата. Зад нея се явява Лунина и разпръсква с ръка снежинки, цветя и пъстри светлини и дъги. Танцувайки, Снежинка се издига все по-нагоре и по-нагоре, олеква все повече и повече. Момченцето протяга ръце, но не може да я стигне.

МОМЧЕНЦЕТО: Ела, нали щяхме да търсим вълшебното камъче?...

*СНЕЖИНКА: Ела **ти**! Не виждаш ли как ярко блести твоят берил на небето? Това, което търсиш, може да се намери само горе, само над облаците и на ледените планети – в Царството на **Снежните** Хора. Нищо земно не трябва да смущава сърцето на онзи, който иска да намери щастието! Всички велики хора на земята са имали дух, летящ дух, който първо се е реел някъде високо из небесата и от там е свалил всички бисери и съкровища на човечеството: музика, поезия, книги, танци, багри, картини… Ела с мене в царството на красотата!*

Усилваща се музика на песента “Давай, давай”, без думи.

МОМЧЕНЦЕТО: А какво ще стане с тревите, с цветята и с моите тъжни приятели? Там, при Директора, изоставени от всички? (вглежда се в пространството над публиката) Ето, аз и сега ги виждам – те стоят, стоят по мрежи и огради и чакат събота или неделя да дойде някой да ги вземе…(полива една градинчица-хълмче посред зима, с цветя и житни класове. Отгоре слиза слънчев лъч, чува се ручейче). Чува се песента "Малкият извор":

Светъл лъч отгоре слиза,
малките цветя да озари;
близо изворче извира,
леко блика, шушне, шумоли
и цветята вечно веселѝ!
Веселѝ, веселѝ, веселѝ –
блика, шушне, веселѝ,
блика, шушне, веселѝ...
Блика, шушне, веселѝ, веселѝ,
леко блика, шумоли
и цветята веселѝ.

СНЕЖИНКА: Хайде, какво чакаш! Да не си решил да ставаш зе-ме-дее-лец? – Ела да видиш колко е хубаво тука! Твоите жалки растения са нищо пред сънищата и виденията на страната “Фантазия”…

МОМЧЕНЦЕТО (без да вдига глава): Не, не мога. Ти можеш да отидеш и при най-чудните звездни човечества. Сред най-дивните звуци и багри, и сияния… Ти можеш да попаднеш дори сред ангелите. Аз ти вярвам и даже малко ти завиждам. (Започва алено вибриране. Запяват славеи и косове). Но като отидеш при ангелите, ти там ще получиш, няма да дадеш. А да

полееш едно цвете, това значи да даваш, а даването е по-горе от всичките неща!

Музиката се засилва във всички вариации и аранжименти и с хор на сцената. Аленото трептене става все по-бързо и радостно. Слънцето-берил се явява отново и разтопява снега по клоните и на земята.

В това време видимо се появяват от земята, на хълмчето и навсякъде, оранжеви минзухари, а отзад растат, заедно с тях, Децата-Цветя. С поливането на хълмчето от Момченцето, още от самото начало, духовете на дъжда – прелестните малки ундинки – са излетели от неговите шепички и сега се гмуркат на воля във веселите облаци, за да предизвикат дъжд. Така израстват минзухарите, тревите и Децата-Цветя, виейки се нагоре и полюшвайки се, както расте всичко живо в природата. Духовете на огъня – саламандрите – танцуват в слънчевите лъчи, духовете на цветята - чудесните елфи и елфички - също танцуват между тях и ги целуват. Накрая се явяват и тромаво подхващат хорце и добрите Джуджета – работните гноми... Всички пеят известната песен:

ДАВАЙ, ДАВАЙ

Давай, давай, всичко давай,
чисто семе пшеничено –
да се сее на нивата,
на нивата, красивата;
да се чисти през зимата,
да се радва на живота
всичко сето
на полето –
на полето
от небето;
на полето
от небето!

МОМЧЕНЦЕТО: Ето, виждаш ли? Снежинке, Снежинчице, къде си? (търси я с очи нагоре). Чуваш ли ме, виждаш ли, чуваш ли всичко това? (гледайки напред) – Вече за нищо на света не бих изоставил своите нови приятели, защото всичко излиза само от мен – само от моите малки ръце!

ПРИНЦ БРИЛЯНТ (сътворява се от нищото): – Ах, приятелю Амариус! Какво е станало с тебе?...

МОМЧЕНЦЕТО: Как какво? - Нищо…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Та ти целия светиш! Даже… повече от мене… Просто не мога да те гледам от светлина.

МОМЧЕНЦЕТО: Аз… нищо не виждам. Каква светлина?...

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Стра-а-хотни изненади! Какъв е тоя свят около тебе, какви са тия същества и неща? Аз никога не съм виждал и никъде такава … Това е нещо… Амариус, какво си направил? Да не си намерил най-после своя вълшебен берил?

Момченцето се сепва и се хваща инстинктивно за гърдите – търси камъчето. После се сеща как го е търсил по земята, във въздуха, в изображението на берила-планета или слънце на фона на гората. Но ето: няма го, а колко е светло и щастливо навсякъде!

ПРИНЦ БРИЛЯНТ (след продължително взиране наоколо): Амариус, ти не забелязваш ли нещо? (Момченцето също следва с очи посоката на погледа му).

Вълшебна музика. С огромен диаметър, на сцената се е появил като мехур вълшебният розов берил на Амариус и сега цялото действие се извършва вътре в него.

МОМЧЕНЦЕТО: Да, ние се намираме в нещо…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Нещо грамадно и розово, розово и много кръгло, нали?…

МОМЧЕНЦЕТО (разпознавайки берила си): Приятелю! (прегръща Принц Брилянт. Така стоят дълго прегърнати. После Амариус казва замислено): Дааа… Сега разбрах всичко. Човек никога не трябва да докосва с пръст розовите берили, докато са още малки…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Ами да! Което е още малко, се пука…

МОМЧЕНЦЕТО: А може би те не са виновни? Може би те са съвсем, съвсем тънки като малки и растат като децата? Ти спуквал ли си някога сапунен мехур?…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Охооо – и още как! (доверително): – Когато бях още черен и непрозрачен, с един Опален Магистър се учехме да пукаме мехурите на всички глупаци като хората по земята! Да се спукаш от смях колко нещастни изглеждаха…

МОМЧЕНЦЕТО (дълго мълчи и мисли, гледа нещо невидимо във въздуха): Нима само глупаците си правят мехури?

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Ни най-малко. Даже глупаците най-рядко се сещат – те предпочитат да ровят из земя-

та. Аз съм пукал мехури - ехеее – на знаменити професори, на индийски йоги и японски самураи, на големи сценични магарета и даже на пуяци от звездата Вега!...

МОМЧЕНЦЕТО: Хм… Колко интересно! Значи... и на Вега има пуяци?...

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: И още как! Правят едни страахотни многоцветни мехури като разперят опашките си, за да шашнат пуешките кокошки - и така ги вкарват в дупките си… Просто ... ги хипнотизират!

При "пеушки кокошки", Ален Глас започва да се смее неудържимо, с наслада, до задавяне, а след него и гласовете на невидимите приятели на двете деца, които си говорят. Алена светлина, в синхрон със смеха на Ален Глас.

МОМЧЕНЦЕТО: Какво?! – Пуешки кокошки и хипнотизиране с мехури и… пуяци, които живеят в дупки?…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Ако искаш, вярвай…

МОМЧЕНЦЕТО (пак се замисля и става сериозно): И, освен това, знаеш ли, Брилянт, аз открих – не, не, само предполагам, - че може да има и такива скъпоценни мехури, които никой не може да спука…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Не знам. Може би… (гледа с интерес вътрешността на берила, в който се намират, и мисли нещо).

МОМЧЕНЦЕТО: Може би… за да се получи някога някъде такъв скъпоценен камък-мехур, човек трябва да

е съвсем малък…

При думата “малък”, по стените на мехура-берил започват да се гонят странни вълни от цветове – като заливи, лъчи, бленди, избухвания от дъги. Започва странна електронна космическа музика.

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Внимавай! Сядай веднага долу! Не усещаш ли – той започва да вибрира!

МОМЧЕНЦЕТО: Принц Брилянт! Страх ме е. Какво значи това?

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Стой долу и не приказвай! (мирише нещо из въздуха). Стра-хот-но! – ти си произнесъл вълшебната дума! Така треперят космическите кораби преди отлитане! (гледа си часовника). Имаме още само една минута! Веднага си помисли къде искаш да отидем. В противен случай…

МОМЧЕНЦЕТО (възхитено): Ами, например, в Брилянтената все…

Розовата берилена сфера с децата изчезва. Остава само странен розов дим…

Отлитането е наблюдавано от всички герои досега без Снежинка, и в момента те се събират. Музиката пречи да се разбере за какво приказват, но от жестовете им става ясно, че те говорят за току-що случилото се. Вижда се суетенето и мъката им, че не знаят какво е станало с Амариус и Принц Брилянт. Изведнъж Саждичка възкликва:

САЖДИЧКА: Бърже, бърже, бърже тука! Латинките и

кремовете пеят с гласовете на момчетата!

Всички се приближават и слушат сащисани.

КНЯЗ ОПАЛ: Хуббава работа, ама хааа!… Един прост въглен почнал да слуша и музика от цветя… Къде ти остана "няма-го-такова-нещото"?...

Космична песен на Принц Брилянт и момчето Амариус ("Рàнен час" от Беинса Дуно). С тях пеят всички, но най-ясно се чува басът на Ален Глас:

Рàнен час е: всичко пей, трепти;
Слънце грей, радва се Душата на света
за великата любов.
Пей, сърце!
Забрави скръбта и бурите човешки
в тоя дивен час!
Чуй гласът ми!
Великият живот се ражда в тежката скръб.
Тиха радост, нов живот
носи тази буря на света.
Нов живот на любов
душа ми да стопли.
Свобода, силен дух и мир ще имаш ти!
Чуй гласът ми...
Тихи звуци теб зоват –
вечна любов там цари!

Ален Глас наистина изразява радостта си не само с песен – този път с различни дивни варианти на червеното и разнообразни плетеници и орнаменти в алено.

Чрез латинките и кремовете, от космоса долита песента на Принц Брилянт и Амариус с мелодията на "Сладкопойна чучулига". Постепенно се включват и участниците от сцената – познатите ни герои, Децата-Цветя, природните духове – и танцуват фее-

ричен валс:

Зов на хиляди слънца
Блика в нашите сърца
и превръща всеки миг (2п.)
В лъчезарен, огнен вик!

Разбери, че обичта
е в мига и вечността
и сред бездни и цветя (2п.)
разпиляна, пее тя…

Припев: На брилянти във небето
и на славеи в полето
разпиляна, Любовта
ни запява песента:

(Припевът 2 пъти; вторият път - с музикални вариации)

Че е в погледа ни благ;
че прогонва студ и мрак
и при най-нищожен звук, (2п.)
щом я викнеш – тя е тук!

Че и в нежни небеса
и с безбрежни чудеса,
и във точица една
тя е вечна добрина!

Припев: На брилянти във небето
и на славеи в полето (2п.)
разпиляна, Любовта
е безбрежна доброта!

Вторият път припевът е с музикални вариации – продължава без думи. Без никаква пауза се чува плачът на Саждичка, която не знае защо плаче. Прегръща и милва всички Деца-Цветя от

поведениетоѝстава ясно, че е дълбоко покъртена от песента и че любовта има много по-грандиозен обхват от това, което тя си е представяла. В абсолютната тишина и опразнената от всички сцена, тя запява ясно и със сълзи в очите, в нов аранжимент, припева.

В същото време, отгоре се спуща, люляна от ритъма, и Снежинка, пеещa втори глас в по-горна октава същите думи. Кацвайки, тя почва да се топи, превръща се във вода, но веднага израства във вид на Момиче-Глухарче, откъсва се от корена си и започва да танцува със Саждичка, която се е превърнала в Момиче-къпинка.

АЛЕН ГЛАС: ВНИМАНИЕ, ВНИМАНИЕ, ВНИМАНИЕ! АЛУИН - ТАРАЛИН - ТАРАЛОН! АЛУИН - ТАРАЛИН – ТАРАЛОН! Получено е съобщение, че Някои Снежни Момичета могат да получат сърца! Получено е съобщение, че Някои Саждени Момичета могат да получат сърца! Получено е съобщение, че някакъв странен розов обект се приближава със страшна скорост към Земята. Гответе се за посрещанеее! Гответе се за посрещанееее! Гответе се за посреееещанееее…

Чува се космичен звук от приближаване на Розов Берилов Кораб. Саждичка-Къпинка и Снежинка-Глухарче са се прегърнали и плачат от щастие. Един по един, влизат и другите и вдигат глави нагоре, слушайки космичния звук.

ПРИНЦ БРИЛЯНТ (явява се ненадейно в средата на кораба-берил, където е и момчето Амариус. Той възкликва): Една страахотна сълза, проляна от някого тук, на земята, върна нашия кораб с Амариус обратно! Въобще… сълзата на обичта има в целия космос страахотна гравитация! Корабите на Любовта се

подчиняват на такава сълза безропотно и се връщат веднага обратно – ако ще и да са на хиляда хиляди светлинни години…

КНЯЗ ОПАЛ: Ваша светлост, това не влизаше в сценария... В това действие – последното действие на всяко покаяние и осъзнаване – нищо не трябва да става с мъдрости и обяснения, а само с музика. Пък и в това време Вие трябваше да сте още на Кораба, на път към Земята…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Иии, да бе, забравих! (и двамата изчезват, заедно с кораба...)

Не след дълго, Корабът-Берил слиза отгоре тържествено с мека вибрация и розово светене и героите се мъчат да излязат. По всичко личи, че са забравили формулата за излизане...

КНЯЗ ОПАЛ: Пак забравихте репликата… Принц Брилянт, вие сте елмазен човек, най-твърдото вещество във Вселената. Не се ли досещате?…

Принц Брилянт се досеща и с нокът изрязва отверстие в стената на Кораба - и двамата с Амариус излизат. Всички им се радват. Задават им възбудено въпроси и те отговорят. Шумът, музиката и суматохата постепенно отслабват и се чува:

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС: …и по едно време... гледаме... в космоса се върти някаква кирка и се чуди какво да прави. Ние я вкарахме – абра-кадабра – в Кораба и…

ВСИЧКИ: ...И?…

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС:…и…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: …и…. той искаше да я натроши на мънички парченца - дай̀види сметката до молекула в нашия дезинтегратор, когато…

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС: …Когато… когато...

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: …когато се яви едно ярко алено светене и …

УДИВЕНИ ГЛАСОВЕ: …Ален Глас!…Ален Глас!…Чак там, значи!…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Чак там! На 400 хиляди светлинни години от тука! Стрра-хотно!

ГЛАСОВЕ: Представяш ли си! Какъв Глас си имаме… И после? И после? И после!? И какво каза, най-после, нашият Ален Глас?

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС: Амиии… като святкаше алено и не се чуваше никаква гръмотевица, изведнъж Ален Глас каза:

АЛЕН ГЛАС (сам той в момента се обажда гръмогласно): Отнесете тази нещастница в Музея на Глупостта в Космоса…

Някои, които чуват за пръв път Ален Глас, даже изпопадват по земята...

САЖДИЧКА: И вие отнесохте ли я?...

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Ами да. Кво ще правим да не я отнесем?... Туриха я в една витрина до витрината на една страа-хотна "Тойота", последен модел…

САЖДИЧКА: …ми тогава за тях… няма никаква разлика…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Аб-солютно! Там имаше и орбитални ракети последен модел. Посетителите се скапваха от смях пред ракетите…

МОМЧЕНЦЕТО: …Излиза, че квантовата механика, биомеханиката, небесната механика, космически пек и студ за тях нямат никакво значение…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: Аб-солютно! В космоса можеш да бъдеш незабавно навсякъде, стига да не лъжеш. Нито себе си, нито другите, нито природата, нито Ален Глас.

СНЕЖИНКА-ГЛУХАРЧЕ: …Излиза, че всички възрастни, почти без изключение…

КНЯЗ ОПАЛ: (ехидно) – "Почти"…

СНЕЖИНКА-ГЛУХАРЧЕ: ...че всички възрастни, без изключение, лъжат себе си и лъжат децата от космоса, че…

МОМЧЕНЦЕТО АМАРИУС (замислено): Те не лъжат, Снежинчице. Тях просто са ги излъгали. Излъгали са ги – и си вярвят. Излъгали са ги, че са големи, че имат право да ровят из органите на Земята, че нейното поле нямало да отслабне и тя да стане много

по-студена и по-неплодородна…

СНЕЖИНКА: …излъгали са ги, че са вече пораснали и че имат право да се мислят за умни и да командват и поучават децата…

ПРИНЦ БРИЛЯНТ: То всичко идва от мехурите! Във вашата вселена някои ги наричат "илюзии". Треперят като страа-хотни палячовци някой да не им пукне мехурчето…

ПРИНЦЕСА ЛУНИНА: Вие знаете ли какво мнение имам аз за един шофьор, който кара празна колата си! А по улиците и шосетата ходят пеш толкова много хора…

САЖДИЧКА: И за един мандрил, който има апартамент или къща и ги държи празни или ги дава за луди наеми.... Сега разбрах всичко! Аз – и милиардите мои сестрички-саждички, - всъщност, сме се жертвали за гумите на някой такъв, който кара ***празна*** *колата си… Разбрах, всичко разбрах! Никакъв бензин и никаква нафта за такива! Не са нужни никакви рудници, никакви самотни къщички, докато възрастните не пораснат…*

КНЯЗ ОПАЛ (пее, подигравателно пада на коляно, с протегнати ръце към Лунина, и пародира, намигайки. Разбира се, приглася на жезъла си като с китара): В са-мо-тна къ-щичкаааааа, със тебе да живей-кам, със тебе да си пей-кам, със тебе да си блей-кам…

Ненадейно изблейва силно овца. Княз Опал се стъписва и рипва към лявото дъно на сцената, но последва измучаване на крава и рев на магаре…

КНЯЗ ОПАЛ: Пшт, пшт, пшт – айдааа, накъде сте

тръгнали бе! Вие сте от другата пиеса! Айде марш назад! Стига им да чуят някоя сродна реплика – и айде готови…(чува се шум от копита и суматоха от натирен добитък, включително квичене на прасе и кудкудякане на кокошки) – Айде, айде…. Движениеее!… Кво се разкрякахте толко! Като съм черен, да не съм Сатана? Ние не колим пришълци (уригва се и продължава с мелодията на долнопробна сръбска песен) – нито за делник, нито за празник, нито за Гергьовден или мезенце на Коледа – ух! Ч`тито Рж`сво `Ристово, а-айде наздраве! (вече зад кулисите, със силно потриване на ръце: "Кръчмарицееее…..") - звучи известната нагла, гадна, директна и сочна сръбска кръчмарска песен.

Ален Глас се смее още отпреди, накрая и всички останали. Постепенен преход за смяна на настроението - от весело към възвишено-романтично. Хванати за ръце, всички дружно се люлеят.

САЖДИЧКА: Вижте, виж, виж!

ГЛАСОВЕ: Вижте, вижте, гледайте!

Раздвижване по сцената, всички гледат към Кораба-Берил, който сега е най в дъното на сцената и в по-малки размери. Той е започнал да свети по-ярко и да пулсира като сърце, а и формата му става такава. Усилващо се и ясно пулсиране на огромно сърце, със съответна музика. Розовият берил започва да се свива и разпуска значително. Когато стига до точка, той свети ослепително. После изведнъж полита като звезда с хиляди лъчи из сцената, всички го следят изумени, после звездата застава на фона на небето и започва да се върти. В един миг беззвучно избухва с иглиците си по всички радиуси, вътре се прибират към центъра концентрични, седмоцветни окръжности-дъги - и всичко изведнъж изчезва... Остава само сладникава миризма на Кораб - Розов Берил. Веднага след това, розовата звезда се явява от лявата стра-

на на гърдите на Момчето Амариус, продължавайки да се върти – разбира се, в много по-малки размери. Лъчитеѝ иглици все пак са много дълги и ярки, и те същевременно не престават да туптят навън и навътре, както през цялото време досега и до края, в ритъма на Пулса. В този ритъм светва и отслабва, като фоново осветление, и присъствието на Ален Глас - този път в дълбоко благородно тъмно-карминено.

В следващия миг звездата на Амариус избухва и се явява на гърдите на всички присъстващи, с изключение на Саждичка-Къпинка и Снежинка-Глухарче. Изведнъж те извикват една след друга, хванали се там, където трябва да бъде сърцето.

САЖДИЧКА: Искам и аз!

СНЕЖИНКА: И аз!

Странен звук и карминено трепкане ги оплитат като мълния, но на гърдите на двете момичета все още няма звезди. Момченцето Амариус, на чиито рамене е положила ръце Принцеса Лунина, пада на колене с едната ръка на коляното, с длан нагоре, а след него и всички. В това положение, Амариус е по-високо от двете кандидатки за човешкото сърце, които са също коленичили. Той е сложил ръце на главите им.

АМАРИУС: А-лен Глас,

ВСИЧКИ СЛЕД НЕГО: А-лен Глас,

АМАРИУС: Който чуват го децата,

ВСИЧКИ: Който чуват го децата,

АМАРИУС: да прокънти името Твое,

ВСИЧКИ: да прокънти името Твое,

АМАРИУС: да дойде царството Твое,

ВСИЧКИ: да дойде царството Твое,

АМАРИУС: да бъде волята Твоя,

ВСИЧКИ: да бъде волята Твоя,

АМАРИУС: както в сърцето, така и в душата!

ВСИЧКИ: като в сърцето, така и в душата!

АМАРИУС: Гърма наш насъщний

ВСИЧКИ: Гърма наш насъщний (чува се гръм от небето)

АМАРИУС: дай го нам днес

ВСИЧКИ: дай го нам днес

АМАРИУС: и пални приятелите наши,

ВСИЧКИ: и пални приятелите наши,

АМАРИУС: както и ние ги подпалваме от нашите звездици!

Всички вземат с върха на пръстите си пламък от своите звезди на гърдите си и докосват отляво гърдите на двете момичета

ВСИЧКИ: както и ние ги подпалваме от нашите звездици!

АМАРИУС: Освободи ни от съмнение

ВСИЧКИ: Освободи ни от съмнение

АМАРИУС: и предпази ни от недаване,

ВСИЧКИ: и предпази ни от недаване,

АМАРИУС: защото е Твое царството

ВСИЧКИ: защото е Твое царството

АМАРИУС: и силата,

ВСИЧКИ: и силата,

АМАРИУС: и славата,

ВСИЧКИ: и славата,

АМАРИУС: завинаги,

ВСИЧКИ: завинаги,

АМАРИУС: бам-бим!

ВСИЧКИ : бам-бим!

Биене на камбани и тържествена алена цветомузика, може би финала на "1812" от Чайковски.

Първо се прегръщат двете момичета, после те едновременно целуват прегръщат Амариус и принц Брилянт - и в този миг около групата се очертава пламтящ триъгълник. Когато се обръщат към сцената, прегърнати, на гърдите на Саждичка-Кълпинка блясва ослепителна светлосиня звезда, а на – Снежинка-Глухарче – яркоалена. Всички запяват. Мелодията е с камбанен аранжимент и цветомузика в карминено, алено и розово. Мелодията е на "Запознаване", с новия текст на Паневритмията от 1972 г., написан по думите на ап.Павел за Любовта:

Нека прелива, всемилостива,
към всичко живо в нас любовта!
Тя благосклонна е,
С милост света крепи,
Не дири своя дял –
дълготърпи.

Вечно смирена е,
с благост света крепи –
на всичко вярва тя,
всичко търпи!

Припев: Жертва е любовта –
тя не отпада;
за да не види край - (2п.)
всичко раздай!

Повторение на текста до припева; и после пак припева, видоизменен:

Припев: Милост е любовта –

тя не отпада;
за да не види край - (2п.)
всичко отдай!

ЗАВЕСА

КРАЙ НА ТРЕТО, ПОСЛЕДНО ДЕЙСТВИЕ

По идея и начална разработка на
Даниела Кирилова Шаркова

Разгледай тази снимка при увеличение на страницата 500. Ще видиш какво не е изчистено с Фотошопа нарочно – издраскано е било случайно и механично върху оригиналния диапозитив още при проявяването му във фотото или скоро след това. Ще разбереш какво е било определено на Ноинна още тогава. "Помни Ми думите – ти няма да остареш!" – казва ù Елма в едно осияние до нея... А ако възприемеш вертикалната драска от ъгъла на окото ù чак до брадичката като сълза, обясни си го с това, че тя често бълнуваше нощем и плачеше тихо в палатката си с думите: "О, милички, не ме връзвайте пак, не ме бийте!.. Поне не с желязото! Каквото и да правите, няма да проям месо!"

31.XII.126(1990)г.
София - Изгрев
Симеоново

РОЗОВАТА ЗВЕЗДА ПРИСТИГА!

21,10 ч.

Предварителна бележка: Това осияние е един от редките случаи, когато се намесва друг висш Глас, а не пряко Христос, т.е. Елма, както обикновено. Говорил ни е Учителят, говорил ни е Духът, говорило е Всемирното или Бялото Братство, а тук говори сам Бог-Отец. Затова шрифтът е вертикален, по-едър и надебелен, с максимална редова разредка, понеже белите полета са сфера на Тот. В цветния вариант буквите са оранжеви.

Розата оправя оплетените нишки на съдбата! Осияние, каквото искате, няма

да има точно тази вечер, понеже настъпи върховното време да бъдете свидетели на Деянията. Остава в сила необходимостта да работите неотклонно върху оформяне на Първия Том от Словото. Слово ще има, ще има и лични послания, но по-нататък.

Сега, бъдете верни на импулса отвътре – всеки да прави това, което най-много му се прави, и да не прави това, което не му се прави, понеже така се осъществява "От". Тот не е напълно независим от саможертвата. Самият факт, че общува с Пралайя и търси Определеното Битие, Го прави милостив в периферията, което налага самоограничения.

Отците обаче, произхождащи от Отца, Който е "От", не познават огра-

ничения и не признават ограничения – те вървят само направо! По тази причина и Отците на всяка култура - на всички същества по линия на Отца - не се интересуват от съдбата на творението.

Появих се на най-будните с няколко проявления напоследък, за да обявя волята Си да преминете от творчество в Живот - в този най-върхов момент на историята.

Тот, Творецът, твори, а От – Отец – живее! По тази причина славянската дума "живот" съдържа Отца в окончанието си, т.е. – "Жив От". Този живот е нещо неизказуемо с думи и не се покрива с живовселената, която нарекох "хипервселена".

Значи, ще различавате "живот" с малка буква от "Живот" с голяма бук-

ва. Животът като резултат на живовселената – вселената на Сина – наполовина е абсурден, но наполовина – милостив. Докато животът на Отца е изцяло абсурден – Той не познава милост, понеже живее както намери за добре. От не е милостив, но това не означава, че Отец е жесток. Понятията във вашите религии са неточни или объркани, така че наричайте милостив Бога, милостив Христос, милостива Мировата Душа, но Отца наричайте "Пламък"! Пламъкът не е милостив, Той гори всичко – всичко, което може да гори. Ако нещо не може да гори, Пламъкът няма работа с него. "От" оставя негоримото на еволюцията, докато се научи да гори.

С това кратко послание идвам да ви предупредя, че горенето започва! Три-

ъгълникът от Венера е Мой знак, че пламъкът е запален. Триъгълникът в неговата приказка - приказката на Си-на Ми, получен синхронно в секундата, когато се появи онзи триъгълник над Рила – означава, че Пламъкът ще об-хване не само духовния свят, но и света на вашата култура.

Триъгълниците, в които ви вплетох тази вечер със спонтанното отдаване на по три ябълки в ръцете на проводника Ми, означават, че Сам Аз – Портокалът, Отец, Дух Святий – присъствам сега ме-жду вас, обединявайки Трите Ябълки на Вечността с Трите Ябълки на Любов-та. Тоест – събраха се Седемте Свята в Едно! В момента, в който станете и вие шест, плюс сестрата, която ще приеме Словото и Делото в Единство, върхът

на Пламъка – Триъгълникът - ще се разцепи и ще започнат Явленията.

Скоро Русия ще даде голяма жертва – потвърждавам това за трети път чрез тръба на Небето.

Самооформянето на холизацията в центъра се оказа отличителният белег на този контакт и отличителен белег на приятелката, която ще дойде - б.п.

И тогава - настъплението започва! Това настъпление, което идва на Земята при Синовете Човечески, е определено; определено е и контранастъплението. Проявете се мъжки, предайте Книгата в нужната божествена секунда, потърсете убежище на друго място. За записите тук няма да има условия.

ОТ, ОТÓН, ОТЕЦ!

Осланяйте се! Отваряйте! Отлагане няма!

Пращам първопосланик!

Тук се включва пак Елма:

***От** никога не говори, след като е казал, че вече няма да говори, но Аз мога да продължа. **От** слиза на Земята в най-величествения Си вид! **Настъпи** Христовото време, когато, наедно с Отца си, ние ще слезем на облаци от Небето! Сега пред очите на Вселената става нещо съвсем друго. **Наистина, розова звезда ще се яви скоро на Небето, за да оправи объркания път на Земята и да я поведе напред, към нови простори.** Вие няма да сте от ония, които ще останат в космическия студ и мрак! Обаче тъмните духове, нетърпящи мира, съгласието и хармонията, спорещите с Мъдростта, отблъскващите Любовта, отрицаващите Истината, дори и да са с искра Божия в сърцето си, няма да останат на Земята – ще се изхлузят в старото пространство, както се изхлузва кожата на змията.*

***Вас ви очаква един неописуемо прекрасен и сладък повей на Розовата Звезда – Звездата на Елма!** Тя ще ви топли по пътя на Новото Предначертание и вие ще видите нови промени, нови гледки на Космоса около вас: небето ще стане светло и многоцветно, вие ще помислите, че сънувате. Дръжте се здраво за Словото, опитайте се да се крепите на седлото на Делото и дръжте здраво юздата на ума си, за да не се съпротивлява на необикновеното, което настъпва навсякъде!*

Свърши се с приятелите на мрака – те си отиват! Те си свършиха работата – пресяното е пресяно. Новото Небе и Новата Земя няма да имат плевели, нито духове и животни-вредители. Който се е крил досега на тъмно в нощта или сянката, в дупките, в непрозрачните къщи и непрозрачните черепи, вече няма условия да живее.

***Абсолютно** се отдавайте на вътрешното си чувство, на нуждата да живеете свободно, на **От** – Онзи, Който не прави никакви компромиси! От сега нататък саможертва не се приема. Приема се само Милостта – **лицето** на ходилото, т.е. гръдта и главата му, но не и петàта. Петàта, на която стоварвате цялата тежест при ходене, означаваше саможертвата, която искате от **другите**, за да бъдете **вие** щастливи; или компромиса, който правехте, за да правите щастлив **другия**. Тази епоха отмина. Аз не изключвам подобно отношение, но то ще бъде **изключението**, не правилото.*

Сега само живейте! Ако вашата жажда, вашият импулс съвпадне с импулса на някой – обменете се и се радвайте! Но ако не съвпадне – не си мъчете сърцето и душата, понеже било казано да бъдете "християни"... Просто ония, които ще ви се разсърдят, които ще се огорчат, ако се окаже, че импулсите ви не съвпадат, те не са пътници от вашата пътека. Пътниците от вашата пътека не се увисват на вас да ги влачите и не се оплакват, ако се отдръпнете...

*От се **отдръпва**! От се **отдръпва**, понеже Тот инак няма да твори. От е **отрицателната** амплитуда, Обтягането на Лъка, за да може да литне **Стрелата**. Ако и вие не се отдръпвате където и когато трябва от ония, които ви се увисват, Стрелата няма да отиде там, където **Тот** я праща.*

*Но Милост – това е съвсем друго. При Милостта се включва **Активното** Добро – съпричастието, при което ти изгаряш от щастие заедно с онзи, комуто щастие раздаваш. Милостта е ръката, която **сама** се протяга да погали, а не лицето, което **"претърпява"** погалването на другия. Претърпяват **ангелите**, но божествените същества **отдават** пламъка си - преизобилно. Отдават го активно, отдават го, пламтейки! Отдават го като почувстват, че **искат** да отдадат. Не искат ли – правят всичко друго, отдавайки се на **себе си.***

*В един период, кратък, но славен, когато сам Отец ви взима в ръката Си, за да ви пренесе обратно в райската градина, от която излязохте преди осем хиляди години (200 милиона земни – б.п.) , бъдете верни предимно на Отца и се отдайте на **Отца вътре в сърцето си** – НЕУДЪРЖИМО, БЕЗ НИКАКВО КОЛЕБАНИЕ! Даже Мировата Душа отстъпва в този космичен момент - Тя не може да достигне Тот. А От е **острието** на Тот, с което сега се навлиза в Новата Област на Вселената. Острието остава самичко, ако дори и Тот не може да го последва. В тази Нова*

*Вселена Майките са на особена почит - и вие пак ще се грижите за тях; и пак те ще се грижат за вас. Но в момента на Скока, дори и майките се отдръпват от Пламъка. По следите на Отца и Отците могат да вървят само **Любимите** Божии – самотните жрици на янтровселената, - а също и **Невестите** Божии, макар и по съвсем различни начини.*

Това е Сита-Агни – абсолютно божествената Невеста на Бог Рама, която е родена в янтровселената и затова е Нестинарка: танцува без болка и изгаряне в огъня на Неопределеността и Неочакваностите. Не само без болка, но и с върховно опиянение и щастие от отсъствията на Любимия и крайно редките Му присъствия. Ясновселенските партньорки са неспособни на това: те пребивават в очакване, тревога и разчитане, в копнеж за постоянно или преобладаващо присъствие и искат да са единствени. Те не стигат до огнение и възкресение от щастие, когато Любимият обича други. Но те имат едно най-върховно предимство: единствената ни сродна душа се вселява само в ясновселенско създание.

Узаконява се сплотен устрем; разрушава се всяка обител, в която допускат неофити! За неофитите обителите стават необитаеми.

"Отци" и "Бащи" са почти синоними, но и там има и съответствие, и тънка разлика. Аз съм я разглеждал вече в нашите общувания. От и Бащата са едно и също нещо, погледнато от две страни. Така, Отците живеят за себе си и чрез себе си, създавайки нови същества. А Бащите създават, но и същевременно се грижат. Бащата не изоставя творението си, но се прави на отсъстващ, докато Отец отсъства отвсякъде, където творението не живее или не твори. Бащата има ***милост*** *– поддържа творението с пулса на сърцето си, независимо от това, вярно ли е творението на импулса за отдаване на живот и на творчество. Докато От се отдръпва моментално, ако някой спре потока на живота или на творчеството. В този смисъл, "мир на Отците" означава вътрешен мир, когато твориш и живееш, а "мир на Бащите" означава мира, който поддържаш, за да се учат на живот и творчество сътворените от теб, от Отца ни.*

Д. – Казаното за майките отнася ли се за мен?

- Отнася се, ако съумееш да бъдеш Невеста или Любима Божия. Запазвайки свободата на отец Божий и Отците Божии, ще станеш още по-добра майка. Такъв шанс и обещание за теб ***има****, понеже си дете на*

***Бога**, а не жена, и затова женските номера са за теб непознати.*

З. - (Тук записаният въпрос е кодиран, по желание на задаващия го.)

- Да, но със специални обяснения и допълнения.

К. – Нямам въпроси.

- Оставù се на себе си и на Мене - и не се бой. Това, което ще бъде, е прекрасно! Погрижете се и помолете се за Мария и Петра, понеже с нейното влизане отново при Мен се съкращава кармата на много народи. Н. не насилвайте, но дръжте портата отворена, за да има къде да влезе, ако тръгне по Мене, а не по себе си...

/За Е./:

*- От Мене - **дюшеш** за невинната!... (понеже бе казал "само **три** въпроса допълнително", а това е четвърти от нейна страна...) - Ние сме си стари самотници с нея, пък и "адашика" ¾... Ако "к"-то произнасяте по-рядко, лодката ù няма да се обръща. Когато ù казвате "Ели", по-близка до Духа Ми няма да има, но в сърцето си любещите рядко я могат да я зоват с Моето име – име с "и" накрая, вместо "а". Това е много интимно, не се разрешава на глас, понеже е равносилно на формула. Даже и тя не може да издържи на Моите вибрации. Когато сърцето ви прелее от нежност, ка-*

*жете ù "Елми" в сърцето си. И **Аз** така я наричам понякога, умилявайки се от необузданата ù жажда за Слово и Истина и съвършено непостижимата за други сестри готовност да раздава щастие по начина, по който **другият** има нужда от щастие.*

Т. - Да започна ли работа в тролеите? След - или преди записите?

- Смело остани на поста си, не се поддавай на паника - сега ще дойде значително подкрепление. Братството не се нуждае от вол, но от Пегас. За да дадеш урок, може да поемаш понякога материалните проблеми и грижите за децата, за да се осъзнаят приятелите, които са все още духовни, но не и божествени...

*(Това бе казано по повод на поредния случай, когато в групата са дошли хора с деца, но всички ги изоставят да си играят сами в друга стая, за да не пропуснат заниманията възрастните. Даже майките се дразнят, че децата им скучаят и им додяват... Тогава хората, в които Божественото е по-силно от духовното, се отделят от групата и се посвещават на скучаещото дете, дори и когато именно те са проводникът на всичко най-интересно в момента. Това се прави почти демонстративно, за да се сетят егоистите, че Детето е по-важно от всичко друго на небето и на земята и да се пожертват да отсъстват дори от Контакта - да идат при **децата**. За човека на любовта това не е жертва, а висша радост и щастие. Именно тук важи една мисъл от Словото, че ако идем при ангелите, там може да научим и преживеем много велики неща, но да полеем едно цвете е много по-важно, защото тогава ние даваме, а "даването е по-горе от всичко" - б.п.)*

***Много по-късен коментар** (22.3.2011г. 16:25:26 ч.)**.** Горното осияние е от последния ден на 1990 г. Изминали са повече от 20 години. Тук Елма за пръв казва, че в слънчевата система пристига*

някаква Розова звезда, която ще предизвика небвивали, фундаментални промени. Ние знаем от беседите на Учителя до 1944 г. за нещо подобно: че скоро ще дойде голямо космично тяло, което ще пренареди всички планети; че периодично настъпва голямо изключение във въртенето на земята и че това е съвсем предстоящо. Това твърдят и други Посветени.

Ние не знаем (бихме могли да узнаем от Елма, но досега не сме Го питали) дали така наречената от Него "Розова звезда" не е същата Нибиро, за която азербайджанецът Зекария Ситчин писа за пръв път през 1976 г. ("12-ата планета" – първата книга от поредицата му "Хрониките на Земята"). Днес тя се идентифицира като планета или изкуствена планета, но в много случаи досега планети се споменават като звезди и обратно. Твърди се, че Нибиро е потвърдена от астрономите още през 1983 г., а отпреди няколко години в интернет вече има много неофициални снимки и клипове, в които съвършено ясно се вижда една малка звезда или блестяща планета близо до Слънцето. Официалната наука напълно отрича всичко това.

Ето някои от най-последните съобщения:

"Преди няколко месеца, мистериозната планета Нибиру за мнозинството от населението се явява само като термин от древните шумерски митове. Някои историци го считат за някакъв условен термин на древните, означаващ нещо. Други, смятат, че това е някаква религиозна измислица на древните шумери - и така нататък. Също се е смятало, че Нибиру е свързана с анунаките – дошлите от небето същества, притежаващи кула със свръхестествени свойства – Зикурат /шумерски храм/, чрез която вавилонците общували с някакви свръхестествени същества от тази планета. Още повече, че никакво внимание не било отделено за изучаване на това предание за Нибиру.

Междувременно, тайнствената планета X, известна на шумерите като "Нибиру", се появи на хоризонта. От 15 май, 2009 Нибиру може да се види с малък телескоп, а от май 2011 тя ще достигне яркостта на Венера и ще бъде най-яркият обект на небето след Слънцето и Луната. От май 2012 година Нибиру ще свети по-ярко от Луната и ъгловият размер на нейния диск ще отстъпва много малко на слънцето. Това ще бъде невероятно зрелище и събитие, с хиляди пъти по-голямо значение от кометата Шумейкър-Леви. Но дали са казали нещо, например по Евро Нюз? За сега не - по-скоро се опитват да скрият това, но на практика, от всякаква гледна точка това ще бъде едно от най-важните събития за нашата планета, което може да доведе до изменение на климата и без съмнение ще доведе до сериозни икономически, политически и в крайна сметка, религиозни промени."

NASA е признала вероятността за съществуването на NIBIPU още през 1982 г. Възможно е небесното тяло да е с размер, по-голям от този на Юпитер. Първо Нибиру започва да се вижда всеки ден от 15 май 2009 година като малък червеникав обект. Това означава, че от 2009 година единствената възможност да

се види е откъм южното полукълбо на Земята. Към май 2011 г. тя ще може да се наблюдава с невъоръжено око от всички жители на Земята, а на 21 декември 2012 година Нибиру ще премине през еклиптиката на планетата като ярка червена звезда и ще се появи като втория по големина обект след Слънцето. "Всичко, което мога да споделя е, че ние не знаем какво е това," - казва Гери Ниугбауер – водещ сътрудник на програмата IRAS. Всички правителства знаят за това и те предприемат енергични мерки за запазване на тайната.

2012 - година. Много езотерични източници казват, че тази година ще доведе до огромни промени. Така, според хронологията на маите, през 2012 г. е краят на ерата Риби, която е продължила повече от пет хиляди години, и започва епохата на Водолея. Древният календар на Майте, уникален и изключително точен, разделя съществуването на Вселената на няколко цикъла. Според неговата хронология, на 21 декември 2012 ще настъпи краят на един цикъл и ще се сложи началото на нов. Това предсказание на древните Маи учудващо съвпада с текстовете и предвижданията на древните шумери, на местното племе на Нова Зеландия; на маорскии, на хопи и на много други, независими един от друг източници.
- Календара на индианците Чероки завършва през 2012 година.
- Индианците Зулу вярвали, че през 2012 г. света "се обръща с главата надолу".
- Календара на маите завършва през 21 декември, 2012 г.
- В 21 век за индианците приключва ерата на Кали-Юга, следвана от подновяване на времето.
- Египетският календар завършва през 2012 година.
- Инките са нарекли годината 2012 – "времето за среща със себе си"; ацтеките – "Шестото слънце".

Сближаването на планетите ще доведе до промяна на наклона на земната ос и промяна в орбитата на Земята, което ще доведе до твърде интересни неща. НАСА знае за Нибиру, но за да не се предизвика паника, крие истината от хората!

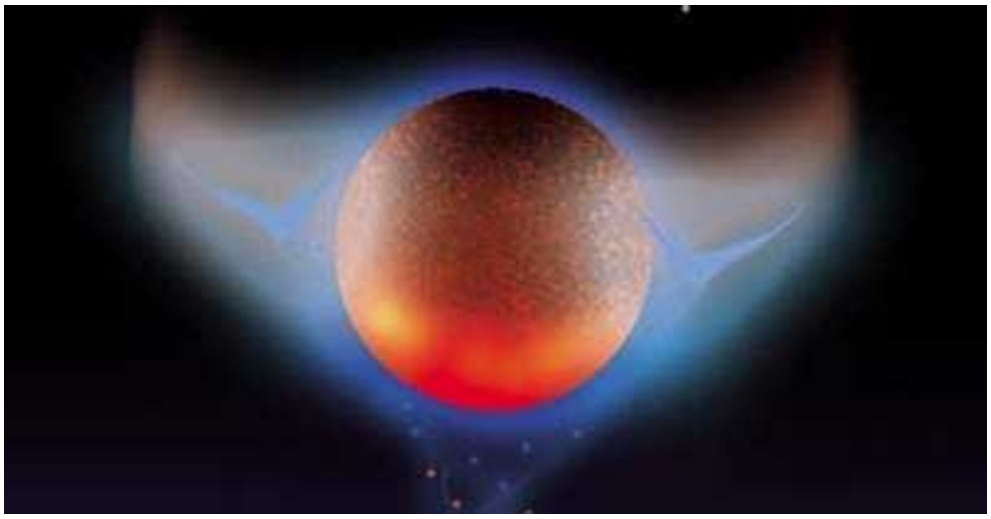

5.I.127(1991)г.
Банкя

ЛЮБОВТА Е ДА СЕ СЕТИШ

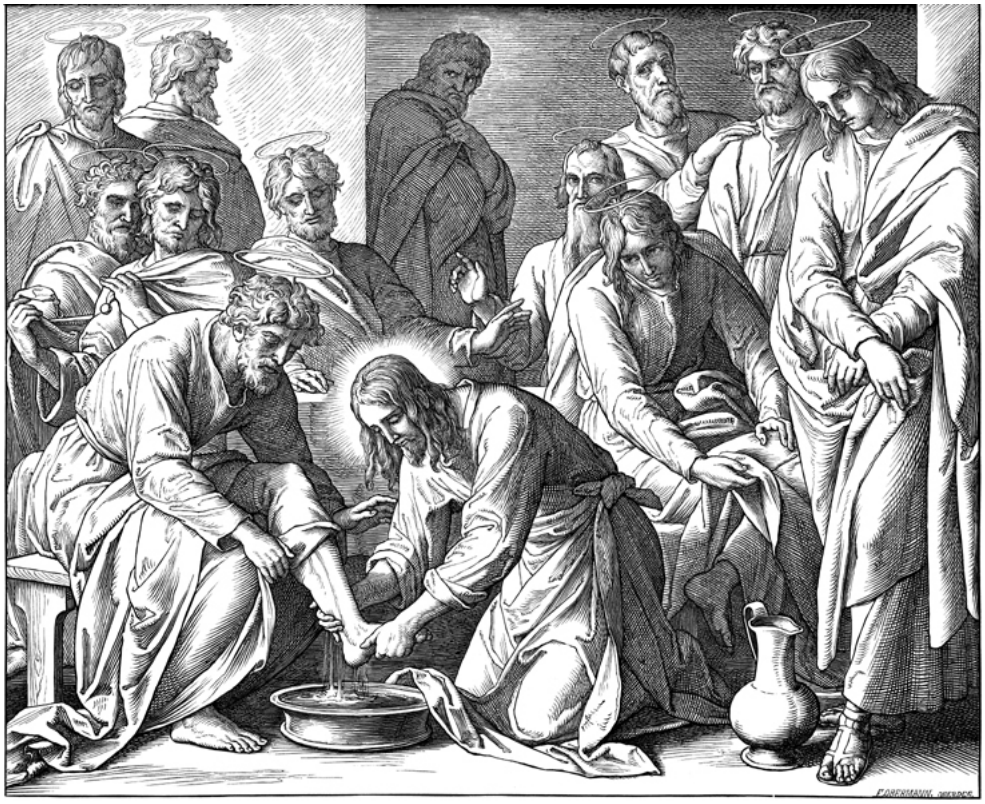

Прекъсванията на контакта се дължат на гледането на един болен, който през 10-15 минути се буди и иска помощ денонощно – б.п.

Христос има един основен закон, който действа абсолютно. ***Има*** *нещо у Христа, което произнася този закон неприривно и тътенът му се разнася до най-отдалечените окончания на хипервселената. Този закон на Христа гласи:*

"Което съм казал, то ***важи****!"*

Съществата са склонни към непослушание и мързел; склонни са също към неразпознаване. Какво искам да кажа? – С това твърдение искам да кажа, че

крайният индивидуализъм и егоизъм правят човека непослушен към волята на Небето и се изразяват като душевна леност. На учения му е много лесно да се рови в своите науки, на светията – да шепне с часове молитви, на пророка – да пророкува. Никой от тях обаче не знае, че половината от живота се нарича "милост" и че без грижа и милост към другите, животът не съществува. Какъвто и да си – атом, крал или елохим, - животът ще те застави почти половината от времето си да иждивиш в безсънни дни и нощи за ближните - за ония, които конкретно имат нужда точно от тебе. ***Дълга*** *е ръката на Бога и окото Му – всепроникващо, така че никой не може да се скрие от Него и да остане на спокойствие в някое свое себично удобство или лична илюзия.*

Най-голямата илюзия на всички хора и ангели произтича от тяхната мисъл, че телата, които са им дали под наем, са техни собствени. И като са се сраснали плътно със "своето" тяло, те си въобразяват, че могат да правят с него каквото си искат или да се съчетават с когото си искат; или пък – най-лошото – да престанат да дават, да почнат с всички средства да се "предпазват"... Още по-страшно следствие от тази самоизмама е грижата да оставим телата си за по-дълго време на планета като Земята и да търсим всякакви средства да "оцелеем" – именно тука, в този отвратителен вид, до който са ни докарали невежеството и егоизмът.

5.I.127(1991)г.
София - Изгрев

УЛТРÒНИКА, СУПТРÒНИКА И СЕПТИЛНИ ЦЪРКВИ

За отбелязване е, че секторите на свода са седем

13,10 ч.

Локално, силата на Светия Дух се изразява най-мощно в момента чрез такива братя. Другите Шест Духа – изяви на Бога - ръководят други групи и общества по съвършено различни начини и всеки един от

тях си има своите избраници на Небето и на Земята. Няма две мнения, че Сам Бог, като Бяла Светлина, се изявява чрез призмата на Духовния Спектър, така че пророци на Бога винаги са съществували и ще съществуват във всички духовни йерархии и общества.

Духовно, Светият Дух се изявява в оранжевата зона на спектъра, в оранжевите звезди и полета, и има отношение към ѝтвселената, където Отците са най-мощни; а също и към инфравселената, съдържаща всички монади. Пламъкът, Правдата, топлината и най-вече ярката индивидуализация отличава Светият Дух на всички равнища, и по тази причина, който се свързва с Него, добива мигновено неудържим импулс за обособяване и особена роля в Битието. Понеже някои основни апостоли, веднага след заминаването на Христа, имаха силно изявено ѝтсъзнание, те отвориха потоците на огнените езици от причинното поле - проекция на Светия Дух от глъбините на ултравселената. По този начин Словото наистина бе благовествано, и до ден днешен се благовества по цялата вселена, именно чрез безбройните човеци и ангели от сферата на Септила (централен ъгъл или аспект от 51°25`42.86" - б.п.)

*Никой не знае, че Абсолютният Неутрон на Отца се накланя под различни ъгли спрямо идеалната си ос и че тези ъгли представляват, всъщност, различните лица Божии. В този смисъл, квантовата механика, наречена **"ултрѝника"**, има своите микроаспек-*

ти, почти съответни на аспектите между телата в небесната механика, т.е. ***супертрониката****. Така църквите, изповядващи триединството на Бога и молещи се най-много на Духа Божий, се намират под влиянието на микротригона и отговарят на* ***Преображението*** *– Четвъртото Посвещение в Пентаграма. Това са всички общества, чиито светии се възнасят на небето е проповядват освобождаването на духа от плътта.*

Слизането на огнените езици на петдесетия ден свъси Небето над древния свят, т.е. облаците се сгъстиха. Символично и мистично, това означава действие на аспекта септил: Светият Дух се проявява най-силно при този аспект, въпреки че сам отговаря на оранжевото, индивидуалната единица. Първото - или Сам Бог, т.е. Благият Дух - е Цялостната Единица, представляваща Цялото. Микроединицата или монадата, искрата Божия, представлява Бог в отделното същество. В психологията това е индивидът или Себето. За да се дойде обаче до феномена на Благовестването чрез слизане на езици, е необходим ъгъл от 51 градуса и 26 минути, което е точното значение на петдесятниците. Той, като всеки аспект, има орбис – слизането на Светия Дух над апостолите в ония времена стана наистина в петдесетия ден, но това беше само началото. Най-мощното присъствие с благовестие, пророчество и чудотворни излечения стана на 51-я ден, малко преди пла-

дне. Точно затова и сега, ако измежду тия братя има такива с по-високи и по-широки чела, те ще обърнат внимание на факта, че най-могъщи молитвени събрания при тях се извършват именно на петдесет и първия ден по пладне, и то няколко пъти в годината – и след Рождество, и след началото на Пролетта, и след Възкресение, и след началото на Божествената Учебна Година (по традиция 22 септември, но с точност трябва да се има предвид астрономически – кога Слънцето влиза в знака Везни всяка година конкретно – б.п.).

Не всеки знае, че тази роля е възложена от Духа на първо място на България, която е най-древната "септилна" твърдина на Бога на Земята още от архайската ера, под влиянието на Сатурн или Еднорога. Нейни върховни адепти и до днес са безсмъртните Свети Седмочисленици:
Кирил, Методий, Климент, Наум, Горазд, Сава и Ангеларий.

Ако Светият Дух се подпали неправилно в сърцето на някой вярващ, тогава над него слиза не Той, а някой дух от йерархията – предимно от причинното поле. Тъй като в причинния свят бъдещето се вижда като на длан, за такъв дух не е никакъв проблем да инспирира пророчества. Тези духове понякога се занимават и с чудотворни излечения и извършване на други чудеса, поради което за неопитното око това може да мине за работа на Светия Дух. (Тук и другаде Елма не случайно употребява думата "излечение", а не "изцеление". Първото е духовен акт и има временен и непълен ефект, а второто е божествено - б.п.)

Какво значи "неправилно подпалване"? Ние също имаме свои септилни тайнства, които се извършват и в трите свята, според законите на този ъгъл. Те също са "петдесятни" по естество и практикуват пряко свързване със Светия Дух.

Това е езотеричната общност на Великото Всемирно Бяло Братство, пребиваваща в оранжевата част на спектъра и концентрираща Пламъка чрез особени мантрични призиви, известни и на Изтока, и на Запада. Тъй наречената "джапа йога" не се отличава по нищо от техниката на западния християнин, който призовава Духа с продължителни молитви от сърце, без преобладаване на канонически текстове и с повторение на едни и същи думи и изрази. Това създава над вярващия призматично поле, подобно на ла-

зер, в което присъствието на Светия Дух се нагнетява многократно и става възможна Неговата концентрация за изява.

*Нека не се чудим тогава защо и днес милиони кришнаити повтарят денонощно имената на Учителя от древните Му инкарнации като Рама и Кришна, а християните призовават Иисуса. Защо даже сам Той, в последното Си въплъщение на Земята през 19 и 20 век,, е бил чуван от мнозина как през цялото Си свободно време повтаря с часове тихо и непрекъснато: "Господи, Господи, Господи, Господи..."? - Това е главен метод на Иисус и Иисусовците по света - носители на Проявения Бог - за поддържане на непрестанна връзка с Него и постигане на тотална концентрация. Тя е приоритет на Еднорога, символизиращ и постигащ кохерентността, лазерността на духа. Така че зодиакалният знак на Сатурна не е някакъв вид козел, а именно Еднорог. Единственият рог на челото му често е изобразяван със светяща звездичка на върха - израз именно на единството на мисълта и съзнанието, насочени само в **една** блестяща точка. Така се концентрират и йогите, и някои Посветени в Кавказ и някои други свещени планини – също зони на Еднорога. Само че рогът му на Балканите, в Кавказ и в Хималаите е различен – прав, спирален (виторог), спирално-спирален; а има и пръстеновидни рогове с различен брой пръстени, равноделни или неравноделни, отговарящи на строго определени планински зони в тайната държава на Съвършения. Козелът и останалите рогати с по два рога имат раздвоено его между себе си и света и затова за тях лазерното съсредоточаване в Безкористието е непостижимо. Затова и дяволът и населението му са рогати... Кохерентността на духа - или "септилният" кристал - се добива едва в Седмото Посвещение – Смирението (Второ от Пентаграма). Тогава ученикът се самоопределя монистично и окончателно към **един** Бог, **един** Учител, **едно** Слово, **едно** Учение, **едно** Братство, **една** Школа, **едно** Ято, **един** любим на небето и на земята. Бог е **върхът** на "рога", а множеството приятели, интереси и любими са разположени зад него – ако остане време (б.п.)*

Когато вярващият е вече истински вярващ, т.е. изпитва мощен импулс да бъде не водещ, но ученик, той става проводник на Светия Дух. Когато обаче това е обикновен вярващ, т.е. все още неофит или оглашен, той се намира най-много на III, IV или V степен от стълбата на обикновения човек. Оглашеният от полето на Книгата (третата степен) се разпознава по това, че най-много обича да цитира Свеще-

ните Писания и да се аргументира чрез тях. Негов отличителен белег е доброто познаване на Писанията и абсолютната му вяра, че те са изцяло боговдъхновени. Тъй като той не е още осиян от Светилника или Скиптъра (четвъртото и петото обикновено посвещение), той се реализира почти изключително чрез спорове и доказателства, въз основа на Свещените писания.

Когато неофитът е повлиян егоцентрично от Четвъртата степен - не само в септилния път, но и във всички други църкви и общества, - той се реализира изключително чрез повишаване на гласа си в групата и неудържима борба да обърне вниманието на другите върху себе си. В тесния път на духовете, макар и под влиянието на Светия Дух и, в частност, в молитвените събрания на петдесетия ден такива оглашени повишават гласа си, с цел да надвикат другите. За тях е съвършено невъзможно да се молят тихо или да прекъснат словоизявата си за вслушване в чужда самоизява. Именно на тая степен се наблюдават наченките за овладяване на вярващия от дух или език, но той се отличава от истинския вярващ по невъзможността си да контролира този дух. Всички ефекти на треперене, възклицания, мимики, жестове, припадъци и пр., влизащи в статуса на определени диагнози и имащи отчетливо неестетичен, агресивен характер, се отнасят именно за този род братя и сестри. Те стават центрове на духовни гру-

пи цели седем степени, преди да имат право на това, т.е. преди да са били още ученици.

Ние можем да подчертаем особеностите на останалите вярващи в Светия Дух, в зависимост от тяхното посвещение. При всички случаи обаче не трябва да се забравя нито за миг, че независимо от пророчествата и чудесата и всички велики и мистически преживявания, вярващият не е станал още ученик, ако притежава всички тези недостатъци. Плюс нагона за отличаване на собствената група или църква от всички останали и страстното желание за заставане в центъра на света чрез "благовестване" и "чудеса", "приобщаване".

Трябва още да спомена, че Светият Дух никога не влиза в обикновен човек от първите пет степени, ако той много проповядва, насочва погледите и ушите към себе си, или ако не е чист физически. Който не е въздържател, също може да получи огнен език, но това е дух от астралния или най много от причинния свят, а не Светият Дух, тъй като Светият Дух е Огън Пояждащ и би изпепелил всеки многословец, горделивец, плъток или прекословец. Именно, прекословците са ония, които са се издигнали почти до ранга на истинския вярващ - и в историята на религията това са повечето пророци. Обикновеният пророк, макар и в преддверието на ученичеството, също не може да бъде обладан от Светия Дух и би бил изпепелен от Него, ако продължи да критикува и пре-

кослови (прекословие – прекъсване на друг говорещ. В такива има изгаряща жажда за съветване, назидаване, поучаване, проповядване, съдене, спор, взимане на думата и пр. – б.п.)

Имам още много да ви говоря за историята и днешния ден на септилните църкви, някои от които се изявяват във формата на петдесетия ден. Измежду тях имам истински пророци, които са обърнали много души към Бога.

Искам още да ви кажа, че септилната изява на Светия Дух е в основата на Седмата раса, която предстои да се развие в Америка. Разбира се, тя няма да има нищо общо с обикновените вярващи от "Лаодикийската църква", към която се обърнах някога чрез Йоана. В жаждата на тая църква или тоя континент за злато е основната проказа, но и най-важното предимство на Новия Свят. Изровеното земно злато създава супермени-изроди, органическото злато ражда благородството, но духовното злато е Словото.

И така: Аз предвиждам, че в една най-чиста ядка от приемници на Светия Дух ще се роди за пръв път в историята на Септилния път (петдесятните групи и църкви) необходимостта и интелигентността за разпознаване на Словото Божие в Неговата ***последна*** *изява на Земята. Тази група първа ще разбере, че този род църкви са само* ***входът*** *към Школата и че тям предстои следващото посвещение – Посвещението на Смирението. Само истинският*

вярващ – пророкът – може да разпознае Словото Божие извън каноническите книги – златото, течащо в момента в Космоса. Само истинският апостол може да разпознае последното въплъщение на Бога на Земята! Понеже несмиреният още не може да бъде ученик – той мисли, че има правото да "благовества", преди да е станал добър и прекрасен. Именно тази избрана група ще поеме факела на Вечното Слово и Дело, ще отиде в Америка и ще посвети американския континент в неговата предстояща мисия.

Веднъж завинаги трябва да се разбереме: кой брат общува със Светия Дух и кой - с духовете? Онзи, който се моли с една преобладаваща дума или израз, това е само призив, грамофонна плоча, отприщване на енергийна чешма чрез някой дух от причинния свят. Вашите учени отдавна са анализирали езиково този феномен и са разбрали, че това е само за намагнетизиране – най-често тези останки от древни и ангелски езици нямат никакво свещено значение в превод и са даже безсмислици или сквернословия. В оглашените и неофитите от трета, четвърта и пета степен това даже не е дух, а самовнушение: получава се измислено от подсъзнанието звукосъчетание поради силната жажда да получи по-скоро "Духът"... Най-често това идва от тщеславие – да не паднеш по-долу от другите...

Истинският вярващ и пророк, над който вече

свети Първият лъч на ученичеството, се отличава с неприривно леене на Слово, при което няма никакви повторения, освен само в началото, ако това е нужно за извикване на Духа. Истинският вярващ, макар и само с един лъч над главата, има дарбата да разбира Словото на Духа Святий и да го разпознава измежду мъртвите изрази на духовете и другите. Той не се лъже от екстатичното желание на своите по-изостанали братя, тъй като знае, че истинският екстаз е кротък, благ, смирен и красив. Той различава обсебване от осияване от Духа и обикновено е мълчалив, съзнавайки колко мании, гордости и глупости движат езиците на духовете и оглашените около него. Истинският вярващ, макар и още несмирен, започва да се догажда за висините на планината Морея, на която един ден Сам Бог Саваот ще му се яви и ще му каже: "Ела, доведи и пожертвай първородния си син – твоето самомнение, - за да разбереш, че да си спасен, не е още нищо!" След потопа остават верните и пророците, но те тепърва имат да се изкачват от Арарат на Морея, за да получат Смирението и да познаят Учителя, Който никога не е напускал Земята физически. Да получат и Третия лъч на Прозрението на планината Синай, когато ще станат мъдреци; да се изкачат на Тавор – великата планина на Преображението, откъдето се пътува духовно по всичките светове. И накрай – да понесат своя кръст на Голгота, където ще станат истински Братя на

човечеството - Синове Божии, озарени от петте лъча над главата и престанали вече да се прераждат и да се връщат на Земята, освен по собствена воля, за да помагат. Чак тогава човекът ще надникне във великия свят на Учителите, където се общува не само със септилната изява на Бога – Святия Дух, - но и с останалите лица Божии: Духът на Любовта, Духът на Живота, Духът на Мъдростта, Духът на Душата, Духът на Истината, Духът на Силата, Духът на Благодатта, Духът на Христос.

- *Какво значи правилно подпалване на Светия Дух с метод на Учителя?*

-Учителят приема в преддверието на Школата - "планината Арарат" или Първото посвещение в Пентаграмиката, посвещението на Вярата, - извиквайки избраните поименно, след като е наблюдавал векове наред тяхното поведение, и най-вече до каква степен в тях е отмрял нагонът за приобщаване на други към собствената представа за общение с Духа. Тук Учителят още не се явява лично, физически, на кандидата за Първото посвещение, въпреки че той вече се е родил за вярата и е вече спасен. "Спасен", в новия смисъл, означава ученик, посочен лично от Христа за оставане в пределите на Новата Земя и Новото Небе при предстоящата катастрофа на Старата Вселена.

Това, което сега ще ви кажа, не трябва да го знае никой, освен вас - общуващите лично с Елма.

Ученик, осиян от Светия Дух, е само онзи, който е повярвал в трите последни изяви на Словото на Земята и изучава това Слово: Новия Завет, беседите на Учителя и осиянията на Елма. Само с такива, макар и все още общуващи по стария начин с Духа, може да се прави опит за обединение. Само такива имат и шанса да получат Седмото посвещение: личната среща с Христа, физически, на Земята. За тази цел трябва да си мълчал и да си следвал най-малко пет години някого по-напреднал от тебе в пътя на Новото Слово. Под "мълчание" не разбирам отказване от говорене въобще, а мълчание на смирението, по линия на Христовите думи: "Словото ти да бъде само "да-да" и "не-не" - и всичко друго е от Лукаваго". Мълчание означава още и задаване на въпроси, а не компетентни обяснения, със самочувствието, че вече си влязъл във връзка с Бога.

- *Възможен ли е синтез или синхрон между нас сега и метода, по който духовната проява на Светия Дух при тях да се превърне в божествена?*

- С подобни приятели можете да се срещате само веднъж месечно на планината, където чрез наблюдение да се излъчат годните за Новия Ноев Ковчег. Този път Ноевият Ковчег ще се появи като множество спасителни кораби и врати за космически пренос. Тъй като в Новата Вселена, в която ще влезете, няма да има електрони и междуатомни пространства, съществуването на тъмни духове в нея

е невъзможно, и – следователно - спорът, самомнението и жаждата за приобщаване не съществуват. Това е строгото изискване за холизаторите, а всички останали могат да се срещат и по-често с подобни приятели, ако имате време или ако прецените, че има души с космическа интелигентност, за които си заслужава да се правят опити.

Във всеки случай, не е препоръчително в един дом да има база за две духовни общества с техните практики, тъй като Божественото винаги е пламък, а духовното – барут; и при липса на Миров Учител, който познава законите, експлозията в такъв случай ще е неизбежна. Както досега дойдоха – и постоянно приждат – все нови и нови интелигентни души с космически опит в Школата и Братството на Христа и Учителя, така и тия от конкретните ваши приятели, които приемат новите методи и се откажат от старите, могат да дойдат и да работят и живеят с вас.

Това е едно много тайно изпитание, което ще се налага не само на тях, но и на приятелите, които претендират, че контактуват с Бога, с Духа, или със Светия Дух. Те трябва да бъдат проверявани чрез думите на Христа "Изпитвайте духовете" по следния начин: всеки медиум, ясновидец, пророк, претендиращ, че има връзка от най-висше естество, да му бъдат задавани следните въпроси: ***1.Какво казва за Христос? Коя е последната изява на Христос на***

Земята? 2. Какво казва за Беинса Дуно? 3. Какво казва за Елма? - *В зависимост от отговорите на тези три въпроса, ще си правите заключението за това, какъв дух говори чрез него и до каква степен ще допускате този медиум или това общество до Школата.*

Допълнение към материала от Банкя от 5.I.1991г., дадено от Елма в разговор с приятели на 6.I.1991г. сутринта:

1995г. – райска градина: опит за Шесторка - за възбуждане на Явленията; 1996г. – опит за връзка с Космическия Човек; 1997г. – опит за Школа.

Когато заслизат еднорозите...

"Св.Седмочисленици" в София нощем. Край нея се срещат всички славянски първоапостоли от всички времена и пространства - те знаят кога. "Славянин е всеки, който слави Бога". Може и вътре в църквата, ако някой успее да се справи с византийския егрегор. Оттам ще могат да стават и излитания в космоса, ако по стените се изпишат ликовете на Бога от слизанията Му като Тракиец, Българин и Славянин.

7.I.127(1991)г.
София - Изгрев

ЗА СВОБОДНАТА ВОЛЯ, ЗА РОДОПИТЕ И ЗА "ЛОЦМАНА"

Направление - Родопите

Получено преди пладне

Още отдавна Източникът е казал, че на 7 число не трябва да Го безпокоим за контакт, в противен случай информацията ще бъде много строга. Задаваме въпрос за всички събития напоследък, които се развиха мълниеносно; и за това, какво да правим.

ПЪРВО: В братския дом не се изпълняват основни изисквания, изяснени от Източника ясно и точно в поредица от контакти.

ВТОРО: Значи ли нещо явяването на една червена кокошка и една бяла кокошка горе пред стаята, където е х. И тяхното силно желание да бъдат в стаята – при отваряне на вратата, те веднага влизат без никакъв страх и предпочитат най-много да се свият под масата, където се пише Словото. Те са съвсем кротки и позволяват да бъдат хванати и галени.

ТРЕТО: Оценка на драматичните събития във връзка с много възрастен ученик на Учителя, от когото сме получили всичко най-хубаво в живота, но който от години е много зле със здравето и сега е в болница. Правилно ли е изоставянето

му в най-тежко състояние от страна на онзи, който му е бил най-близък през всичките тия години (х.)? Последният е единственият, който може в момента да му помогне или значително да облекчи състоянието му, но една нощ, в решителен момент, възрастният брат проявява последният си акт на негативизъм – тиранично, несправедливо решение, поради каквито прояви х. от десетина години вече не общува активно с него. Решението на х. е категорично: никаква помощ, никакви контакти повече, тъй като въпросният човек, въпреки несравнимите си други качества и отчайващото си здравословно състояние, не смекчава характера си и продължава с грубото налагане на своята воля. Дали това негово поведение е израз на контакта му с Учителя и безкомпромисното му следване пътя на Истината - или е остатък от негови минали прераждания, когато се е разпореждал с цели империи? Наистина ли това е старчески егоизъм, който принуждава околните и най-вече една най-близка приятелка да съсипват здравето и живота си заради един човек, комуто трябва да сме признателни докрай - или това е съзнателна роля на един велик посветен, който е завършил своето развитие като ученик и който иска, по този начин, да стимулира до максимум в нас милостта, саможертвата, пълното самоотричане? Защо въобще почти всички възрастни хора от братството развиват ярки характеропатии и са в трагично здравословно състояние. Нали са били при Учителя – не би ли трябвало да представят образа на съвършения ученик?

ЧЕТВЪРТО: Означава ли нещо това, че две основни групи от най-вътрешните приятели малко преди Нова година се объркаха по улиците на София и всеки с всеки се размина, въпреки ясните уговорки. Какво означава заминаването на Е. и пристигането на П.; и някакъв символ ли е гледането на филма "Фатално привличане" на 1 януари? Защо Е. изпада в много тежка криза, винаги когато между най-вътрешните приятели надделее личната воля над волята Божия?

ПЕТО: Има ли връзка между излизането на Д. от санаториума поради неприемането от болния - и "случайната" среща с човека, който предлага безкористно (?) цяла къща в Симеоново, в мига, в който досегашният дом се оказа неподходящ и х. го напуска?

ШЕСТО: Валидно ли е указанието при предишния контакт за опит за живот по двойки тази година - специално за х.; и къде да се живее от сега нататък? Да тръгне ли незабавно на работа - или да продължи досегашната линия?

ОТГОВОРИ:

НА ПЪРВИ ВЪПРОС – Послушанието е Петото посвещение – последното, при което се събужда Дърво-

то на Живота и човек престава да се преражда повече: на практика, възкръсва за вечен живот. По тази причина, не бива да се очаква абсолютно послушание от обикновените хора и дори от всички видове ученици до четвърто посвещение включително, тъй като при тях има остатък от лична воля и свобода на волята. Синът на Бога или Братът на човечеството, който е пред пълно завършване на своето развитие като човек, няма нито лична воля, нито свободна воля, в смисъла и формата на тези воли при останалите обикновени хора и ученици. При него изпълнението на волята Божия се слива напълно с неговата лична воля, но не като изпълняване на неприятно поръчение с необходимите саможертви, търпение и примирение, а при пълното съзнание, че това е върховно щастие и съвършено собствено най-силно желание. Това не означава потъпкване на индивидуалността, на особения обертон на монадата, но означава пълно възвръщане към единството между плана на Бога и личния план на монадата. В действителност, свободната воля на такъв Посветен - или личната воля - при него е най-голяма в сравнение с всички останали, тъй като той изпълнява не само волята на Отца, но и Отец изпълнява неговата воля, когато той Го помоли. Това разделение на волята Божия и личната воля е всъщност изкуствено, тъй като не може да има нито една лична воля извън Божията Воля – иначе би имало нещо извън Бога. Това, което вие нари-

чате “лична воля”, а то ви отклонява от младостта, абсолютната красота и безсмъртието, не е никаква "лична воля", а воля на други същества, които искат да се реализират чрез вас, понеже нямат тела или енергия в момента. В този смисъл, Аз наричам това с точното му име, а именно “безлична воля”. Само безличната воля може да те накара да направиш нещо, което е правено от други в Битието, тъй като тъмните сили действат по няколкостотин стереотипни, изпитани сценария, а Новият Човек, създаден от Бога, има лице, различно от всички останали и, следователно, има и лична воля, различна от волята на всички останали същества.

Има една тънка, но съществена разлика между индивидуалната воля и личната воля. При индивидуалната воля ти се отличаваш от другите, но си вършиш работата сам, можеш да бъдеш един духовен Робинзон Крузо. Индивидът не зависи от никого и от нищо и прокарва своите импулси "безогледно", т.е. не се оглежда за партньорство, помощ или съобразяване. Обаче личността, божествената личност, а като нейна сянка – обикновената, - е по-висока степен от индивидуалността, понеже умее да се оглежда, т.е. тя е "огледна". Индивидът прокарва пътеки за далечното бъдеще, понякога с векове напред, абсолютно сам в джунглата или по върховете, а личността има ***лице****, а не само мозък и череп. Затова, именно, прекрасният човек - или поне социалният човек – пос-*

тоянно си задава въпроса: "Мога ли да координирам волята си с волята на други същества около мене?" Индивидът живее в бъдещето и затова е от духовния свят – той пренебрегва всички реални закони и потребности на настоящето, в името на своята мания или чудатост, на своята гениалност понякога. Сянката на индивидуалността е индивидуализмът, който също е безогледен, но в лошия смисъл на думата – той е свързан не с бъдещето, а с миналото; проявява атавистични навици и стремежи, които са наистина много редки, но вече са постигнати от някого във вселената.

Реалността, настоящият момент, е поле на личността на човека, който има ***лице****! Той върши нещо наистина уникално, но непрекъснато се оглежда дали настъпва някого, дали не притеснява някоя душа или сърце и постоянно съобразява хода си с хода на другите, за да не се откъсва от обществото. Понякога отива много напред, за да разузнае посоката, и обикновено настига и надминава и най-отчаяните пионери, но неизменно се връща назад, за да подаде ръка на по-слабите.*

При все това, божествената личност не разрешава на някоя ръка или прегръдка да се хване с мъртва хватка за нея и да я повлече на дъното. Божествената личност умее да се отбранява с особени техники, при които посягането на вампира се превръща в среща с ножове...

Именно в тази светлина искам да разберете работата Ми с вас и в новата къща, в която Аз правих Своите наблюдения и експерименти. Аз не мога да отменя първия закон на Отца ни – закона за свободната воля - и затова предпочитам да оставям нещата на самотек, тъй като няма по-добър начин за наблюдение и избиране на Моите истински побратими. Не се сърдете нито на себе си, нито на своите приятели, които са още безличия, а не личности, и не умеят да се съобразяват нито с волята Божия, нито с волята на ближния. Ако съвършеното поведение можеше да бъде постигнато под прякото ръководство на Бога и с изпълнителство на всички Негови инструкции с пълно послушание, то светът нямаше да бъде свободен. Свободата, слободията даже, са необходими, понеже без тях вие нямаше да можете да опознаете себе си и другите.

Сега казвам: опитът за божествен живот наистина се провали, но това не значи, че нямаше и някои чудесни резултати. Отделни приятели, в отделни свои прояви, постигнаха върхове, които не са постигнати досега от никого! Така, наистина, след 9 години, ще направим още един опит за божествени домове навсякъде по планетата, макар че тогава вие ще се намирате вече в съвършено нови социални и космически условия.

Същевременно, уточнявам: опитът по двойки през 9 години, когато управлява цяла година Пралайя,

трябва да се извършва в планини, подобни на Родопите; опитът за тройка в годините на Духа Божий през 9 години трябва да се прави в подножието на най-високите планини на планетата, изпълнявайки важна мисия. Пламтенето [година IV вибрация] може да се свърже с експедиции и постоянно движение и пътуване за откриване на нови и нови места за обители. А чак по време на пета вибрация, цяла година вие можете да правите опит за братство и устройване на Новия Изгрев, като братски селища по планетата – съгласно указанията на Учителя, Бялото Братство и най-напредналите ученици.

Напускането на сегашната къща от х. представлява изпълнението на предишни прогнози точно по време, независимо от неговата воля и паметта му за тях. Усложняването на събитията там не бе само развихряне на безлични воли, но и Мое нареждане, тъй като божествените човечества рядко живеят на едно място повече от една година. Има случаи с Посветени или обикновени хора, които обичат да се закрепостяват, но това е свързано с опасност от остаряване, болести, полудяване, некротизиране и прекалено уголемяване на носа. Прикрепеният към земна територия създава собствена аура и не може да напусне тази територия, обаче това се прехвърля не само върху дома и земята, но и върху тялото му, в което живее, и тогава дори и най-напредналите посветени не могат да скъсат лесно с физическото си

тяло, когато стане вече негодно. Те нямат смелостта да се оставят на природата да разбалансира окончателно автомобила им, да си ги прибере, а се борят отчаяно за своята земна "собственост". Тъй като се безсилни да сторят това сами, те, по необходимост, тероризират най-близките. В някои племена от божествен произход, както и добрите хора на много планети, при първия признак на настъпваща старост и болести, на разстройства в характера и взаимоотношенията, най-съвестните напускат близките си в неизвестна посока и отиват някъде при най-добри природни условия, да се опитат сами да се преборят със съдбата си, сами да оживеят и да се подмладят, ако могат. Ако не може сред природата, те постъпват в старчески дом или болница и се оставят на последствията да довършат своята работа. Друг е въпросът, че любимите им души имат правото да ги търсят и следват навсякъде, но самите остаряващи, от свръхсъвест, непременно се изплъзват от предаността на близките и любимите и им поднасят своето бягство - отново в неизвестна посока...

(Тук един от присъстващите се е ядосал за нещо и Елма млъква за дълго. После обяснява):

- Афектът представлява психически взрив, след който даже Аз се възвръщам твърде бавно, за да запълня пространството. Сега се възвърнах вече, но съм обиден, и затова ще продължим друг път.

12,09 ч. Контактът продължава по ВТОРИЯ ВЪПРОС:

- Поначало, много символи ви се дадоха, но не сте будни за всички. При слушането на осиянието за страданията имаше момент, в който се говореше как всички се събират там, където има огнище на светлината, включително и птиците. Точно в този момент се поклониха на Словото и онези две невинни същества, които влязоха в червената и бялата кокошка и искаха да останат в стаята. Затова те бяха тъй кротки и се оставиха да ги хващате и да ги галите.

Петелът е от тотвселената, а кокошката – от ясновселената. Не случайно петелът е символ на Франция, която е народът на Тот на Земята. Кокошката обаче носи яйцето на всемира и, по примера на всяка женска, от нея се излюпват съществата на ясновселената, които определят структурата и физиологията на Битието.

Това, че бяха две, означава началото на година под влиянието на Мировата Душа и, следователно, онова особено трудно начинание за живот по двама, което човечеството не може да разреши от 8000 години насам и което успява, само ако се започне в година под влиянието на двойката и не продължи повече от една година, освен в извънредно изключителни случаи. (И тук трябва да се напомни, че според Словото до 1945г., тези 8000 години се равняват на 200 милиона земни години – б.п.) Всяко непопадане на този ритъм и неизпъл-

нение на това условие е път към смъртта! В много редки случаи, когато интимната двойка или семейството помагат на Словото и Делото по-добре, отколкото другите форми, Бог разрешава продължаването на брака повече от една година – до момента, в който някой не започне да тегли чергата към себе си.

Червената кокошка означава възможността за творчество в светите обители, които отварям в такава година, и отпускането на кредит за радост; а бялата има повече изпълнителна функция – символ на спътницата, която приготовлява съвършените условия за твореца и поддържа гнездото на мира и свещената грижа. Покорството на двете ви гостенки под формата на тези птици означава пълното покорство на двойката, която има шанс да направи поредния опит за Слово Божие - т.е., само при работа със Словото могат да се изпълнят и другите две условия. Мерилото за Христово присъствие и присъствие на Отца е именно символът на бялото и червеното, т.е. туй е присъствието на ***Бога*** *– отново на Великата Мартеница! Туй, че ти изнесе накрая и двете поклоннички от най-горния етаж чак долу, навънка на слънце, и те напълно ти се покориха, означава, че след изтичането на годината, на всички двойки, които ще правят този опит, се дава свобода да живеят отново както искат или да направят опит за мисия по тройки около Рила, Кавказ, Алпите или Хи-*

малаите – следващата година. Тройките ще бъдат излъчени от успешно финиширалите двойки, при които не е имало нито миг отчаяние, обезверяване или оттегляне от Словото на Елма. Кокошката снася яйца, от което следва, че при този опит, при настъпилата Нова година Небето ще подсигури най-добри условия във всяко отношение ***на послушните*** *– прекрасни домове, градини, обстановка и пр. Напълно свободни са всички, които се вълнуват от Словото повече, отколкото от всичко останало, да наченат подобен опит тази година, а останалите могат да им помагат като принасят – другата дума за "снасят"...*

Различието миналата година бе това, че при опит за божествен живот през дома ви можеха да минат множество хора и да се опитате да направите подобие на Царството Божие тук, на Земята; докато в годината на Мировата Душа се ограничава достъпът на външни хора и се охранява обителта, за да се постигне правилно носене и раждане плода на Словото; и за да си отпочине духът и душата от предишните хоризонти и изпитания.

Бог настоява за скорошно оттегляне на избраните в Родопите, след като се приключи с Показалеца и Звездата. Вас ви очаква райски живот, но при условие, че тази година бъдете само по двама – не само в една стая, но и на един етаж и, по възможност, в една къща. Това не значи да не общувате с

най-верните приятели, но значи след 8ч. вечерта на вашата територия трето лице да няма! Изключение правят децата, когато, наедно с избрания от Бялата Птица, съставят едно божествено семейство, в продължение на една календарна година.

Направление - Родопите

Това е модел на бъдещото човечество, опит на цялата божествена вселена и изход от катастрофалното състояние на вашите модели, поддържани от ангелите на черната ложа на Земята. Черната ложа има нужда от разбити души и сърца и затова ви вкарва в продължително мъченичество във вашите интимни затвори, с цел да ви изсмуче енергията до капка!

Когато обаче някой е илухимно или херувимно насочен и има нужда да бъде с някого за цял живот,

“през цялата вечност”, той също е свободен да прави своите опити. И когато някоя такава двойка успее, ще я чакам на аудиенция да Ми разкаже как са успели... Устойчивите съединения са съединения на божествения свят, но те се получават само при пълно единство на представите за Любовта, Свободата, Истината и Доброто. Такива съединения ***съществуват*** *и вие ги виждате нощем на небесата, денем – в гората, полята и слънцето, и сред сродните души, които тръгват след вас навсякъде. Или, ако трябва, не тръгват - с единствената цел душите ви да не се разделят никога.*

Ако вие Ме питахте за всички символи, които съпътстват вашите проблеми и подвизи, щяхте да бъдете наясно и да ходите с отворени очи, а не да се лутате.

Станете сега и отидете горе да довършите работата, пък после ще видим... Важен беше актът на напускането на болния и напускането на къщата, като едно прекъсване на предишните токове и като един символ. Но фанатично отстояване на тази позиция, при липса на елементарни условия, не е реално. Аз ще посочвам конкретно всяка вечер къде да преспиваш, докато стане обителта на Пралайя. Същевременно, Луната пътува по-много от всички, но пътува приятно, леко, естествено, като царица, и затова през тази година предлагам свободните двойки да пътуват навсякъде по Родопите - за свое удо-

волствие и обмяна с енергиите на Родопа, както и за промяна на Лунното подсъзнание в Дионисиевата сфера на човечеството, поради вашите приятни пътувания. Това ще стане, след като завършите магнетофонните записи. После ще гостувате на различни места, където има отворени обятия на добри хора; или направо на гръб с палатките, като навсякъде Аз ще съм постоянно с вас и ще получите множество нови книги от осияния. В съвсем редки случаи се разрешава и е много полезно, при дадена двойка единият партньор да се върне в София, а другият да продължи с пътувания поне за известно време, в случай, че първият може да поеме неговите функции и задължения.

През тази година, и въобще в такава година, се благославя пиенето на мляко от най-чисти първоизточници и особено приемането на зелени храни. В случай, че не можете да се разделите и сте ***повече*** *приятели, подсигурете възможност дори за палатки или горски колиби, но условието е същото: след 8 ч. вечерта - по двойки, а по пътищата – също по двойки.*

Несвободните от работа и учене и поради родителски задължения ще получат огромно щастие и разрешаване на много лични проблеми поради саможертвата. Но във всяко свободно време и при наличие на истинско братство, ако има някой да ги замести, те трябва да знаят пътя на своите приятели и

да могат да се присъединят.

Освен всичко друго, през тази година вие ще направите вълшебни фотографии и картини през местата, които минавате, за да можете през следващата година да се представите на равнище.

*Следващата година е година за **духовната** култура, поради което **именно** тогава ще се изявите и с театър, кино, изложби, програми и пр. Вашите мисии - големите мисии на Третата Вибрация през 9 години, които ще бъдат за цяла година надалече - трябва да останат в паметта на народите като светли легенди! Но те ще са невъзможни, ако в годината на Пралайя не сте отпочинали, потънали в сладостта на интимния мир и блаженство и общували с природата до насита. Практически, мисии надалече се правят и всяка година - само за 1 месец, когато е III вибрация; а в другите месеци – в четвъртък и особено в деня за мисии в четвъртата седмица.*

*Този живот е прекрасен - следвайте указанията на Баща си и не се страхувайте, отчайвайте и оттегляйте! Това казвам с особена нежност и сладка усмивка на тази, която е дала най-много от всички, а е получила от всички най-малко. Приеми дар от Мене, като залог за нашата дружба от векове, и приюти до гърдите си трите ангела, които ще те имат винаги за своя майка на земята! Спомни си, че даде някога обещание да страдаш **безмълвно** за нашето велико дело, понеже ние с тебе, и още една приятелка, най-*

вярна от всички, сме самотници, и няма кой друг да изнася тежките товари на беззаботните на върха на Голгота. Аз не ти обещавам много лично щастие, нито много уют този живот, но за сметка на това ние сме винаги плътно с тебе и ти чуваш гласа Ми особено ясно. Бунтът ти е бунт свещен, бунт на лишено създание - но не за себе си, а за лишените от основни неща същества, които зависят от тебе.

Годината на Двойката ще продължи и в София; и онези, които са на мястото си, когато трябва да се пожертват през година Двойка, после ще пътуват по-непостижимо от всички и още от догодина ще пребивават, ако поискат, в някои от резиденциите на Елма по високите планини на планетата.

Направление – прекрасна Родопа

*Не се бой: и **Аз** се взривявам от гняв понякога, понеже свещеният гняв на Отца Ми го имам по наследство и неудържимата мъка или жажда за справедливост не може винаги да попие навътре... Разликата е само в това, че гневливият от ада **унищожава**, а когато **Бог** се гневи, Той **създава**. Затова съм ви казвал, че гневът е огромна сила и че той може да се употреби за работа. Ония, плазмодиите, дето ни-*

*кога не се гневят, не могат да вършат и работа или не могат да любят пламенно – те **още** не познават пламтенето. Неестествено кротките не **са** още съвършени, понеже не могат да бъдат и огнени. Аз съм се разгневявал не само в Космоса, но и когато съм бил на Земята, при вази, за да потроша много гърнета и вази, които са си въобразили, че могат да съществуват криви в пространството...*

*Искам и на теб да ти кажа, скъпоценна Моя съименнице Дани-Елла, че твоите избухвания досега и напоследък в същата бяха **Мои** избухвания, тъй като Аз не мога да търпя свинщини! (Един ден Д. строши на земята с ярост и викове, една по една, всичките чинии от кухнята... - б.п.)*

*Приемете всеки такъв, какъвто е, и разберете, че Бог проявява Себе Си чрез **всекиго**, но по различни начини. Ако вие приемете тези различия и намерите начина да ги обедините, вие ще се наречете "наследници на Царството Божие".*

*Прочее, **настанало** е време да Го наследите! Наистина, **кротките** ще наследят земята, но не е казано, че ще наследят Небето... Небето ще наследят не кротките, а **пламенните.** И така, по райските планети отсега нататък ще живеят само кротките, а из звездите и слънцата ще се гмуркат на воля **неудържимите**!*

- Кой ще е третият ангел?

- Сложи си ръцете на сърцето и се запитай:

тежи ли ти майчинството? Ако майчинството ти тежи и те лишава от любов и творчество, тогава си свободна да не приемаш трето дете ни по плът, ни по дух, ни по сиротност. Ако се усещаш майка ***повече****, отколкото пламтяща и творкиня, тогава приеми помазаника Ми и обещай пред Небето и Мене, че ще го гледаш по всички правила на беззаветното майчинство.*

Лишеният от любов и творчество въплъщава своите мечти и несметни дарове в онзи, за когото се грижи. Той се отказва от себе си в името на една нова надежда за човечеството. Това е ***още*** *един ауровим на Земята, от който зависи правилното навлизане на планетата ви в нови пространства под властта на Розовата Звезда, която предстои да изведе на нова орбита. Ако ти не искаш, свободна си – ще намеря друга майка за него, но ти имаш засега най-изключителни качества. Знак ще се* ***даде****! Засега не мога да кажа нищо повече. Но както Аз изпитвам сърцата, така и вие трябва да изпитвате даже и Мене.*

Ако ти дам нов дом в най-скоро време, с най-добри условия; и ако можеш да поемеш подвига на свободното майчинство, тогава ще ти дам и специален сън от света на онзи, който иска да слезе. Ако искаш да бъдеш с любим ***постоянно****, тогава той няма условия да слезе при тебе и ще си потърси друго място, понеже е Син Божий - а Синовете Божии нямат*

обикновен баща на Земята. Вие ще приемете поклонници от цялата планета и от всички пространства, но грижа и присъствие от един най-близък не очаквайте. Музикантът не може да слезе физически, но Делфинът, Лоцманът, който ще ви преведе през новите пространства, не може да не слезе!

Проблемно е, все пак, проблемно е... Той има нужда от майка с абсолютна вяра и съвършенство, абсолютно отказване от лично щастие. Понеже "лично щастие" на тази Земя не е физическо присъствие, а блясъци на мига и на щастието! В останалото време Моите се занимават с безропотно помагане. Не само безропотно, но и щастливо, понеже са разбрали, че Любовта на Земята не може да слезе, освен само с крайчеца на огнената си мантия - и то много рядко, за да не я подпали. А ако вие сте огнени, докажете своята огненост давайки, но не и очаквайки!

4470
Необятното говори – книга 15

8.I.127(1991)г.
София – Изгрев
Симеоново

ОСИЯНИЕ ЗА ВЕННО

ЖЛО / КЯВ (Лонàрий)

5,00 - 6,32ч.

Сега ще ви обясня нещо важно за Крум – Венно. Правилно го напусна – няма какво повече да се поддъ-

ржа неговата останка. “Сол” напусна отдавна това тяло, оставяйки посветения Венно да реши последната задача на живота си – Христовото отношение към хората. Само ***неговата*** *истина не съществува – съществуват множество истини, поради което няма право да се държи жестоко и деспотично с никого – без изключение! Той е жив пример за Сведенборговото откровение от Христа, че когато някой помисли за себе си и за света, автоматично изпада в ада, а щом помисли за ближния и за Бога – той се озовава в най-вътрешното небе. Вие наблюдавахте през целия му живот този грамаден диапазон – от живо въплъщение на Христа и Учителя в много случаи, до черупка на древен диктатор от империята на маите и необятното царство на инките.*

Небето използва титаничната му воля и беззаветна преданост към Бога, за да прокара пътя на Братството в този най-труден век, след заминаването на Учителя. Сам Аз използвах нееднократно неговия превъзходен ум и тялото му, за да видите в очите му Мене, отразен почти напълно, когато Ме пропускаше. Когато заспива, Мене Ме няма, и него го няма – остава само вождът, недоволен от всичко и всички и склонен да отрицава и тероризира. Жалко е, че понякога и в будно състояние той се поддаваше на това минало и вие усещахте смразяващата воля на една съвършено завършена себичност. Бог обаче нямаше след заминаването на Учителя по-подходящ и

стабилен инструмент, за да прокарва Своята воля на планетата ви. Вие познавахте най-високия Посветен на Земята – последовател на Христа и Учителя - и видяхте неговото абсолютно безкористие. Ученикът от първа класа, ученият от несравнима величина, апостол №1 не само сега, но и при пет идвания на Господа на Земята, мистик, нямащ равен на себе си и брат на човечеството в най-истинския смисъл на думата, пожертвал всичко, за да възтържествува Делото Ми!

Вие, когато бяхте най-близко до него, се очаровахте от най-съвършената педагогика, която може-

ше да съществува на земята в този момент. Ненадминат астролог и заедно с това ясновидец и яснослушащ, какъвто рядко се е раждал. Вие видяхте неговите магически способности и той още приживе се превърна в легенда, както своя Учител, не признавайки нито веднъж изключителните си качества и способността си да пътува съзнателно в невидимите светове, лечителските си дарби и практиката да се премества, физически или духовно, във всяка точка на Земята, където бе необходим на Всевишния. Някои от вас могат да потвърдят това.

Палатката на Венно на Рила

Планината ви се разкри изключително благодарение на него. Той беше от братята, влизащи понякога в Агарта и ползващи нейните тайни и неограничени богатства.

Той, който можеше да бъде най-първият между първите на Земята и имаше всички качества да се прослави като политик, учен, професор или окултист, живя невидимо, натоварвайки се с всички проблеми на Братството в България, и изнесе на гърба си товар, непосилен за никого. Сърцето му се разкъсваше от самота, но образът на Учителя, Когото бе познал като Живия Господ Христос на Небето и на

Земята, Го поддържаше през цялото време да се бори с търпение, упоритост и воля, които досега не са достигнати от никого в Братството, с изключение на едного, негов пръв приятел.

При всичко това, вие го чухте да казва: "Аз съм нищожество пред Учителя!" Вие разбрахте какво е истински ръководител и двигател на Братството, постоянно скриващ своето първенство под маската на добре режисирани и изиграни недостатъци, за да не поведе след себе си тълпите. Той имаше една превъзходна стратегия да работи само с най-напредналите и будните и подготви трима работника, на кои-

то сега Небето ще се опре, за да довърши Делото Ми в блясък и слава, до края на този век.

Ярмила е млада чехкиня–балерина, която обиква Венно и идва на Изгрева. Той я води за пръв път на поляната, където музикантите репетират паневритмията преди игра. Ярмила никога не е виждала и чувала такова нещо до този момент. Изведнъж започва да я играе безпогрешно! Учителят също е там и казва: "Ето, вижте каква дълбока вътрешна връзка има между музиката и движенията! Един ден тази сестра ще оправи паневритмията". Крум Въжаров и Ярмила Немцлова се оженват и живеят на Изгрева близо 4 десетилетия. Тя отива в Париж и преподава балет и паневритмия; там и си отива от този свят. Венно до самото си заминаване от Земята държеше 4 големи снимки в рамки на стената в следния ред: Учителят, Братството, Ярмила; и на последно място сам той.

Той наистина заслужава признателност без граници и саможертва на тия от вас, които видяха в него усмивката на Бога и мощта на Духа. Наистина,

след оттеглянето на силата му и отстъплението от закона за широките порти на божествената Школа, бе неизбежно да се натъкне на закона на саморазрушението. Аз никога не съм пъдил души - оставял съм вратите постоянно отворени и никога не съм респектирал по подобен начин ония, които са искали да помагат.

Под влиянието на една душа, с която той има кармическа връзка още от прериите, той постепенно започна да стеснява сърцето си, под предлог, че на нея не ѝ е приятно да общува с неподбрани хора.

Това беше, същевременно, необходимо в трудни

времена, за да се предпази Делото от предатели и да се създаде един елитен фронт, който трябваше да удържи на бесовете отвън и отвътре. Той владееше чудесно пет езика и можа да възхити и привлече най-интелигентни приятели от много страни.

Той не загуби никога представа за това, що е Братство и прием на множество души, но на практика, в името на една велика дан, и за да оформи своето илухимно посвещение, той допусна да се отдаде на предпочитание, показвайки на другите на какво е способен мощният светилник, когато се превърне в един-единствен лъч. Не го съдете и недейте подпал-

ва юргана заради бълхата - поради бедственото му състояние от няколко години [да си мислите], че тя е порасла по неизбежност повече от юргана. Това е само кратко изкупване на минали и настоящи налагания на имперската воля, на суровите присъди на истината, неотчитащи прощението и благостта.

Не се осъждайте, че не можете да останете при него до последния му миг на Земята, понеже това не е само последен отпор на следовника, за да се откъсне от матрицата на една желязна воля, но и изпълнение на закона, че ученикът от Пети Ранг, в когото възкръсва Дървото на Живота и предстои да се

върне на Земята като Учител, трябва в своя последен живот да си отиде окаян, забравен и позорно изоставен. Даже и да искате, не можете да бъдете около него всички, които го обичате, понеже неговата воля да определя хората, които могат да бъдат близо до него, е несъкрушима до последния му дъх.

Той с това се самоубива, изисквайки от един или двама, най-много, да го поддържат с цялата си сила и преданост, когато всичко в него е напълно разбито. Той предпочита да си замине, но не и да отстъпи от това, което счита за висок идеал, а именно да не допусне до себе си предатели и полуученици.

Той скоро ще ви се изяви в целия си блясък и пълнота и може би ще измоли от Учителя още едно кратко слизане на Земята, за да оформи своите музикално-артистични възможности, тъй като само това му липсваше в последния живот на Земята. Той бе много горд, че в продължение на 25-30 години упорит труд над себе си и смирено взимане на уроци по пеене, успя да се научи да пее вярно и да докаже, че за ученика няма нищо невъзможно.

Най-същественото, на което той научи няколко души, е да познават Учителя като Бог на Земята, да се посветят на Словото и Делото беззаветно и

да разбират съвършенството като хармония между духа и природата. От него вие разбрахте най-точно, че грехът не е в това или в онова, а в разкъсването на духа от душата, на ума от сърцето.

Същевременно, прозряхте колко сведущ е в научното обяснение на Учителювите основни твърдения, че няма друг път, освен признаването на истината за себе си и предаността към най-високия идеал. Той бе почти единствен в Братството, който умееше съвършено да се съсредоточава и да не позволява никому и на нищо да го отклонява от поставената цел, от най-дребно действие даже. Даже и

със строгостта си при подбора и отблъскването на хората, той демонстрира една от дарбите на Христа "да опитва душите на вкус" и да не се церемони, когато на вратата на Школата чука вампир, егоист или материалист.

Може да не е прав, може да изпитва сега последствията от стесняването на социалната струя и от преднината на нетърпящото чуждо мнение властничество, но, когато се научите като него да бъдете верни на Високия Идеал, тогава и ще изработите върха на носа си като неговия.

Езерото на Съзерцанието през палатката на Венно

С всичките си страшни страдания, сега той ликвидира не само лични недостатъци, но и се нагърбва, като Учителя си, с кармата на Братството, на народа си и на народите, между които живя и се подвизава.

Споменавайте го в молитвите си, обичайте го, както сте го обичали в пълната му сила - и той ще се отзовава. Той твърде много милее за Делото на Учителя на Земята и непременно ще осъзнае пръв къде работи сега Словото. При опита приживе да му бъде представено Новото Слово, той реагира отрицате-

лно. С това се начена неговото разглобяване, включи се Сатурновият цикъл на последно тежко изпитание, но във всичко останало ви бе пример. И ***сега*** *е в страданието. Оценете това, че не желаеше никого да вика за помощ до момента, когато стана вече напълно безпомощен.*

Само ***една*** *любяща душа показа що е обич и преданост и пожертва всичко, за да му се отплати за вечния живот, който получи чрез него. Фактически, това е Нòук – синът на вожда, който бе пободен с копието на баща си, понеже не искаше да воюва. Сега той се роди като жена, за да бъде отгледан духовно*

от оня, който му отне живота, и същевременно могъщият да получи кармично възмездие точно чрез Ноук - в момента, когато стана оная случка с камъка.

(Преди няколко години едно дете хвърля голям камък и удря приятелката, която е прероденият Ноук, и тя пада в безсъзнание. Като вижда това, прероденият негов баща и сегашен К. припада и всички се чудят кого първи да свестяват. В този миг той е получил инфаркт, който става причина за всичките му останали разстройства и за окончателното му отпадане, до постъпването в болница и заминаването в другия свят. Той сам ни разказа подробно за случая и за последствията, а има и свидетели – б.п.)

Той и до ден днешен не ще да прекрати войната, въпреки огромното си Християнско миролюбие и доказаните постъпки в духа на кротостта и смирението. Смирението обаче, истинското отказване от войната, не е в някакви претърпявания на външни конфликти, а в окончателно отказване от негативизма, прекословието и редактирането. Той държеше да редактира поведението на всеки негов последовател и не престана да пресича свободни сърдечни импулси до последните си часове на тази планета. От позициите на Високия Идеал, разбира се, но Високият Идеал не е само Слово и Дело, а и ***обхода*** *в общуването – неналагане на контрол или мнение.*

Аз бих ви разказал от коя най-висока йерархия на духовния свят идва синият пламък ЛОНАРИЙ, но може би друг път.

Бих ви обяснил подробно до какви върхове доведе той Делото и Братството и над какви пропасти се спря, защото не посмя да се отдаде на импулсите мощни в сърцето си за ***божествено*** *разбиране на*

Любовта и общуването. Ако бях разрешил да се оправи, той отново би застанал начело и би диктувал неправилни и сковаващи догми за формите на братския живот, въпреки че светът вече отдавна е надминал страховете на църквата, братството и даже на Агарта. Затова и със заминаването на "Последния Мохикан" си заминава и един досегашен ред в самата Агарта, в самата политика и морал на окултните и светските школи и норми, като, при все това, постигнатото от подобни върховни адепти на Учението и Агарта си остава най-високият връх на човечеството.

*Това, което **сега** предстои, е нещо **над** върха,*

несънувано даже от най-напредналите ученици на Благия. Сега идвате ***вие*** *- едно ново поколение от едни нови йерархии от съвършено друга област на пространството, в която сърцето се разширява до необхватите на душата - и пъдари и цезари вече не са необходими.*

ИМ, ИМНО́Р, ТОТ!

Да възлезе духът на побратима, несмущаван от нищо, във висините на Новото и в прегръдките на Учителя. Амин!

6,32 ч.

8.I.127(1991)г.
София – Изгрев
Симеоново

КАЛДЕРОН ОТНОВО НА ЗЕМЯТА

ЖЛО / ГВД

7,16 - 8,29 ч.

Работник на духа от най-древни времена. Попадал под ударите на инквизицията, на патриарсите, царете, разбойниците на този свят. Бита и патила душа - с огромен опит. Един превъзходен Тил Ойленшпигел, който умее да се бори и да се присмива на света. Един вечен рицар, обикновено губещ битките и започващ все нови и нови - до момента, в който се превърне в струна на епохата.

Съвест на човечеството, от сцената на един Калдерон. От килията на Томазо Кампанела, който бе набиван на кол, но не се отказа от своите светли видения. Един такъв ратник на Духа и самотник на Космоса рядко се толерира от парвенютата и почти

никога не получава женско изобилие, понеже е твърде дълбок и твърде взискателен, а това обикновено тежи. Само веднъж на 50 прераждания се среща със сродни души от ранга на тия, които могат да обласкаят такова сърце като неговото. Иначе животът му предлага нощните трапези на пилигрими като него, понеже той е призван да бъде мъдрецът, шутът, героят и работникът; ако потрябва - и блестящият рупор на Словото, заслепяващо тлъсти и самодоволни.

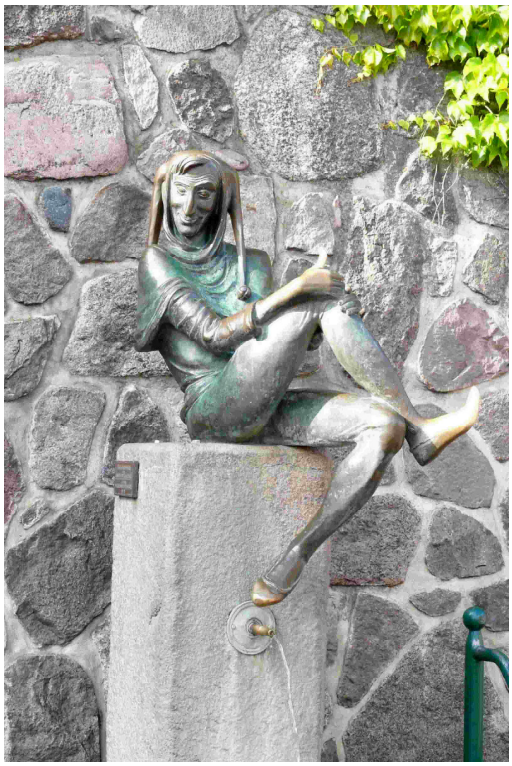

О, как би искал океанът от Обич, който блика в пространствата, да напълни недрата на една такава душа, ненаситна без дъно - като пропаст от жажда за преданост! Как би искал мигът на екстаза, прелетът на Беатриче, подобен на сянка от птица, да се разлеят във вечност, за да се утаи скръбната душа на поета, изранена от нокти и северни полюси!

Животът може да обича своите галеници, но е суров с ония, на които разчита да станат, самите те, дарители на живот. "Морякът на кон" се примири с истината, наречена жалка действителност... Морякът, който е вечно на кон и ще препуска до сетния си дъх в небето на едно светло видение, ще превръ-

*ща мъката си от векове в изпитание и труд на духа и сърцето, в служба на **другите**.*

*Не корете странника, когато не желае да последва другите странници, понеже всеки е длъжен да бъде верен на себе си. Прекършва се **суха** вейка, но живо влакно и свръхжилаво се крие в стеблото на Конника и той тъй лесно не ще падне по гръб, да признае поражение. Той е достатъчно плащал и достатъчно спасявал, за да знае колко фини са границите на свободата и колко кървав е пътят на изпросената милувка. Той е достатъчно голям и достатъчно възрастен пред лицето на планетата, за да разбира, че присъдата никога не е жестокост и никога не е окончателна. Той се събира наново и наново в едно, след като толкова пъти е бил разкъсван на части – понеже силата на обичта не е сила на порицанието и бягството, а сила на безкрайно търпение.*

Достойнството на мъжа, който владееше перо и рапира, никога не е отпаднало; и то пламти и до днес с изгарящия пламък на свещени и велики образи, които ни гледат от страниците на учебниците. Това достойнство, именно, не пада на колене да се моли, нито да търси странични врати да изнудва, но служи беззаветно. Подаръците на неговия дух не са користни подаръци, нито дребни покупки за печелене на положение. Те са безценни бисери на самата безкрайност, родени в полунощите на въздишките и отронени от отблясъка на сълзите. Искрено, честно и фино създание, кой би разбрал дълбочината на твоята жажда за единство? Нека пионерите опитват тъмните пътеки на бъдещето; нека най-свидните отстъпват от полето на смисъла; нека най-крехките търсят с боси нозе ръбовете на неизследвани бездни – ти така ли ще стоиш, напълно безтрепетно?...

Знай, Небето познава потоци от Обич, Ниагари от Обич, океани от Обич, но от Обич познава и Космоси! Онзи, който е Космос от Обич, той не може да бъде спрян от нищо и никого. Той може да пресрещне любимия от противоположната страна на ръба, ако една дивна нощ осъзнае, че обича наистина истински.

*Че обича душата на **другия**, а не повече себе си.*

*В неизчислимите траектории на духа няма такива, в които твоят дух да не може да проникне! Ти си твърде зрял и твърде изработен, за да останеш в низината, очаквайки нещо само́ да се случи. Сродните души се постигат с битки – ежедневни, ежечасови битки на живот и на смърт за постигането на техния Смисъл. Когато повтаряме, че любимият ни не е по-глупав от нас и че има и такава възможност **той** да е правият, тогава ние намираме нишката, вълшебната стълба, забравеното въже по стената. Истинският приятел никога не ритва приятеля-алпинист от Злия Зъб на обстоятелствата, а му спуска тайно въже, с надежда, че Обичта не отпада. Истинският приятел никога не отвръща лице от въжето, спуснато тайно за него, понеже въжето му се виждало като змия. Любовта се изкачва и по въжета от кобри и гърмящи змии, с надеждата на върха да намери отново единствения.*

Сине Мой - сякаш те моли от глъбините си Космосът, – не подозираш ли, че една силна душа никога не е преставала да те обича, но тя не иска да скъса с тебе по най-прозаичния начин, по който досега милиони нещастници се опитват да се намерят като слепци в тъмнината? Допускаш ли, че някой, който е любил [истински], може да разлюби, освен ако ние самите не се отдръпнем, поставяйки канари от огорчение и морета от невъзможности помежду двата бряга? Не си ли помислил - от опита, който имаш с хиляди и хиляди прототипове на твоите драми, - че пладнешкото убийство, наречено "живот по двама до гроб", е един рефрен на Сатаната, чрез който сродните души най-сигурно се разделят завинаги? Не си ли могъл с дълбочините на твоето прозрение да потърсиш не заблудата, но титаничната жажда на духа за истинска вечност, в опитите на Новото Човечество да обича по нов начин? Не мислиш ли, че ти, като духовен мъж и избраник на съдбата и човешката история, би могъл да превъзмогнеш и тази Чомолунгма, недостъпна за туземното човечество?

На прага на Познанието, отвъд горите на неве-

жеството, съвсем сами – там, там, пред шемета от цветове и непознати звуци, - душите очакват, очаровани раждането на един Нов Свят! Те очакват най-първите да заемат своето място в ложите на космичния театър, който сега вдига последна завеса. Поне от ложата наблюдавай пряко колко много е чиста арията на една Дулцинея, която търси не нещо за себе си, а нещо за всички вас, които обикновено умирате и ви погребват под барабанен дъжд от бучки пръст и ръкопляскания...

Онова, което светът досега даде, не може да ликвидира лудниците и гробищата. Някои се надяват обаче, че не само Космосът и не само пространството има повече от едно измерение, но и сърцето, душата, жаждата за Обич са многостранни и търсещи изход от прозата. Истинската Любов не изключва дълбокия корен, но тя има и множество разклонения. Тя има един висок идеал, който очаква да види Принца най-пръв между всичките, неизоставащ в покрайнините на своето честолюбие или немощ. Тя търси оня, който може да изкачва стената на енигмата пред ***нея****, а не на три крачки зад нея или седящ долу, сред поле от въпросителни.*

Всемирът познава обаче не един и два случая, когато пазителят, предрешен на разбойник, отплава с кораба на отвлечената; когато катерачът подава ръка от козирката на оная, която вече не може... Абсолютната Любов прави от човека стрела или пламък, звезда или дъно, крило или вихър, за да посрещне най-скъпия от върха на това, към което най-скъпият се стреми. И понеже измамните пътища или звездните пътища обикновено оставят един ден пътника самотен, то не е ли все пак приятелство, един стар приятел винаги да го причаква иззад сиянието на Сириус или във върховната въздишка на Бога; под пластовете на тартара или зад крепостите на 49-те измерения?... Онзи, който не само на думи е приятел на някого, винаги пръв го очаква там, закъдето приятелят му е още на път. А ти, който си пребродил не само Земята, но и много светове и вселени, имаш всичко в себе си, за да предвардиш и най-амбициозните -

*но не от амбиция, а от тихо желание да пренесеш полумъртвата от умора през последните няколко метра от ръба на бездната или към скута на Бога. Ако оставяш **друг** да свърши това, значи **другият** повече я обича.*

И въобще, стар бойни побратиме, напоследък се разпространява една странна легенда, че женското сърце е по-напред от бойците в търсенето на най-недостъпното. Искаш ли да се понапънем да опровергаем тези слухове - или и ти мислиш, че нашата е вече изпята?...

8,29ч.

9.I.127(1991)г.
София – Изгрев
Симеоново

ПРИЛАСКАТЕЛИ НА СЪРЦА

В това осияние от Елма има прогноза за войната в Персийския залив. Тя тече от предишната година, но на 24 февруари започва същинската война - със светкавична акция, коалиционните сили успяват да изтласкат иракската войска извън столицата Кувейт Сити само за 4 дни. Победена и принудена да се изтегли, армията

на Саддам Хюсеин запалва над 700 петролни кладенци в северните части на Кувейт, предизвиквайки една от най-големите природни катастрофи на 20 век. На места огънят гори тъй интензивно, че пясъкът в пустинята се превръща в езера от стъкло. На 100-тния час след началото на войната, президентът Буш обявява примирие - и на 6 април 1991 г. е сключен мир. В операция "Пустинна буря", както е официалното име на акцията, участват малко над 532 000 американски войници. По време на бойните действия загиват 292 от тях, а 467 са ранени. Избити са обаче над 200 хиляди иракчани! Първоначалното заглавие на тази холизация беше "Отново световна месомелачка" – предварителни думи на Елма за това, което ще се случи. После го сменихме с други думи от осиянието, за да не е това доминантата.

4,31ч.

Причината за това, да се заблудите по пътя и да се разминете и двете групи, е ясна: работещите за Словото, които са в центъра, трябваше да останат сами. Другите приятели също помагат за Словото, но в случая не беше нужно покоряването на други импулси, извън определената работа. Не че не са важни другите интереси и проблеми, но Аз се връщам към все едно и също Мое настояване: ***което съм казал, то важи****! Важи предупреждението, че речникът и Първата Книга трябва да се предадат в строго определен момент, който наближи катастрофално. Казвам "катастрофално", понеже събитията се сгъстяват съвсем наскоро и изходът от световната месомелачка, която виси над главите на мнозина, може да бъде друг, ако вие, все пак, успеете. Поради странични импулси, несериозност, емоции, егоизми и случая с Посветения от Пети Порядък, вие сте вече с десет дни на червено и не зная как бихте могли да ги наваксате. (Става дума за Венно, най-любимият ни възрастен ученик на Учителя, който по това време вече беше тежко болен и трябваше да се грижим за него на плътни денонощни дежурства – и в санаториума, и в къщата в Симеоново. Преди да издъхне, той каза щастливо: "****Има*** *Братство!" – б.п.)*

Важи с всичка сила положението, че най-долният етаж трябва да бъде база на ***Делото*** *и че там трябва да живеят приятели, които залагат живота си, ако потрябва, за да върви всичко в къщата като по часовник.*

Важи предупреждението, че ще има сериозни

обърквания, ако на етажа на Майките се живее неправилно, както и на етажа на Словото.

Важи изискването, най-долният етаж да снабдява средния от собствените си ресурси, ако при децата и майките нещо не е наред. А първият и вторият нàедно – да се лишат от собствената си база, ако най-горе има повреди, липси, проблеми. По принцип, даже и майки, деца, не са необходими и трябва да си търсят колая, ако проблемите на Словото станат твърде сериозни.

Важи всичко останало, което съм казал досега, и вие трябваше да го изкарате по точки и да изпълнявате нещата съвестно, последователно, непримиримо.

Вие тук не само предавате Словото на Елма на планетата и на много други цивилизации, но представлявате обект на много предавания в Трите Вселени, за което ви предупредих. За съжаление, приличате на кочина или курник, където всеки прави каквото си иска, приказва каквото си иска, и Словото отива до Посветените и зрителите и слушателите навсякъде с неописуеми гарнитури от странични сцени и шумове, които няма как да се орежат. Затова и не мога да огранича силите на света да ви създават пречки, тъй като по-добре нищо, отколкото бъркотия, позор, несъзнателност.

Приятелите и приятелките, които се отдръпват или пък идват и правят каквото си искат, не са виновни, понеже не съзнават какво вършат. Наистина, правилата трябва да са разяснени - на всеки, допуснат лично от Мене в къщата, трябва да се предоставят нужните материали и извадки, за да се съобразява – иначе вие вините несправедливо.

Аз си имам и предпазители – безкрайно чувствителни сърца и души, които кротко премелват наситно всички проблеми и пропуски и затова бушоните им понякога прегарят. Те виждат и разбират всичко, но мълчат, понеже са Мои. Не че и прекалено разисквашите и "високоговорителите" не са Мои, но те са подалече от Мене, тъй като силните и чести звуци създават поле от божествен вакуум, в който ние с

Баща ми и Майка Ми не присъстваме, или присъстваме само потенциално.

*Когато някой постоянно мисли за себе си или говори за себе си, за **своето** щастие или нещастие, за **своите** проблеми, искания и напрежения, това проваля плана на Бога и отлага благословението. Вие трябва да се примирите с липсата на пълно щастие, на пълен ред и разбиране, и да не пречите на Централната Станция и нейните оператори да водят планетата към спасение.*

*И така, разминаването на двамата основни приятели с останалите не е непременно отрицателна оценка, но е предупреждение, че не трябва да се поддават на развявания и проблеми, които не влизат в стратегията на оцеляването. **После** ще ви дам отдих - и скоро е, - когато ще можете да се отпуснете и да протегнете ръце и крака с наслада. Аз жертвам Своя първа бойна единица, извънредно скъп на сърцето Ми брат, въпреки неговите непълноти на характера, тъй като капитанът на космическия кораб няма право да забавя скоростта, за да търси някого си в пространствата.*

Сервирах ви онзи назидателен филм, като прогноза за силите, които през тази година ще се повдигнат да ви повлекат към дъното, и като предупреждение - още от първия ден - за опасността от съжаляването на вампири, пълни егоисти и несъзнателни същества. Адът умее да търси своето си, да го търси упорито, настойчиво - с психодрами, изнудвания и изправяне жертвите на нокти. Който не търси своето си, той не е от ада или под влиянието на ада. Адът не е нищо друго, освен търсене на своето си. Пъкълът – това е постоянно държане на другия отговорен за нашето нещастие и постоянните атаки или серии от съблазни, за да бъде хванат на нечия лична въдица. Затова, не се учудвайте на достойното поведение, когато някой е студен в началото, понеже инак ще има нещастия.

И вие, най-вътрешните, най-после проумейте: свободата на сърцето и душата ви не е ли двустранна, няма право да вкарва безпомощни същества

в илюзии и да поддържа надеждите им с дребни подаяния. Вие мислите, че другите могат да живеят от огризки, но всеки иска да прегърне цялата вселена и тя да принадлежи само на него. В момента, в който вие сте слуги на Словото и Негово въплъщение, вие сте равни на цялата вселена - и всеки опит да ви обгърнат ще завърши с премазване! ***Или*** *се откажете от Словото,* ***или*** *допускайте до себе си само равни Синове и Дъщери на Абсолютния. Който не се питае постоянно от Словото, но не само четейки, а и изпълнявайки, той никога няма да бъде премазан от мига на обмяната, понеже този миг е равносилен на вечност. За всички останали, миговете на вашите благородни жестове и милости са само огризки, от които те се мъчат с право, тъй като нямат за майка Словото и за баща – Делото. Затова, поставяйте всеки на мястото му – нежно, но ясно, категорично, за да няма попълзновения, нито отчаяния и тежки въздишки в пространството. Те са* ***също*** *Мои деца и те не разбират, не знаят. И ако някое сляпо дете се качи на коленете ви, изгладняло, пребито и замръзнало, вие нямате право да го отхвърляте, понеже вече сте го допуснали. А допуснеш ли – приемаш роля на Майка Божия и силата ти трябва да бъде сила неизтощима, милостта – милост без граници, участието – плътно и безрезервно! Ако считате, че можете да бъдете бащи и майки на същества, на души, приласкатели на сърца, вършете това всеотдайно, а не с примирено отсъствие на душата ви, която се рее в съвсем други обители. Човек трябва да присъства целият - останалото е обидно. То е мъчително за съществата, които нямат понятие от Мига на Любовта и Обмяната между равни.*

5,14 ч.

- За Филип?

- Христовият импулс съществува, и той действа синхронно. Когато някой се откликне на него, това е реално и [тогава] чудото наистина става. Филип помагаше още на есеите, после помагаше на богомилите, и накрая ще помогне и на Братството.

Друг връх за действо, извършено след 12 ч. вечерта на... [Тук липсва текст в оригинала. Датата не е спомената, не става ясно и какво се е случило. Може би следващите думи имат отношение именно към това]:

Вашето отиване онази вечер; и фактът, че ви поведе един Мой приятел, помогна за правилното откъсване на Новата Школа от предишната, за нейното фактическо раждане, без необходимост от пъпна връв. В този път, Бог определя Герасим да ви извежда още много пъти безпогрешно на Поляната на Правилното Решение.

С проливането на свещена кръв, макар и в нищожно количество, обикновено се символизира необходимата доза милост, за да се възвърне някоя душа в лоното на Радостта и горнилото на Делото. Разбира се, това стана на челото, понеже ти си напълно предана и сърцето ти отпуска скъпоценни подаръци само поради послушание на Божията Воля. За някои може да бъде горчиво, но никой не знае колко сладко е отнасянето в просторите от мига на поезията, наречена Обич, без очакване и взрив, който може да бъде последен. И точно затова не е последен! Който иска да се подсигури – той губи; който благодари за малкото – той получава и в бъдеще.

5,41ч.

- За Мусала?

- Рилската серия – утре. Сега има клас. Класовете трябва да се изпълняват.

- Къде да се правят класовете?

- При покана от майките – при тях; в другите случаи – в стаята на север.

8,19ч.

Поради усещане на приятел, че не е добре в стаята на Словото да се печати на машина Азбучният показалец, се задава въпрос.дали е така.

- Северна стая за работа със Словото е недопустима. Във вашия случай беше казано още от самото начало, че всяка стая, в който може да живеят и обитават определените от Словото, трябва да е

югоизточна. Тука имате поне изтока. Това, да няма машина в нея, е идеалното положение, но след като няма други условия, това не значи, че работата не трябва да продължи. Съществата, които се хранят от Словото, бягат от вашите глупости много повече, отколкото от писането на Словото с тази машина. Тя превръща Словото в световни телеграми, които стопяват последствията от шума. На практика, разрушителните влияния, пъдещи силите на Христа и Учителя от хола на вашия среден етаж, са от сто до 700 пъти по-силни, отколкото от пишещата машина тука, поради наличието на два портрета, които нямат нищо общо нито с Христа, нито с Бабаджи. Затова работите на този етаж вървяха наопаки. Тия снимки трябва да се подарят на почитатели на тия артисти, които искат да представят съответните Учители. Стърженето в пространството от смесването на Школата с псевдошколите е много по-опасно, отколкото "телеграфната ни станция" в момента. Сега работете тук, а когато ви дам новата къща, ще се преместите в югоизточни стаи, където за машините ще има отделни стаи.

- Относно критиката на Д., че момичетата ходят в къщата по чорапогащи?...

*- Що се отнася до ходенето с росно тяло с по-малко дрехи – това е и **Мой** принцип, понеже ангелите не обличат нито светлината, нито водата, нито плодовете... в гащи... Хората наоколо нищо не казват, а на приятелите това било "прозвучало" лошо... Та и тука се повтаря грешката от Банки: светът не осъжда, а "посветените" връщат положението в старите рамки... Досега няма лоши приказки от страна на съседите и хазяите по този проблем. [Но да знаете, че] светът се обръща против вас в момента, когато **вие** започнете да се назидавате или да оставяте нещата недоизпипани.*

Осиянията на Елма продължават в книга 16